

Bitef
TEATAR

**GODIŠNJI IZVEŠTAJ
USTANOVE BITEF TEATAR ZA 2018. GODINU**

Priredila: Vesna Bogunović
umetnički sekretar

NAPOMENA: BITEF teatar organizuje Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF. U 2018. godini je organizovan 52. BITEF sa pratećim programima, a izveštaj o manifestaciji BITEF se predaje Gradu Beogradu, nakon održane manifestacije i izdvojeno od Godišnjeg izveštaja ustanove BITEF teatar za 2018. godinu.

Termini kojima su u ovom tekstu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koje se odnose.

SADRŽAJ

LIČNA KARTA USTANOVE	2
PODACI O OBJEKTU I ULAGANJA U OBJEKAT	3
PODACI O ZAPOSLENIMA – STANJE NA DAN 31.12.2018. GODINE	11
PROGRAMSKI DEO	12
POSEĆENOST PROGRAMA	123
FINANSIRANJE	124
IZVEŠTAJ O VREDNOVANJU RADA BITEF TEATRA U 2017. GODINI	125

1. LIČNA KARTA USTANOVE

Naziv, sedište: BITEF TEATAR

- lice odgovorno za zastupanje: MILOŠ LATINVIĆ, direktor (imenovan Rešenjem Skupštine grada Beograda na sednici održanoj 18.09.2014. godine)

- šifra delatnosti: 90.01

- matični broj: 07451083

- PIB: 100061814

- Br. računa: 840-594664-63

- Upravni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-708/18-S, imenovana je Ivana Vujić, reditelj, za predsednika Upravnog odbora BITEF teatra, a za članove: Konstantin Kostjukov, koreograf, i Jelena Bogavac, dramaturg iz reda zaposlenih.

- Nadzorni odbor BITEF teatra

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-764/18-S, imenovani su Vladimir Tomašević, profesor menadžmenta, za predsednika, a za članove: Dragutin Marjanović, reditelj i Mirosljub Vladić, majstor tona iz reda zaposlenih.

2. PODACI O OBJEKTU I ULAGANJA U OBJEKAT

2.1. PODACI O PROSTORU KOJI USTANOVA KORISTI

2.1.1. Ukupna kvadratura (sa podatkom da li je tokom 2016. godine došlo do povećanja ili smanjenja prostora):

BITEF teatar ne poseduje zgradu u svojini.

Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra:

P = 137 m², Terazije broj 29 (katastarska parcela 2866 KO Stari grad)

BITEF teatar:¹

P = 519 m², Drinčićeva 1 (katastarska parcela 1373 KO Stari grad, broj lista nepokretnosti 2441, KO Stari grad)

Magacin:

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m², ZAK0370

Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05 m², ZAK1240

UKUPNO 1 + 2 + 3 = 925,25m²

2.1.2. Osnov korišćenja (ugovor ili rešenje)

- Objekat (BITEF teatar) u Drinčićevoj ulici broj 1 (vlasništvo Republike Srbije, koja je pravo korišćenja prenela na Grad Beograd, a isti na ustanovu kulture BITEF teatar).

Osnov korišćenja: Ugovor koji su sklopili Grad Beograd i BITEF teatar broj XXI-02 br. 463-215/07 – 28. 01. 2010. godine, na osnovu Rešenja V.D. Gradonačelnika grada Beograda broj: 361-1115/08-G od 31. 03. 2008. godine i Rešenja 04 broj 361-1922/20005 od 11. 01. 2010. godine Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije – Sektor za imovinski postupak kojim je data saglasnost na navedeno rešenje V.D. Gradonačelnika grada Beograda

Objekat na adresi Drinčićeva 1 je delom u privatnoj a delom u državnoj svojini. Deo postojećeg objekta koji izlazi na Skver Mire Trailović koristi BITEF teatar kao objekat koji je namenjen delatnostima iz oblasti kulture (Katastarske parcele 1373/1, 1373/2 KO Stari grad).

BITEF teatar nužno koristi i deo zajedničkih prostora, kao što su ulazni hol, stepenište koje vodi do pozorišne scene (prvi sprat i balkon na drugom spratu) i sl.

- Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra (137m²) su u objektu na adresi Terazije 29/1, koji pripada Poslovnom prostoru opštine Stari grad, a osnov korišćenja je Ugovor o zakupu poslovnih prostorija broj 520/2825, koji je sklopljen 18. 11. 2003. godine na osnovu Odluke Upravnog odbora Javnog preduzeća za upravljanje poslovnim prostorom „Poslovni prostor opštine Stari grad” J.P. broj 10 od 30. 05. 1997. godine.

- Magacin:

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m² ZAK0370

Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05 m² ZAK1240

UKUPNO 1 + 2 + 3 = 925,25 m²

¹ Idejni projekat za objekat izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Od 1989. godine u objektu radi avangardno pozorište BITEF teatar.

Osnov korišćenja:

Ugovor o zakupu: Luka Beograd a.d. Žorža Klemensoa 37, Beograd, broj 2706/09.

2.1.3. Stanje prostora i opreme (kratak opis)

UKUPNA ULAGANJA U PROSTOR I OPREMU

U 2018. godini

Broj konta	Opis	UKUPNO	01	04
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE (5229 + 5230)	245.151,60	100.814,80	144.336,80
425119	Tekuće popravke i održavanje ostalih objekata	38.736,80		38.736,80
425212	Popravke električne i elektronske opreme	21.964,00	21.964,00	
425219	Ostale popravke i održavanje opreme za saobraćaj	29.140,00		29.140,00
425222	Računarska oprema	1.250,00		1.250,00
425224	Elektronska i fotografska oprema	53.010,00		53.010,00
425229	Ostale popravke i održavanje administrativne opreme	3.000,00	3.000,00	
425262	Tekuće popravke i održavanje opreme za kulturu	98.050,80	75.850,80	22.200,00
512000	MAŠINE I OPREMA (od 5349 do 5357)	1.981.151,84	1.623.905,20	357.246,64
512211	Nameštaj	112.191,00		112.191,00
512221	Računarska oprema	122.266,00		122.266,00
512631	Oprema za kulturu, obrazovanje, nauku...	1.746.694,84	1.623.905,20	122.789,64
	UKUPNO	2.226.303,44	1.724.720,00	501.583,44

U Planu za 2019. planirano je, u skladu sa raspoloživim sredstvima opredeljenim za BITEF teatar, sledeće:

	PLANIRANI RASHODI I IZDACI	01	04	UKUPNO
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	790.000,00	1.700.000,00	2.490.000,00
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE OPREME	100.000,00	200.000,00	300.000,00
425200	Tekuće pop. i održ. opreme	100.000,00	200.000,00	300.000,00
426000	MATERIJAL	690.000,00	1.500.000,00	2.190.000,00
426100	Administrativni materijal	530.000,00	300.000,00	830.000,00
426400	Materijali za saobraćaj		300.000,00	300.000,00
426600	Materijali za obrazovanje, kulturu i sport		650.000,00	650.000,00
426800	Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	160.000,00	150.000,00	310.000,00
426900	Materijali za posebne namene		100.000,00	100.000,00
460000	DONACIJE, DOTACIJE I TRANSFERI	854.826,00		854.826,00
465112	Ostale tekuće dotacije i transferi	854.826,00		854.826,00
480000	OSTALI RASHODI	130.000,00	280.000,00	410.000,00
482000	POREZI, OBAVEZNE TAKSE I KAZNE		150.000,00	150.000,00
482100	Ostali porezi		100.000,00	100.000,00
482200	Obavezne takse		50.000,00	50.000,00
483000	NOVČANE KAZNE I PENALI PO REZI	130.000,00	130.000,00	260.000,00
483100	Novčane kazne i penali po penali	130.000,00	130.000,00	
510000	OSNOVNA SREDSTVA	1.500.000,00	450.000,00	1.950.000,00
512000	MAŠINE I OPREMA	1.500.000,00		1.500.000,00
512200	Administrativna oprema		200.000,00	200.000,00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku,	1.500.000,00	250.000,00	1.750.000,00
	UKUPNO	3.274.826,00	2.430.000,00	5.704.826,00

Za potrebe funkcionisanja teatra neophodno je nabaviti sledeću opremu:

- Dodatna neophodna kancelarijska oprema za kancelarije, biblioteku i arhivu u skladu sa Pravilnikom o kancelarijskom i arhivskom poslovanju BITEF teatra (police, ormari, kase, vodootporni sanduci (kontejneri))
- Radne stolice za kancelarije u teatru (5 komada)
- Računarska oprema (2 PC računara)
- Oprema za digitalizaciju tekstualnih, foto, audio, video (VHS) materijala i prebacivanje sa mini dvd kasete na hard disk
- Oprema za konzervatorsku laboratoriju
- HD kamera Sony NEX-VG30E 18-200, 1 komad
- Video-stativ, 1 komad

- Foto-aparat, 2 komada
- Programi za titlovanje u Wordu
- Programi za titlovanje u Pdf-u
- Klima uređaj, 2 komada
- Plafonska led rasveta u 7 kancelarija i u hodniku
- Stone lampe, 15 komada
- Aparat za prečišćavanje vode – ugradni NOBEL, 2 komada
- Mašina za pranje sudova, 2 komada
- Aspirator za mini-kuhinju, jer nema prirodne niti izvedene ventilacije u toj prostoriji, 2 komada
- Audio-oprema, koja je podeljena u dve grupe:
 - Prva grupa: Oprema koja je jeftina, laka za rukovanje i koja se može koristiti na otvorenom, a i u zatvorenom (prezenterka varijanta za manje prostore):
 - Mekintoš laptop – tonska oprema
 - Kombo sistem koji u sebi sadrži zvučnik, miksetu, USB plejer, dva bežična mikrofona, mogućnost povezivanja mobilnih telefona pomoću Bluetooth-a, daljinski za kontrolu, mogućnost povezivanja dodatnih aktivnih zvučnika (<http://www.player.rs/kombo-system/jbsystems-ppa-101/pro/8102#!prettyPhoto/gallery/6/>)
 - Aktivni zvučnici, 200w, mogućnost priključka mikrofona i linijski ulaz (<http://www.player.rs/10%22-i-manji-pro/martin-wisman-artx-200a/pro/7036#!prettyPhoto/gallery/0/>)
 - Zvučnički stalci
- Video-projektori (tri moguće opcije):
 - Ultra-short throw 3000 a.l. – projektor koji može da da veliku sliku sa male udaljenosti od površine na koju se projektuje (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/benq-mw843ust-3000-lumen-wxga-ultra-short-throw-dlp-projector.html>)
 - ili video-projektor 5000 a.l. HDMI ulaz, Split Screen (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekcije/projektori/powerlite-1960-multimedia-projector.html>)
 - ili video-projektor Full HD 1920x1080p Native Resolution, mogućnost 3D i 2D projekcije (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/epson-powerlite-home-cinema-5030ube-wireless-2d-3d-1080p-3lcd-projector.html>)
 - Druga grupa: Oprema koja zahteva profesionalno rukovanje i koja je vrhunskog kvaliteta.
 - Video-projektor Panasonic PT-RZ12KU 12, 000lm, 3DLP, WUXGA (1, 920 x 1, 200) (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/product-22802.html>)
 - Christie Q Series DHD951-Q DLP projektor (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/product-13866.html>)
 - MacBook Pro 15", koji je kompletna radna stanica za audio i video reprodukciju u svim uslovima (<http://www.istyle.eu/rs/mac/macbook-pro/macbook-pro-15-retina-quad-core-i7-2-5ghz-16gb-512gb-ssd-nvidia-gt-750m-2gb-int-kb.html>)
 - Veći broj mikrofonskih kablova, stalaka za mikrofone i veća količina kablova za povezivanje uređaja
 - Video-platno za spoljnu upotrebu – za potrebe sloljne scene na Skveru Mire Trailović
 - Rasveta za objekte, fasade, hale, fabrička dvorišta itd.
 - Led reflektori širokih namena, manja potrošnja od klasičnih reflektora 6 komh150W.
 - Kompjuterska oprema uključujući i laptop (sa pripadajućim programima), laserski štampač
 - Oprema prostora biletarnice, ulaza i stepeništa
 - Oprema portirnice: kompletan nameštaj, rasveta, oprema za mini-kuhinju sa mašinom za sudove i aparatom za prečišćavanje vode (Nobel)
 - Oprema za garderobe: zamena unutrašnjih vrata na garderobama
 - Oprema biletarnice: interaktivni totem
 - Oprema izloga: klik-klak ramovi (30 komada)
 - Nabavka delova sa ugradnjom za službeno kombi vozilo uz napomenu da će u 2019. godini biti potrebno nabaviti novo vozilo

2.1.3.1. Stanje prostora

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P = 137M² , TERAZIJE BROJ 29 (KATASTARSKA PARCELA 2866 KO STARI GRAD)

Prostor je u relativno dobrom stanju.

U 2018. godini je uloženo u tekuće održavanje prostora = /

U 2019. godini potrebno je planirati usluge::

- Stolarski radovi (unutrašnja stolarija)

U 2019. godini i nadalje potrebno je planirati sredstva za rešavanje sledećih stavki:

- Usled nedovoljno kancelarijskog prostora, potrebno je da poslovni prostor koji BITEF teatar koristi kao direkciju bude veće kvadrature. U prostoru nedostaje prostor za biblioteku i arhivu (posebno umetničku).

- Postoji projekat zastakljivanja terase na dvorišnoj strani objekta / stana u objektu Terazije br. 29 /1 (Palata penzionog fonda, Terazije br. 29), za koji je Služba zaštite Zavoda za zaštitu spomenika kulture grada Beograda prihvatila idejni projekat, dopis broj 0265/11 od 17. 05. 2011. g (odgovorni projektant Mia David Zarić, d.i.a. br. licence 300D16706)

- BITEF teatar nema prostor koji bi mogao da se koristi kao Festivalni centar. BITEF teatar prostor za tu namenu svake godine zakupljuje (i to nije nikada isti prostor), nabavlja adekvatnu opremu za takav prostor i obavlja ostale poslove koji su neophodni da bi taj prostor ostvario svoju privremenu namenu.

- Trebalo bi da BITEF teatar, sledeći politiku repertoarskog približavanja Bitef festivala i teatra, raspolaže rezidencijalnim apartmanom, koji bi se koristio u svrhu realizacije međunarodne saradnje i produkcije međunarodnih programa. Na taj način bi se pomenuta politika ne samo utemeljila, već i divergentno i kvalitativno razvijala, pre svega jer bi rezidencijalni programi mogli biti deo mreža srodnih delovanja.

B

BITEF TEATAR - P = 519 M² , DRINČIĆEVA 1 (KATASTARSKA PARCELA 1373 KO STARI GRAD, BROJ LISTA NEPOKRETNOSTI 2441, KO STARI GRAD

Objekat je u funkcionalnom stanju.

U 2018. godini je uloženo u održavanje unutrašnjeg prostora objekta = 38.736,80 sa izvora 01

425119	Tekuće popravke i održavanje ostalih objekata	38.736,80
	UKUPNO	38.736,80

U 2019. godini potrebno je planirati sledeća ulaganja:

- Klimatizacija pozorišne sale, garderoba, portirnice i blagajne / split sistem
- Rešenje problema akustike pozorišne sale
- Teretna platforma i otvor za platformu
- Radovi u portirnici sa rekonstrukcijom
- Zamena poda u biletarnici
- Radovi na stepeništu u skladu sa zakonom*
- Stolarski radovi (zamena prozora)
- Osveženje fasade (rađene od grube ručno rađene opeke)*
- Osvetljenje objekta*
- Led sistem osvetljenja za spoljnu scenu*

* Zgrada je zaštićeni objekat kulture

U 2018. godine nije ulagano u spoljni prostor objekta iz budžetskih sredstava.

** U toku je izrada projekta preuređenja / rekonstrukcije trga ispred BITEF teatra, kao dela projekta višenamenskog sadržaja Skadarlijski trg. U skladu sa projektom i zakonom određenim merama zaštite objekta – spomenika kulture i njegove zaštićene okoline – BITEF teatar i grad Beograd

će dobiti stalnu scenu na Skveru Mire Trailović, koja će kroz programe BITEF ZONE² u budućnosti postati mesto susreta, značajno mesto preplitanja, istraživanja kulturne baštine, klasičnih kulturnih aktivnosti, savremenih umetničkih puteva i formi, i iznalaženja svežih i tekućih umetničkih sadržaja (popularna i ulična kultura, kultura koju prenose mediji i internet itd.).

Preuređenje trga ispred BITEF teatra je bilo predviđeno ali nije realizovano nakon završetka radova na adaptaciji građevine 14. novembra 1988. godine i otvaranja objekta za publiku 3. marta 1

2.1.3.2. Stanje opreme:

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P = 137m², TERAZIJE BROJ 29/1

Oprema je u relativno skromnom stanju.

U 2018. godini je uloženo u tekuće održavanje opreme = 450.242,80

Broj konta	Opis	UKUPNO	01	04
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE (5229 + 5230)	92.996,80		92.996,80
425119	Tekuće popravke i održavanje ostalih objekata	38.736,80		38.736,80
425222	Računarska oprema	1.250,00		1.250,00
425224	Elektronska i fotografska oprema	53.010,00		53.010,00
500000	TEKUĆI RASHODI			
512000	MAŠINE I OPREMA (od 5349 do 5357)	357.246,00		357.246,00
512211	Nameštaj	112.191,00		112.191,00
512221	Računarska oprema	122.266,00		122.266,00
512631	Oprema za kulturu, obrazovanje, nauku...	122.789,64		122.789,64
	UKUPNO	450.242,80		450.242,80

B

OPREMA: BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1:

Oprema je zastarela i nužno je u upotrebi.

U 2018. godini je uloženo u tekuće održavanje opreme = 2.134.556,64

Broj konta	Opis	UKUPNO	01	04
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE (5229 + 5230)	153.404,80	100.814,80	52.590,00
425212	Popravke električne i elektronske opreme	21.964,00	21.964,00	
425219	Ostale popravke i održavanje opreme za saobraćaj	29.140,00		29.140,00
425222	Računarska oprema	1.250,00		1.250,00
425229	Ostale popravke i održavanje administrativne opreme	3.000,00	3.000,00	
425262	Tekuće popravke i održavanje opreme za kulturu	98.050,80	75.850,80	22.200,00
500000	TEKUĆI RASHODI			
512000	MAŠINE I OPREMA (od 5349 do 5357)	1.981.151,84	1.623.905,20	357.246,64
512211	Nameštaj	112.191,00		112.191,00
512221	Računarska oprema	122.266,00		122.266,00
512631	Oprema za kulturu, obrazovanje, nauku...	1.746.694,84	1.623.905,20	122.789,64
	UKUPNO	2.134.556,64	1.724.720,00	409.836,64

² 2015. godine BITEF teatar je počeo sa projektom BITEF ZONA, čiji se progami odvijaju u pomenutom prostoru, odnosno na Skveru Mire Trailović ispred BITEF teatra, zaštićenog spomenika kulture Beograda.

2.1.4. Način grejanja

SEDIŠTE BITEF TEATRA I KANCELARIJE, TERAZIJE 29/1
Sistem daljinskog grejanja (Beogradske toplane)

BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1
Etažno grejanje – individualna električna kotlarnica

MAGACIN, LUKA BEOGRAD
Nema grejanje

PODACI O SREDSTVIMA KOJE JE USTANOVA ULOŽILA U NABAVKU OPREME I ODRŽAVANJE OBJEKTA I OPREME U 2018. GODINI

2.2.1. Podaci o nabavkama na koje se Zakon o javnim nabavkama primenjuje a za koje su sredstva obezbeđena iz budžeta grada Beograda (vrsta nabavke, realizovani iznos)

/

2.2.2. Podaci o nabavkama za koje se Zakon o javnim nabavkama ne primenjuje a za koje su sredstva obezbeđena iz budžeta grada Beograda (vrsta nabavke, realizovani iznos)

- Iz plana za 2018. godinu

A. Planirana sredstva iz budžeta grada Beograda za 2018. godinu na ekonomskoj klasifikaciji 01

PLANIRANI RASHODI I IZDACI	Izvor 01 - Redovni	Izvor 01 - Programi	Izvor 01 - Manifestacije	Izvor 01 - Ukupno
400000 TEKUĆI RASHODI	21,517,500.50	12,000,000.00	25,200,000.00	58,717,500.50
410000 RASHODI ZA ZAPOSLENE	845,900.00	0.00	0.00	845,900.00
413000 NAKNADE U NATURI	845,900.00	0.00	0.00	845,900.00
413100 Naknade u naturi	845,900.00			845,900.00
420000 KORIŠĆENJE USLUGA I ROBA	9,840,198.25	12,000,000.00	25,200,000.00	47,040,198.25
421000 STALNI TROŠKOVI	5,600,196.00	0.00	3,000,000.00	8,600,196.00
421100 Troškovi platnog prometa i bankarskih usluga	250,000.00			250,000.00
421211 Električna energija	2,400,000.00			2,400,000.00
421225 Centralno grejanje	245,196.00			245,196.00
421311 Vodovod i kanalizacija	120,000.00			120,000.00
421324 Usluge čišćenja (JKP Gradska čistoća)	155,000.00			155,000.00
421400 Usluge komunikacija	530,000.00			530,000.00
421600 Zakup imovine i opreme	1,900,000.00		3,000,000.00	4,900,000.00
423000 USLUGE PO UGOVORU	3,821,030.00	1,550,000.00	5,700,000.00	11,071,030.00
423200 Kompjuterske usluge	1,200,000.00			1,200,000.00
423400 Usluge informisanja	0.00	800,000.00	1,200,000.00	2,000,000.00
423500 Stručne usluge	100,000.00		1,000,000.00	1,100,000.00
423900 Ostale opšte usluge	2,521,030.00	750,000.00	3,500,000.00	6,771,030.00
424000 SPECIJALIZOVANE USLUGE	318,972.25	10,450,000.00	16,500,000.00	27,268,972.25
424200 Usluge obrazovanja, kulture i sporta	0.00	6,350,000.00	10,500,000.00	16,850,000.00
424900 Ostale specijalizovane usluge	318,972.25	4,100,000.00	6,000,000.00	10,418,972.25
425000 TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	100,000.00	0.00	0.00	100,000.00
425200 Tekuće pop. i održ. opreme	100,000.00			100,000.00
426000 MATERIJAL	380,000.00	0.00	0.00	380,000.00
426100 Administrativni materijal	250,000.00			250,000.00
426800 Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	130,000.00			130,000.00

460000	DONACIJE, DOTACIJE I TRANSFERI	861,204.00	0.00	0.00	861,204.00
465112	Ostale tekuće dotacije i transferi	861,204.00			861,204.00
480000	OSTALI RASHODI	130,000.00	0.00	0.00	130,000.00
483000	NOVČANE KAZNE I PENALI PO RE	130,000.00	0.00	0.00	130,000.00
483100	Novčane kazne i penali po renali	130,000.00			130,000.00
500000	IZDACI ZA NEFINANSIJSKU IMOV	3,600,000.00	0.00	0.00	3,600,000.00
510000	OSNOVNA SREDSTVA	3,600,000.00	0.00	0.00	3,600,000.00
511000	ZGRADE I GRAĐEVINSKI OBJEKTI	1,800,000.00	0.00	0.00	1,800,000.00
512000	MAŠINE I OPREMA	1,800,000.00	0.00	0.00	1,800,000.00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku, kulturu...	1,800,000.00			1,800,000.00
4 + 5	UKUPNI RASHODI I IZDACI	25,117,500.50	12,000,000.00	25,200,000.00	62,317,500.50

B. Neplanirana sredstva iz budžeta grada Beograda za 2018. godinu na ekonomskoj klasifikaciji 01

/

V. Planirana sredstva iz sopstvenih prihoda u Planu za 2018. godinu, na ekonomskoj klasifikaciji 04:

PLANIRANI RASHODI I IZDACI		Izvor 01 - Redovni	Izvor 01 - Programi	Izvor 01 - Manifestacije	Izvor 01 - ukupno
400000	TEKUĆI RASHODI	10,670,000.00	6,050,000.00	7,000,000.00	23,720,000.00
410000	RASHODI ZA ZAPOSLENE	150,000.00	0.00	0.00	150,000.00
413100	Naknade u naturi	150,000.00			150,000.00
414000	SOCIJALNA DAVANJA ZAPOSLENIMA	200,000.00	0.00	0.00	200,000.00
414100	Isplata naknada za vreme odsustva	100,000.00			100,000.00
414400	Pomoć u medicinskom lečenju zaposlenog	100,000.00			100,000.00
420000	KORIŠĆENJE USLUGA I ROBA	10,390,000.00	6,050,000.00	7,000,000.00	23,440,000.00
421000	STALNI TROŠKOVI	1,690,000.00	0.00	600,000.00	2,290,000.00
421100	Troškovi platnog prometa i bankarskih usluga	150,000.00			150,000.00
421211	Električna energija	50,000.00			50,000.00
421400	Usluge komunikacija	1,100,000.00		600,000.00	1,700,000.00
421500	Troškovi osiguranja	70,000.00			70,000.00
421600	Zakup imovine i opreme	200,000.00			200,000.00
421900	Ostali troškovi	120,000.00			120,000.00
422000	TROŠKOVI PUTOVANJA	650,000.00	750,000.00	500,000.00	1,900,000.00
422100	Troškovi sl. put. u zemlji	200,000.00	300,000.00		500,000.00
422200	Troškovi sl. put. u inostr.	250,000.00	450,000.00	500,000.00	1,200,000.00
422300	Troškovi putovanja u okviru redovnog rada	50,000.00			50,000.00
422900	Ostali troškovi transporta	150,000.00			150,000.00
423000	USLUGE PO UGOVORU	2,550,000.00	1,350,000.00	2,700,000.00	6,600,000.00
423200	Kompjuterske usluge	200,000.00			200,000.00
423300	Usluge obrazovanja i usavršavanja	150,000.00			150,000.00
423400	Usluge informisanja	100,000.00	150,000.00	1,500,000.00	1,750,000.00
423500	Stručne usluge	100,000.00			100,000.00
423700	Reprezentacija	200,000.00	300,000.00		500,000.00
423900	Ostale opšte usluge	1,800,000.00	900,000.00	1,200,000.00	3,900,000.00
424000	SPECIJALIZOVANE USLUGE	4,300,000.00	3,750,000.00	3,200,000.00	11,250,000.00
424200	Usluge obrazovanja, kulture i sporta	4,000,000.00	3,500,000.00	1,200,000.00	8,700,000.00
424900	Ustale specijalizovane usluge	300,000.00	250,000.00	2,000,000.00	2,550,000.00
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	200,000.00	0.00	0.00	200,000.00
425200	Tekuće pop. i održ. opreme	200,000.00			200,000.00
426000	MATERIJAL	1,000,000.00	200,000.00	0.00	1,200,000.00
426100	Administrativni materijal	200,000.00			200,000.00
426400	Materijali za saobraćaj	250,000.00			250,000.00
426600	Materijali za obrazovanje, kulturu i sport	250,000.00	200,000.00		450,000.00
426800	Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	200,000.00			200,000.00
426900	Materijali za posebne namene	100,000.00			100,000.00
480000	OSTALI RASHODI	130,000.00	0.00	0.00	130,000.00
482000	POREZI, OBAVEZNE TAKSE I KAZ	130,000.00	0.00	0.00	130,000.00
482100	Ostali porezi	100,000.00			100,000.00
482200	Obavezne takse	30,000.00			30,000.00

500000	IZDACI ZA NEFINANSIJSKU IMOV	250,000.00	0.00	0.00	250,000.00
510000	OSNOVNA SREDSTVA	250,000.00	0.00	0.00	250,000.00
512000	MAŠINE I OPREMA	250,000.00	0.00	0.00	250,000.00
512200	Administrativna oprema	100,000.00			100,000.00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku,	150,000.00			150,000.00
4 + 5	UKUPNI RASHODI I IZDACI	10,920,000.00	6,050,000.00	7,000,000.00	23,970,000.00

G Neplanirana sredstva iz sopstvenih prihoda za 2018. godinu na ekonomskoj klasifikaciji 04.

/

3. PODACI O ZAPOSLENIMA – STANJE NA DAN 31.12.2018. GODINE

3.1. UKUPAN BROJ ZAPOSLENIH = 21

3.2. STRUKTURA ZAPOSLENIH:

- radni odnos na neodređeno vreme = 19
- radni odnos na određeno vreme = 2 (1 direktor+1 vatrogasac)
- broj budžetski finansiranih radnih mesta = 19
- ukupan broj angažovanih radnika po ugovorima u toku 2018. godine:
 - Po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima = 6 (preko omladinske zadruge)
 - Po ugovorima o delu = 3 (Upravni odbor) + 1 (održavanje higijene) + 2 (obezbeđenje) + 4 (žiri festivala)
 - Po autorskim ugovorima = 52 (nerezidenti = 12, rezidenti = 40)

3.3. OSOBE KOJE SU BILE U BITEF TEATRU U 2018. GODINI

Miloš Latinović, direktor (imenovan na određeno vreme)

1. Jelena Bogavac, dramaturg
2. Nenad Darić, sekretar
3. Vesna Bogunović, umetnički sekretar
4. Jelena Knežević, izvršni direktor
5. Aleksandra Cvetković, finansijski rukovodilac
6. Ljubomir Radivojević, majstor pozornice
7. Spomenka Patković, glavni knjigovođa
8. Lidija Kostelac, poslovni sekretar
9. Miroljub Vladić, majstor tona
10. Dragan Đurković, majstor rasvete
11. Maja Jovanović, inspicijent
12. Dajana Nikolić, biletar
13. Goran Gavrančić, dekorater
14. Aleksandar Marinković, dekorater-rekvizeter
15. Vladan Milošević, dekorater-rekvizeter
16. Zorica Stanković, higijeničar
17. Zorica Obradović, higijeničar
18. Miroslav Radović, vatrogasac
19. Predrag Martinović, domar

Željko Mitrović, vatrogasac (angažovan na određeno vreme)

SARADNICI ANGAŽOVANI PO PROJEKTIMA u 2018:

1. Jovana Janjić, organizator programa
2. Aleksandra Delić, organizator programa / izvršni producent BITEFA
3. Tamara Pović, saradnik organizatora programa
4. Jugoslav Hadžić, majstor tona
5. Igor Milenković, majstor rasvete
6. Marta Narančić, garderober
7. Uroš Ranković, overa ulaznica na ulazu u teatar

AGENCIJE:

1. Slavica Hinić, PR za ostale uslužne delatnosti podrške poslovanju Spika, Beograd (Zemun)
2. Nenad Šugić, PR agencija za upravljanje računarskim sistemima i pružanje usluga podrške Recit, Beograd
3. Ksenija Đurović, PR agencija za konsultantske usluge

BG UNIVERZITETSKA PRAKSA 2018: Marija Nedeljkov, msr etnolog-antropolog, Natalija Jevtović, dipl. prof. srpskog jezika i književnosti

Ugovor se realizuje u saradnji sa Centrom za razvoj karijere i savetovanje studenata Univerziteta u Beogradu.

Zahvaljujemo se svim saradnicama i saradnicima koje BITEF teatar angažuje preko omladinske organizacije SAT, kao i samoj organizaciji na profesionalnosti u dosadašnjoj saradnji.

Zahvaljujemo se akademijama i univerzitetima čiji su studenti učestvovali u programima / projektima BITEF teatra u 2018. godini, kao i svima koji su svojim znanjima, dobrom voljom i entuzijazmom podržali BITEF teatar i dali doprinos radu ove gradske institucije kulture.

4. PROGRAMSKI DEO

4.1. UKRATKO O BITEF TEATRU

BITEF teatar je ustanova grada Beograda od značaja za kulturu grada i šire. Osnovan je na inicijativu legendarne Mire Trailović, 3. marta 1989. godine, kao tada najmlađe beogradsko pozorište i jedinstveno po svom izvoru. Grad Beograd je na tekovinama jednog od najstarijih i najznačajnijih pozorišnih festivala, BITEF (1967), nakon dvadeset godina postojanja, osnovao i BITEFOVO pozorište. Tada je festival već uveliko bio jedan od najpoznatijih i najživljih poprišta novih svetskih teatarskih zbivanja.

Na adresi Skver Mire Trailović broj 1, u rekonstruisanoj zgradi evangelističke crkve tokom građene Drugog svetskog rata,³ a danas spomenika kulture grada Beograda (od 2013. godine), već 30 godina postoji kao projektno pozorište koje nema stalno zaposlen umetnički ansambl.

BITEF teatar, širokog spektra programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja u kojima ne preovlađuje nijedna paradigma i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostaje i u trećoj deceniji postojanja privržen svojoj estetskoj vertikali oko koje je i nastao – BITEF festivalu. BITEF teatar deluje kreativno, angažovano i provokativno, kao interaktivni i interdisciplinarni prostor našeg grada, naše umetnosti, društva, kulture i vaninstitucionalnog obrazovanja.

Otvoreno je zapitan nad umetničkim praksama koje su napustile „homogena polja“ velike modernističke ideologije, nad autonomijom umetnosti, umetničkih medija i disciplina. Ukazuje na krhkost koherentnosti scenskog univerzuma, njegovih ponekad mekih i propustljivih granica, ili napetih do praska, pa čak i bolne potrebe za potpunom negacijom.

BITEF teatar ne zagovara. BITEF teatar traga za ličnim i društvenim identitetom.

Svestan je prelomnih trenutaka kojima se proizvode različite istorijske i kulturalne situacije tokom 20. i početkom 21. veka (od istorijskih avangardi, postavangarde, neoavangarde, konceptualnih i postmodernih umetnosti osamdesetih godina, ratne tranzicije i raspada socijalističke Jugoslavije, politizacije umetnosti, početka novog veka i globalne tranzicije), pogotovo u društvenom kontekstu naše dinamične i dramatične sredine. Još od osnivanja, veoma odgovorno, postojano, ali i hrabro – avanturistički, svedoči i prolazi kroz važne periode nacionalne istorije i specifične društvene i psihološke okolnosti. Ne samo da istražuje i afirmiše savremene umetničke prakse već i markira tačke sukoba, interaktivno se njima baveći.

Trudi se da ne bude zaveden u interpretacijama fenomena „velikog umetničkog dela“, ali ni u „rešenjima“ koja se nameću nakon potpune promene prirode umetničkih medija i oblika istraživanja. Gradi, istražuje značenja i mapira složene, različite, a često i konceptualno suprotstavljene pravce promišljanja i umetničkih delovanja koja se proizvode ili pojavljuju u međudnosu umetničkog dela i umetnosti, kulture i društva, a koji su najpogodniji kao okvir za idejnu sadržinu scenskog delovanja. BITEF teatar, u tom smislu, svakako ne predstavlja samo nastavak u razvoju autentičnog srpskog teatra, koji se formira negde između zapadne i istočne pozorišne produkcije i filozofije začete početkom 20. veka.

Pored organizacije prestižnog BITEFA – Beogradskog internacionalnog pozorišnog festivala, ovo pozorište razvija platforme za tzv. dvostruka čitanja u umetnosti (reprezentujuće – reprezentovano) kako kroz govorni, gestualni i teatar pokreta i tela, cirkuske i lutkarske predstave, ulične akcije i hepening, tako i kroz radio, internet i muzički teatar, kroz film, video itd.

Sopstvenim produkcijama, koprodukcijama sa institucijama iz Evrope i sveta, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice (workshops) itd., BITEF teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

BITEF teatar traži, iznalazi i nudi drugačije pristupe i, u traganju za prirodom ljudskog društva i čoveka, postavlja pitanja, kreira i odražava društvene ustalasanosti. Obogaćuje savremenu društvenu stvarnost temama kojima se ranije nije bavila ili se bavila u tišoj formi.

Zadatak je odgovoran, zamaman i izazovan. Svake sezone, svake godine – nov i drugačiji.

Vesna Bogunović, umetnički sekretar

³ *Evngelička crkva – BITEF teatar u Beogradu*, Biljana Mišić, UDK 725.822(497.11); 726.77(497.11). Idejni projekat za crkvu izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Prilikom realizacije Bartningove idejne skice za beogradsku evangeličku crkvu došlo je do izvesnog odstupanja. Kako je to bio običaj kada je reč o „uvezenim“ projektima, razrada nacrtu izvedena je u beogradskom projektantskom birou arhitekta Đorđa V. Staševskog. Radovi su otpočeli 20. avgusta 1940. godine, a izvođač je bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića. Temelji nove crkve svečano su osvećeni 20. oktobra iste godine. Zoran Manević, *Arhitektura i politika (1937–1941)*, Zbornik za likovne umetnosti Matice srpske, br. 20, Novi Sad, 1984. Nakon Prvog svetskog rata, značajan broj objekata građen po projektu stranih autora potpisan je i od strane naših arhitekata koji su rukovodili njihovim izvođenjem. Ovakav vid saradnje predstavljao je jedan od metoda širenja različitih evropskih uticaja u domaćoj sredini.

4.2. REPERTOAR BITEF TEATRA U 2018. GODINI

Plan je da Bitef teatar u 2018. godini realizuje pet premijera, od čega će tri biti ostvarene u koprodukcijom odnosu. U odnosu na prošlu godinu, kada je ukupni budžet za programe iznosio 10 miliona, ove godine za realizaciju svih programa potrebno je 12 miliona. Ova promena nastala je usled povećanja obima posla i želje Bitef teatra da, uprkos svim izazovima, napravi što kvalitetniji i raznovrsniji program. Tim programom će dalje, kako je i praksa Bitef teatra, apicirati na najznačajnijim festivalima u regionu i Evropi.

Planirani programi:

- REVOLUCIJA, DAN POSLE – Bitef dens kompanija – koreografija Isidora Stanišić

Bitef dens kompanija, kao jedinstvena umetnička grupa, koja kontinuirano radi, nastaviće u 2018. godini svoj rad, pružajući šansu domaćim koreografima. Predstava koja će biti izvedena u martu 2018. godine zasniva se na razmatranju priče o potrebi revolucije i mogućoj (božanskoj) kazni za učinjeno nasilje/greh. Sve u svetlu događaja od pre sto godina, ali s konkretnom vezom – tumačenjem/osudom – prema svim nasilnim promenama u društvu. Dominantni plesni koncept ovaj put će imati i narativni deo, koji će uvoditi publiku u segmente plesne priče. Predstava će biti izvedena na dan Bitef teatra, trećeg marta 2018. godine.

- SEVEROISTOK (NORDOST), Torsten Buhstajner – praizvedba drame (koprodukcija BEOART)

Bitef teatar ovom predstavom otvara prostor savremenim svetskim dramatičarima čija je poetika bliska konceptu Bitef teatra, jer kroz beskompromisne dijaloge otvara pitanja koja opterećuju našu svakodnevicu, a pre svega opstanak pojedinca u sve više nesigurnom društvu zapadne civilizacije. U prvom planu je terorizam, ali tekst i režijski koncept Jane Maričić otvoriće „kaverne” naše civilizacije i pokušati da ponude odgovore na pitanja ko smo mi, šta radimo ovde i kako opstati u današnjem vremenu emotivne iščašenosti. Predstava je na repertoaru u martu 2018. godine.

- SAN LETNJE NOĆI, Vilijam Šekspir – Bitef dens kompanija (koprodukcija sa Centrom za kulturu TIVAT)

Novo istraživanje/iščitavanje klasike u plesnom ključu gosta iz Poljske Mateja Kuzminskog. Uspeh predstave *Magbet* u svakom slučaju je podstrek Bitef teataru i Centru za kulturu Tivat da nastave saradnju. Komad *San letnje noći*, otvara niz mogućnosti, pre svega u pogledu maštovitosti i spektakularnosti koreografskih rešenja, za koje će biti zadužen odlični koreograf iz Poljske. Tim angažmanom Bitef teatar nastavlja saradnju sa značajnim evropskim koreografima – Gaj Vajcman, Edvard Klug i dr. – koja je doprinela da za samo deset godina ovaj segment rada Bitef teatra bude jedan od najznačajnijih. Predstava će biti realizovana u saradnji sa KC Tivat – Crna Gora, a imaće premijeru u Crnoj Gori juna 2018, a u oktobru 2018. u Beogradu na sceni Bitef Teatra.

- SPROVOD U TEREZIJENBURGU, Miroslav Krleža – adaptacija pripovetke (koprodukcija sa Pozorištem Kostolanji Deže iz Subotice)

Jedan od najboljih i najintragantnijih prozaičkih tekstova klasične književnosti biće adaptiran i dramatisovan za izvođenje u dva rediteljska ključa: jedan na sceni u Bitef teataru, drugi u Subotici. Predstava koja otvara pitanja interesa u ljubavi, moralnog rastrojstva, nadmenosti, moći, kreativnosti, prevare i osornosti osvete. Tekst značajnog književnika je višeslojan, većinom u dijaloškoj formi, i kao takav podatan za scensko iščitavanje. Rediteljka Anđelka Nikolić svoj koncept bazira na minimalizmu scenografske postavke, ali na snažnoj ekspresiji glumaca. Koprodukcijki projekat sa Pozorištem „Kostolanji Deže” iz Subotice, na repertoaru Bitef teatra očekujemo u novembru 2018. godine.

- POLJUBAC ŽENE PAUKA, Manuel Puig

Nova adaptacija romana jednog od najznačajnijih pisaca hispanoameričke literature, a posvećen je raščlanjivanju odnosa umetnosti i politike. Nije, međutim, samo taj nivo značajan, nego i provlačenje između Scile i Haribde onih najtananih i neupitnih ljudskih vrednosti i relacija. Prijateljstvo, vernost, nepotkupljivost... Tea Puharić režiraće ovu adaptaciju moderno i aktuelno, ali s pažnjom, kao neku vrstu omaža značajnom srpskom i evropskom glumcu Draganu Nikoliću, koji je predstavu prema ovom romanu igrao pre više od 15 godina. Predstava je na repertoaru u decembru 2018. godine.

- Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja (International Federation for theatre research – IFTR) održaće se u Beogradu od 9. do 13. jula 2018. godine u organizaciji Bitef teatra i Studio – Laboratorije izvođačkih umetnosti Fakulteta dramskih umetnosti.

Tema kongresa biće POZORIŠTE I MIGRACIJA: Pozorište, nacija i identitet – između migracija i stabilnosti.

U okviru kongresa, očekuje se oko 900-1000 gostiju iz celog sveta koji će tokom pet dana održati preko 1000 prezentacija. Organizacija ovog događaja je veoma kompleksna i već je u punom pogonu. Organizacija ovog događaja planirana je u Bitef teataru.

Miloš Latinović
Direktor Bitef teatra
U Beogradu, 15. 01. 2018.

4.3. REPERTOAR 2018.

4.3.1. PRODUKCIJE I KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA NA REPERTOARU U 2018.

PRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

1	PROSTOR ZA REVOLUCIJU / REVOLUTIONARY ROOM	03. 03. 2018.
2	CAREVO NOVO ODELO / THE EMPEROR'S NEW CLOTHES	22. 12. 2018.

PRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018. GODINE

3	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28. 09. 2016.
4	PEPELJUGA / CINDERELLA	09. 10. 2017.

KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

1	SEVEROISTOK / NORDOST	BITEF teatar i BEO ART, Beograd, Srbija	14. 04. 2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija
2	SAN LETNJE NOĆI / A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora i BITEF teatar, Beograd, Srbija	23. 07. 2018. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 08.10.2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija
3	EPSKE IGRICE: ŽENIDBA DUŠANOVA / EPIC GAMES – THE WEDDING OF EMPEROR DUŠAN	HOP.LA! i BITEF teatar, Beograd, Srbija	21. 09. 2018. 52 BITEF BITEF Polifonija
4	SPROVOD U TEREZIENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT / FUNERAL IN THERESIENBURG	BITEF teatar, Beograd i POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija	31.10. 2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija 26. 11. 2018. Pozorište Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija

KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018. GODINE

5	JA I TI / ME AND YOU	BITEF teatar I UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS, Beograd, Srbija	05. 04. 2011. BITEF teatar, Beograd, Srbija
6	O S(A)VESTI – ESEJ U POKRETU O DADI VUJASINOVIĆ / DADA – AN ESSAY IN MOVEMENT ABOUT DADA	HLEB TEATAR I BITEF teatar, Beograd, Srbija	06. 04. 2014. BITEF teatar, Beograd, Srbija

	VUJASINOVIĆ		
7	AVETI / GHOSTS	HARTEFAKT FOND, BITEF teatar, Beograd, Srbija, BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06. 08. 2015. BITEF teatar, Beograd, Srbija
8	DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST	SANJA MITROVIĆ / STAND UP TALL PRODUCTIONS, AMSTERDAM, Holandija, BITEF teatar, Beograd, Srbija, BEURSSCHOUWBURG, Brisel, Belgija	27. 05. 2016. godine BITEF teatar, Beograd, Srbija 7. 10. 2016. godine, BEURSSCHOUWBURG, Brisel, Belgija
9	NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF teatar, Beograd, Srbija i ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti Sarajevo (Bosna i Hercegovina):	21. 01. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
10	JAMI DISTRIKT / JAMI DISTRICT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF teatar, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija	24. 03. 2017. Firchie Think Tank Studio: Novi Sad, Srbija
11	MAGBET / MACBETH	BITEF teatar, Beograd, Srbija i CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - Mi smo centar, Tivat, Crna Gora 04. 11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
12	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN u okviru projekta EPIKA BALKANIKA	NARODNO POZORIŠTE BEOGRAD I BITEF teatar (51. BITEF), Beograd, Srbija	26. 09. 2017. U okviru Glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017.
13	Julija	HARTEFAKT FOND, BITEF teatar, Beograd, Srbija	09. 10. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
14	BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI SA PRIVREMENIM SEDIŠTEM U GRAČANICI I BITEF teatar, Beograd, Srbija	28. 06. 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta
15	NEMA NADE / HOPELESSNESS	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES I BITEF teatar, Beograd, Srbija	23. 12. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija

BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA ZA PREDSTAVE KOJE SU ODRŽANE U I VAN BITEF TEATRA

Broj programa =19+14+20+42=95

- za predstave koje su održane u BITEF teatru =19
 - o 4 produkcije
 - 2 premijerno izvedene u 2018, 2 premijerno izvedene pre 2018 i to 2 u Srbiji, 2 van Srbije
 - o 15 koprodukcija
 - 4 premijerno izvedene u 2018, 11 premijerno izvedene pre 2018
- za predstave Bitef teatra koje su gostovale= 14
 - o 3 produkcije
 - 1 u Srbiji, 2 van Srbije
 - o 11 koprodukcija
 - 10 u Srbiji, 6 van Srbije
- za predstave koje su gostovale u Bitef teatru=20
 - o iz Beograda=12
 - o iz Srbije=5
 - o iz inostranstva=3
- Posebni programi=4+1+1+36=42:
 - o Bitef=4
 - glavni program=1
 - prateći program=3
 - o Digitalni arhiv BITEFA=1
 - o Evropska republika=1
 - o Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja=36

Od toga u BITEF teatru=95-14-36=45

Broj igranja programa =64+37+27+911=1039

- za predstave koje su održane u Bitef teatru =64
 - o 21 igranja produkcija
 - 11 premijerno izvedene u 2018
 - 10 premijerno izvedene pre 2018
 - o 43 igranja koprodukcija
 - 18 premijerno izvedene u 2018
 - 25 premijerno izvedene pre 2018)
- za predstave Bitef teatra koje su gostovale =37
 - o 5 (1 u Srbiji, 4 van Srbije)
 - o 31 koprodukcija (15 u Srbiji, 16 van Srbije)
- za predstave koje su gostovale u Bitef teatru=27
 - o iz Beograda=17
 - o iz Srbije=7
 - o iz inostranstva=3
- Posebni programi=911
 - o Bitef= glavni program=7
 - glavni program=4
 - prateći program=3
 - o Digitalni arhiv BITEFA=1
 - o Evropska republika=2
 - o Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja=901

Od toga u BITEF teatru=1039-37-901=101

Broj gledalaca=7745+20600+3299+5534=37178

- za predstave koje su održane u Bitef teatru =7745
 - o 2838 na igranjima produkcija
 - 1525 za premijerno izvedene u 2018

- 1313 za premijerno izvedene pre 2018
 - 4907 na igranjima koprodukcija
 - 1776 za premijerno izvedene u 2018
 - 3131 za premijerno izvedene pre 2018
- za predstave Bitef teatra koje su gostovale=20.600
 - 7190 na produkcijama (3420 u Srbiji, 3770 van Srbije)
 - 13410 na koprodukcijama (7060 u Srbiji, 6350 van Srbije)
- za predstave koje su gostovale u Bitef teatru=3299
 - (iz Beograda=2331
 - iz Srbije=593
 - iz inostranstva=375
- Posebni programi=5534
 - Bitef=664
 - glavni program=405
 - prateći program=259
 - Evropska republika=85
 - Digitalni arhiv BITEFA=2185
 - Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja=2600

Od toga u BITEF teatru=37178-20600-2600=13978

NA FESTIVALIMA

PRODUKCIJE	KOPRODUKCIJE
Broj programa: 3 (1 u Srbiji, 2 van Srbije) Broj igranja programa: 4 (1 u Srbiji, 3 van Srbije) Broj gledalaca: 650 (200 u Srbiji, 450 van Srbije)	Broj programa: 11 (10 u Srbiji, 6 van Srbije) Broj igranja programa: 57 (27 u Srbiji, 30 van Srbije) Broj gledalaca: 12760 (6410 u Srbiji, 6350 van Srbije)

POSEBNI PROGRAMI – PRIKAZ – IZDOJENO 52. BITEF

Broj programa=21
 Broj igranja=74
 Broj gledalaca=12937
NE RAČUNJUĆI DIGITALNE PREGLEDE

GLAVNI PROGRAM

Broj programa=10
 (iz Beograda=1 i 9 iz inostranstva)
 Broj igranja=26
 Broj gledalaca=5627

PRATEĆI PROGRAM

Broj programa=11
 Broj igranja=48
 Broj gledalaca=7310

4.3.2. BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA ZA PREDSTAVE
KOJE SU ODRŽANE U BITEF TEATRU U 2018.

TABELARNI PRIKAZ

4.3.2.1. - PRODUKCIJE BITEF TEATRA U 2018.

4.3.2.1.1. PRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

Predstava	Podela	Premijera:	Datum igranja u BITEF teatru	Broj igranja	Broj gledalaca
1 PROSTOR ZA REVOLUCIJU / REVOLUTIONARY ROOM Trajanje: 60'	Koreografija i koncept: Isidora Stanišić; kompozicija: Darja Janošević; dramaturgija: Igor Koruga; izvode: igrači Bitef dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Nataša Gvozdenović, Boris Vidaković, Tamara Pjević, Miona Petrović, Jakša Filipovac i Nikola Živanović	03. 03. 2018.		7	996
			03. 03.	1	178
			16. 03.	1	167
			20. 05.	1	128
			25. 05.	1	127
			20. 10.	1	145
			23. 11.	1	161
			18. 12.	1	90
2 Po motivima istoimene bajke H. K. Andersena: CAREVO NOVO ODELO (Plesna predstava za decu i mlade) Trajanje: 60'	Tekst i režija: Jelena Kajgo, muzika: Aleksandra Đokić, koreografija: Dejana Volarev, kostim: Selena Orb, dizajn i fotografija: Nenad Šugić, izvode: Slaven Došlo, Sara Tasić, Jakša Filipovac, Una Vujošević, Helena Čelap, Una Đuričić, Anja Milosavljević, Nikola Živković i Tijana Ostojić Alternacije: Natalija Đečević i Nađa Novaković	22. 12. 2018.		4	529
			22. 12.	1	154
			23. 12.	1	171
			23. 12.	1	146
			24. 12.	1	58
UKUPNO BROJ PROGRAMA					2
UKUPNO BROJ IGRANJA					11
UKUPNO BROJ PUBLIKE					1525

Pored premijernih predstava, na repertoaru BITEF teatra izvođene su sledeće produkcije i koprodukcije čije su premijere bile pre 2018. godine:

4.3.2.1.2. PRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018. GODINE

Predstava	Koproducenti	Podela	Premijera	Datum igranja u BITEF teatru	Broj igranja
1 BITEF teatar (50. BITEF); Maja Pelević i Olga Dimitrijević: SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORD Trajanje: 90' bez pauze	Koreografija: Igor Koruga; učestvuju: Maja Pelević, Olga Dimitrijević; muzika: Anja Đorđević; kostimografija: Ljiljana Dragović; video-montaža: Deana Petrović; svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković; ton: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić	28. 09. 2016.		1	158
			28. 04.		158
2. PEPELJUGA Trajanje: 50'.	(plesna predstava za decu i mlade), dramski tekst i režija: Jelena Kajgo; koreografija: Una Đuričić, Helena Čelap i Anja Milosavljević; muzika: Aleksandra Đokić; kostim: Selena Orb; igrači: Una Vujošević, Natalija Đečević, Nikola Živković, Anja Milosavljević, Una Đuričić, Helena Čelap, Sara Tasić, Tamara Mirković, Nađa Novaković, Olga Crnoseljanski, Tijana Ostojić, izvršna produkcija: Jovana Janjić; odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić, Vesna Bogunović; šef tehnike: Ljubomir Radivojević; svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković; ton: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić; dizajn: Vukašin Milićević, Veljko Ilić (u okviru saradnje BITEF teatra i Visoke škole likovnih i primenjenih umetnosti strukovnih studija u Beogradu); foto: Sonja Žugić, Nenad Šugić. Podrška: Grad Beograd, Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije, Airport City, Intersport Beograd.	09. 10. 2017.		9	1155
			24. 01.	1	165
			20. 02.	1	143
			12. 03.	1	131
			12. 03.	1	46
			13. 03.	1	121
			19. 04.	1	94
			28. 11.	1	167
			29. 11.	1	114
			29. 11.	1	174
UKUPNO BROJ PROGRAMA					2
UKUPNO BROJ IGRANJA					10
UKUPNO BROJ PUBLIKE					1313

4.3.2.2. IGRANJA U BITEF TEATRU - KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA U 2018. GODINI

4.3.2.2.1. KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

	Predstava	Koproducenti	Podela	Premijera	Datum igranja u BITEF teatru	Broj igranja	Broj gledalaca
1.	Torsten Buhštajner / Torsten Buchsteiner: SEVEROISTOK / NORDOST Trajanje: 65' https://www.youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A	BITEF teatar i BEO ART, Beograd, Srbija	Režija: Jana Maričić; scena: Jasmina Holbus; kostim: Adrijana Pajić; kompozicije: Boža Obradinović; igraju: Katarina Žutić, Jovana Gavrilović i Milica Janevski	BITEF teatar, 14. 04. 2018.		6	653
					14. 04.	1	178
					15. 04.	1	108
					26. 04.	1	174
					22. 10.	1	74
					19. 11.	1	85
					17. 12.	1	34
2	Po motivima istoimene drame Vilijama Šekspira / William Shakespeare: SAN LETNJE NOĆI / A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM Trajanje: 60'.	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora i BITEF teatar, Beograd, Srbija	Koreografija: Isidora Stanišić; kostim i koncept scene: Slavna Martinović; dizajn svetla: Goran Balaban; muzički saradnik: Darja Janošević; igrači: BITEF dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Tamara Pjević, Branko Mitrović, Miona Petrović, Jakša Filipovac, Andrea Dobrić, Nikola Živković i Nađa Lukić; vizuelni identitet predstave: Mačej Kuzminski / Maciej Kuźmiński	XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018. 23. 07. 2018. BITEF teatar, 12. 10. 2018.		4	476
					12. 10.	1	172
					13. 10.	1	103
					18. 11.	1	147
					15. 12.	1	54
3	EPSKE IGRICE: ŽENIDBA DUŠANOVA / EPIC GAMES – THE WEDDING OF EMPEROR DUŠAN Trajanje: 60'. Namenjeno starijima od 11 godina	HOP.LA! i BITEF teatar, Beograd, Srbija	Koncept i režija: Anđelka Nikolić, dramaturgija: Olga Dimitrijević; saradnik iz oblasti primenjenog pozorišta: Petar Lukić; muzika: Ah, Ahilej; igraju: Anita Stojadinović, Đorđe Živadinović Grgur, Đorđe Branković; fotografije: Lidija Antonović	52 BITEF polifonija, 21. 09. 2018. BITEF teatar, 08. 10. 2018.		4	177
					21. 09.	1	50
					08. 10.	1	42
					08. 10.	1	39
					14. 12.	1	46
4	Miroslav Krleža: SPROVOD U TEREZIENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT / FUNERAL IN THERESIENBURG Trajanje: 90'. https://www.youtube.com/watch?v=sOzdB6SGlpg	BITEF teatar, Beograd i POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ,	Režija: Anđelka Nikolić; scena i kostim: Olga Mrdenović; kompozitor: Draško Adžić; dizajn svetla: Nikola Zavišić; scenski pokret: Aniko Kiss; lektura: Radovan Knežević; lektura (nemački jezik): Vesna Čurčić;	BITEF teatar 31. 10. 2018. 26. 11. 2018.		4	470

	Subotica, Srbija	igraju: Marija Bergam, Gabor Mesaroš, Boris Kučov, Bojan Žirović				
				31. 10.	1	177
				08. 11.	1	80
				26. 11.	1	131
				26. 12.	1	82
UKUPNO BROJ PROGRAMA						4
UKUPNO BROJ IGRANJA						18
UKUPNO BROJ PUBLIKE						1776

4.3.2.1.2. KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018.

Predstava	Koproducenti	Podela	Premijera	Datum igranja u BITEF teatru	Broj igranja	Broj gledalaca	
1	Po motivima filma Šta se dogodilo sa Bebi Džejn? / What Ever Happened to Baby Jane? Branka Stojković i Olivera Viktorović: JA I TI / ME AND YOU. Trajanje: 75' https://www.youtube.com/watch?v=zKEN-ISvaag https://www.youtube.com/watch?v=9d27XQptKM	BITEF teatar i UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS, Beograd, Srbija	Supervizija: Mirjana Karanović; dramaturgija: Danka Sekulović; kostimografija: Snežana Šimić; kompozicija: Anja Đorđević; koreografija: Damjan Kecojević foto /video: Dragan Petrović (Foto Video Studio)	05. 04. 2011.		1	84
				13. 02.	1	84	
2	Autorski projekat Sanje Krsmanović Tasić: O S(A)VESTI – ESEJ U POKRETU O DADI VUJASINOVIĆ / DADA – AN ESSAY IN MOVEMENT ABOUT DADA VUJASINOVIĆ Predstavu podržali Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i OEBS (OSCE). Trajanje: 70'. https://www.youtube.com/watch?v=FNFKM_WFpf4	HLEB TEATAR I BITEF teatar, Beograd, Srbija	Koncept/režija/izvođenje: Sanja Krsmanović Tasić; video-rad/scenografija/dizajn programa: Anastasia Tasić; muzika: Aleksandra Đokić; kostim: Boris Čakširan; istraživanje/saradnja na dramaturgiji: Jelena Veljković i Maja Domonji; saradnica projekta: Aleksandra Vujasinović; izrada objekata: Stolarija Arbos – Nikola Tasić; izrada kostima: Modni atelje MA-Marija Antanasijević	Premijerno izveden na dvadesetogodišnjicu Dadine smrti, aprila 2014. u BITEF teatru		3	200
				18. 04.	1	60	
				03. 09.	1	70	
				04. 09.	1	70	

6	Izvedbeni tekst: Milena Bogavac: JAMI DISTRIKT / JAMI DISTRICT – dokumentarna pozorišna predstava o najstarijoj naciji na svetu Predstava se realizuje uz podršku SOKOJ-a. Trajanje: 100' https://www.youtube.com/watch?v=uzz4t35gF7k	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF teatar, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija	Režija: Kokan Mladenović; originalna muzika: Marko Grubić; kostim: Ivana Nestorović; glume: Isidora Simijonović, Jelena Graovac, Nina Nesković; muziku izvodi grupa Vroom: Jamal al Kiswani, Marko Grubić; naracija i organizacija: Nemanja Dragaš	Firchie Think Tank Studio: Novi Sad 24. 03. 2017.		3	490
					09. 02.	1	159
					23. 03.	1	178
					17. 09.	1	153
7	Po motivima istoimene drame Vilijama Šekspira / William Shakespeare: MAGBET / MACBETH Predstava se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije Trajanje: 60' https://vimeo.com/250366492	BITEF teatar, Beograd, Srbija i CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	koreografija: Miloš Isailović; kompozicija: Draško Adžić; dramaturgija: Jelena Kajgo; scenografija: Jasmina Holbus; kostimografija: Slavna Martinović; dizajn svetla: Jasmina Holbus, Luka Mihovilović; izvršna produkcija: Jovana Janjić. Vojislav Kaluđerović; igrači BITEF dens kompanije: Dejan Kolarov, Ana Ignjatović Zagorac, Miona Petrović, Branko Mitrović, Tamara Pjević, Nataša Gvozdenović i Jelena Bulatović	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJ E 2017 - mi smo centar 04. 11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija		3	301
					30. 01.	1	135
					24. 02.	1	94
					10. 03.	1	72
8	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN u okviru projekta EPIKA BALKANIKA Trajanje: prvi deo (105'), pauza, drugi deo komada (60'). https://www.youtube.com/watch?v=SjYng6Jim4A	NARODNO POZORIŠTE BEOGRAD I BITEF teatar (51. BITEF*), Beograd, Srbija	Režija: Jernej Lorenci; dramaturgija: Matic Starina; koreografija i asistencija režije: Gregor Luštek; kompozicija: Karmina Šilec; kostim: Belinda Radulović; scena: Branko Hojnik; scenski govor: Ljiljana Mrkić Popović; igraju: Olga Odanović, Nataša Ninković, Nada Šargin, Hana Selimović, Branko Jerinić, Bojan Žirović, Milutin Milošević, Nikola Vujović, Slaven Došlo; fotografije: Sonja Žugić, Jelena Janković; dizajn svetla: Miodrag Milivojević, Branko Hojnik, Dragan Đurković, Igor Milenković; majstor maske: Marko Dukić	* 26. 09. 2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017.		4	972
					26. 01.	1	243
					08. 02.	1	243
					08. 03.	1	243
					17. 04.	1	243
9	Autorski projekat Mirjane Karanović: JuliJA Trajanje: 90' https://youtu.be/R7DjD1d6c80 https://youtu.be/ZkGotCgBaY	HARTEFAKT FOND, BITEF teatar, Beograd, Srbija	Izvođenje: Mirjana Karanović; koreografija: Sonja Vukičević; asistencija režije: Damjan Kecojević; scenografija: Mia David; kostimografija: Zora Mojsilović; kompozicija: Draško Adžić; dramaturgija: Nina Džuver; dizajn svetla: djuralight	BITEF teatar, 09. 10. 2017.		3	192
					23. 01.	1	64

				20. 03.	1	45
				18. 04.	1	83
1 0	BAJPAS SRBIJA, scenski priručnik za pravilnu upotrebu Kosova i Metohije namenjen stanovništvu Srbije u užem i najužem smislu	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI SA PRIVREMENIM SEDIŠTEM U GRAČANICI I BITEF teatar, Beograd, Srbija	Koncept i dramaturgija: Milena Bogavac; koautori i izvođači / operateri: Aleksandra Cucić, Nebojša Đorđević, Tamara Tomanović, Uroš Novović, Jelena Orlović, Uroš Zdravković; video: Igor Marković; muzika: Bojana Vunturišević i Ivan Mirković Bambi; istraživači: Jelena Bogavac i Nenad Todrović	28. jun 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta”	2	264
				25. 03.	1	90
				30. 04.	1	174
1 1	NEMA NADE / HOPELESSNESS https://www.youtube.com/watch?v=l8qvRaYVx-bVo https://youtu.be/ZkGotCgBaYVx-bVo Predstava se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES I BITEF teatar, Beograd, Srbija	Autorski projekat Maje Pelević i Igora Koruge; izvođači: Maja Pelević i Igor Koruga; dramaturgija: Ana Dubljević i Jasna Žmak; zvuk: Darja Janošević; muzika: Richard Wagner; realizacija scenografije: Ljubomir Radivojević; produkcija: Ksenija Đurović, Ana Vuković i Ana Fotev; tehnička realizacija: Ljubomir Radivojević, Dragan Đurković i Miroljub Vladić.		1	144
				24. 04.	1	144
UKUPNO BROJ PROGRAMA						11
UKUPNO BROJ IGRANJA						25
UKUPNO BROJ PUBLIKE						3131

4.3.3 GOSTOVANJA BITEF TEATRA U 2018.

Broj programa, igranja i gledalaca (produkcije, koprodukcije)

Broj programa, igranja i gledalaca na festivalima: u Srbiji i van Srbije (produkcije, koprodukcije)

TABELARNI PRIKAZ

4.3.3.1. PRODUKCIJE BITEF TEATRA

	Predstava / program i datum premijere	Produkcija / koprodukcija	Datum i mesto gostovanja	Broj igranja u Srbiji	Broj gledalaca	Broj igranja van Srbije	Broj gledalaca
1	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORD 28.09.2016.	BITEF teatar, Beograd, Srbija	28. 05. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍ SVĚT BRNO / THE INTERNATIONAL THEATRE WORLD BRNO FESTIVAL, Republika Češka (Národní Divadlo Brno)			1	100
	UKUPNO 1					1	100
2	PEPELJUGA / CINDERELLA 24.12. 2017. godine,	BITEF teatar, Beograd, Srbija	15. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora			1	150
			17. 07. 31. Barski ljetopis u Teatru za djecu i mlade, Crna Gora			1	200
	UKUPNO 2					3	450
3	PROSTOR ZA REVOLUCIJU 03.03.2018	BITEF teatar, Beograd, Srbija	05. 07. Ambijentalni pozorišni festival „Novi Tvrđava Teatar”: Pre no što roboti preuzmu svet, Vila Stanković, Čortanovci, Srbija	1	200		
			18. 10. ODEON THEATRE, Bukurešt, Rumunija			1	120
	UKUPNO 3						
	UKUPNO 1-3			1	200	4	570
	BROJ PROGRAMA						3
	BROJ IGRANJA						5
	BROJ GLEDALACA						770

4.3.3.1.1. OD TOGA: BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA NA FESTIVALIMA U I VAN SRBIJE

	Predstava / program i datum premijere	Produkcija / koprodukcija	Datum i mesto gostovanja	Broj igranja na festivalima u Srbiji	Broj gledalaca na festivalima u Srbiji	Broj igranja na festivalima van Srbije	Broj gledalaca na festivalima van Srbije
1	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORD 28. 09. 2016.	BITEF teatar, Beograd, Srbija	28. 05. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍ SVĚT BRNO / THE INTERNATIONAL THEATRE WORLD BRNO FESTIVAL, Republika Češka (Národní Divadlo Brno)			1	100
	UKUPNO 1					1	100
2	PEPELJUGA / CINDERELLA 24. 12. 2017. godine	BITEF teatar, Beograd, Srbija	15. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra			1	150

			Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora 17.07. 31. Barski ljetopis u Teatru za djecu i mlade, Crna Gora			1	200	
	UKUPNO 2					2	350	
3	PROSTOR ZA REVOLUCIJU 03. 03. 2018.	BITEF teatar, Beograd, Srbija	05. 07. Ambijentalni pozorišni festival „Novi Tvrđava Teatar“: Pre no što roboti preuzmu svet, Vila Stanković, Čortanovci, Srbija	1	200			
	UKUPNO 3			1	200			
	UKUPNO 1-3			1	200	3	450	
	BROJ PROGRAMA						3	
	BROJ IGRANJA						4	
	BROJ GLEDALACA						650	

4.3.3.2. KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA

	Predstava / program i datum premijere	Produkcija / koprodukcija	Datum i mesto gostovanja	Broj igranja u Srbiji	Broj gledalaca	Broj igranja van Srbije	Broj gledalaca
1	O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujasinović 06. 04. 2014.	HLEB TEATAR; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	18. 04. Šabačko pozorište, otvaranje sezone	1	150		
			01. 06. 47. Festival eksperimentalnog pozorišnog izraza Ex .teatar fest, Pančevo	1	50		
			03-04. septembar Festival Na sopstevni pogon: Novi prostori kulture, Zrenjanin	2	70 + 70 = 140		
	UKUPNO			4	340		
2	AVETI/GHOSTS 06. 08. 2015.	HARTEFAKT FOND; BITEF TEATAR, Srbija; BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora; INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	04. 04. DOM KULTURE ČAČAK, Srbija	1	780		
			27. 04. DOM KULTURE LAZAREVAC, Srbija	1	180		
	UKUPNO 2			2	960		
3	DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST	SANJA MITROVIĆ / STAND UP TALL PRODUCTIONS, Amsterdam, Holandija i BITEF TEATAR	20, 21, 22. septembar Schlachthaus Theater, Bern (CH)	.		3	300
	UKUPNO 3					3	300
4	JAMI DISTRIKT / JAMI DISTICT 24. 03. 2017	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd,	31. 01. ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE GRADSKO KAZALIŠTE; Pula, Hrvatska			1	250

THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija					
		01. 02. KAZALIŠTE GANDUSIO. Rovinj, Hrvatska			1	100
		02. 02. PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ANTE BABIĆ, Kazališna dvorana Umag, Hrvatska			1	150
		05, 06, 07. mart KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina			3	160 + 160 + 200 = 560
		29. 03. NOVOSADSKO POZORIŠTE / UJVIDEKI SZINHAS, Srbija	1	180		
		12. 04. 11. INTERNACIONALNI POZORIŠNI FESTIVAL LICA BEZ MASKI / FACES WITHOUT MASKS, Skoplje, Makedonija			1	300
		21. 05. 11. EUROREGIONAL THEATRE FESTIVAL TIMIȘOARA – TESZT, Rumunija (Military Circle)			1	200
		28. 05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Jovan Đorđević”	1	500		
		15. 06. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 “Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	200
		12. 08. 5. KORIFEJ-INTERN FEST ALT TEATRA, Kolašin, Crna Gora			1	100
		14,08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	200
		22. 08. MOKRIN HOUSE, Mokrin, Srbija	1	250		
		07. 09. INDIGO FESTIVAL SODOBNIH IDEJ, MINI TEATAR, Ljubljana, Slovenija			1	100
		17. 09. 52. BITEF (Svet bez ljudi), Prateći program: SHOWCASE domaćih pozorišta, Beograd, Srbija	1	200		
		02. 10. CENTAR ZA KULTURU, Svilajnac, Srbija	1	200		
		05. 10. GRADSKO POZORIŠTE, Bečej, Srbija	1	200		
		26. 10. KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina			1	260
		29. 10. BARSKI LJETOPIS - ZIMSKA SCENA, DOM KULTURE, Bar, Drna Gora			1	400
		03. 11. 14. POZORIŠNI FESTIVAL Arandelovac,	1	400		

			Srbija				
			20. 11. KULTURNI CENTAR Zrenjanin, Srbija	1	400		
			23. 11. VII FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA (Iza zavese svetli svet), Aleksinac, Srbija	1	400		
			25-26. decembar KAMERNI TEATAR 55 Sarajevo, Bosna i Hercegovina			2	200 + 200 = 400
	UKUPNO 4			9	2,730	16	3,780
5	Julija 09.11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija	HARETFAKT FOND i BITEF teatar, Beograd, Srbija	22. 02. POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽE / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZAT, Subotica, Srbija	1	200		
	UKUPNO 5			1	200		
6	NOVO DOBA / A NEW AGE 21.01.2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	07.05. FESTIVAL JOAKIMOVI DANI Kragujevac, Srbija (Scena Joakim Vujić)	1	300		
	UKUPNO 6			1	300		
7	MAGBET / MACBETH 22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - Mi smo centar 04. 11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	30. 01. NARODNO POZORIŠTE UŽICE, Srbija	1	240		
			10. 07. Dom omladine, Beograd, Srbija, u okviru Svetskog kongresa Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja (IFTR): „Pozorište i migracija – pozorište, nacija i identitet između migracija i nekretanja”	1	100		
			20.07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora			1	50
			26. 07. 69. Dubrovačke letnje igre, Terasa tvrđave Revelin, Hrvatska			1	350
			28. 07. 32. festival Budva Grad Teatar: „Kad se mesec pojavi...” („Krvave svadbe”, F. G. Lorka), između crkava, Stari grad Budva, Crna Gora			1	150
			25. 09. NARODNO POZORIŠTE SARAJEVO, BIH			1	150
	UKUPNO 7			2	340	4	700
8	CARSTVO NEBESKO 26. 09. 2017. 51. BITEF 2017	NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU i BITEF teatar, Beograd, Srbija	21. 04. III TEATARSKI FESTIVAL POZORIŠNO PROLEĆE, Šabac, Srbija	1	220		
			23. 05.			1	100

			MAKEDONSKI NARODEN TEATAR, Skoplje, Makedonija (Velika scena)				
			27. 05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija, Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Pera Dobrinović“ (I deo) i Scena „Jovan Đorđević“ (II deo)	1	220		
			31. 05. 5. DRAMA FESTIVAL, Slovensko narodno gledališče, Ljubljana, Slovenija, I deo (Vekiki oder), II deo (Štihova Dvorana Cankarjevega Doma)			1	220
			29. 08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta“, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	240
	UKUPNO 8			2	440	3	560
9	SEVEROISTOK	Beo Art 2015 BITEF teatar	03. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta“, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	320
			08. 07. 52. Smotra umetnosti „Mermer i zvuci“, Arandelovac, Srbija	1	650		
			06. 10. 9. Ljetne noći Teatra EXIT u Muzeju za umjetnost i obrt, Zagreb, Hrvatska			1	200
			23. 10. Festival BORINI DANI, Vranje, Srbija	1			200
			07. 11. NARODNO POZORIŠTE SOMBOR, Srbija	1	100		
	UKUPNO 9			3	750	2	720
1 0	SAN LETNJE NOĆI XIII 23. 07. Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta“, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	23-24. jul XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta“, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			2	290
			13. 12. KC GORNJI MILANOVAC, Srbija	1	200		
	UKUPNO 10			1	200	2	290
1 1	SPROVOD U TEREZIJENBURGU 31. 10. 2018.	BITEF teatar, Beograd i POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽE / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZAT, Subotica, Srbija	06-07. novembar POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija	2	150		
	UKUPNO 11			2	150		
	UKUPNO 1-11			27	6410	30	6,350
	BROJ PROGRAMA						11
	BROJ IGRANJA						57
	BROJ GLEDALACA						

4.3.3.2.1. OD TOGA: BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA NA FESTIVALIMA U SRBIJI I VAN NJE

	Predstava / program i datum premijere	Produkcija / koprodukcija	Datum i mesto gostovanja	Broj igranja u Srbiji	Broj gledalaca	Broj igranja van Srbije	Broj gledalaca
1	O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujašinović 06. 04. 2014.	HLEB TEATAR; BITEF TEATAR), Beograd, Srbija	01. 06. 47. Festival eksperimentalnog pozorišnog izraza Ex teatar fest, Pančevo	1	50		
			03-04. septembar Festival Na sopstevni pogon: Novi prostori kulture, Zrenjanin	2	70 + 70 = 140		
	UKUPNO 1			3	190		
2	JAMI DISTRIKT / JAMI DISTICT 24. 03. 2017 THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	12. 04. 11. INTERNACIONALNI POZORIŠNI FESTIVAL LICA BEZ MASKI / FACES WITHOUT MASKS, Skoplje, Makedonija			1	300
			21. 05. 11. EUROREGIONAL THEATRE FESTIVAL TIMIȘOARA – TESZT, Rumunija (Military Circle)			1	200
			28. 05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Jovan Đorđević”	1	300		
			15. 06. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	200
			12. 08. 5. KORIFEJ-INTERN FEST ALT TEATRA, Kolašin, Crna Gora			1	100
			14. 08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	200
			07. 09. INDIGO FESTIVAL SODOBNIH IDEJA, MINI TEATAR ljubljana, Slovenija			1	100
			17. 09. 52. BITEF (Svet bez ljudi), Prateći program: SHOWCASE domaćih pozorišta, Beograd, Srbija	1	200		
			29. 10. BARSKI LJETOPIS - ZIMSKA SCENA,			1	400

			DOM KULTURE Bar, Drna Gora				
			03. 11. 14. POZORIŠNI FESTIVAL Arandjelovac, Srbija	1	400		
			23. 11. VII FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA (Iza zavese svetli svet), Aleksinac, Srbija	1	400		
	UKUPNO 2			4	1300	7	1500
3	NOVO DOBA / A NEW AGE 21. 01. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	07.05. FESTIVAL JOAKIMOVI DANI Kragujevac, Srbija (Scena Joakim Vujić) http://www.joakimvujic.com/program.php	1	300		
	UKUPNO 3			1	300		
4	MAGBET / MACBETH 22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - Mi smo centar 04. 11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	30. 01. NARODNO POZORIŠTE UŽICE, Srbija	1	240		
			10. 07. Dom omladine, Beograd, Srbija, u okviru Svetskog kongresa Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja (IFTR): „Pozorište i migracija – pozorište, nacija i identitet između migracija i nekretanja”	1	100		
			20.07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora			1	50
			26. 07. 69. Dubrovačke letnje igre, Terasa tvrđave Revelin, Hrvatska			1	350
			28.07. 32. festival Budva Grad Teatar: „Kad se mesec pojavi...” („Krvave svadbe”, F. G. Lorka), između crkava, Stari grad Budva, Crna Gora			1	150
	UKUPNO 4			2	340	3	550
5	CARSTVO NEBESKO 26. 09. 2017. 51. BITEF 2017.	NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU i BITEF teatar, Beograd, Srbija	21. 04. III TEATARSKI FESTIVAL POZORIŠNO PROLEĆE, Šabac, Srbija	1	220		
			27. 05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija, Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Pera Dobrinović” (I deo) i Scena „Jovan Đorđević” (II deo)	1	220		
			31. 05. 5. DRAMA FESTIVAL, Slovensko narodno gledališče, Ljubljana. Slovenija, I deo (Vekiki oder), II deo (Štihova Dvorana Cankarjevega Doma)			1	220
			29. 08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena			1	240

			Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora				
	UKUPNO 5			2	440	2	460
6	SEVEROISTOK	Beo Art 2015 I BITEF teatar	03. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			1	320
			08.07. 52. Smotra umetnosti „Mermer i zvuci”. Aranđelovac, Srbija	1	650		
			06.10. 9. Ljetne noći Teatra EXIT u Muzeju za umjetnost i obrt, Zagreb, Hrvatska			1	200
			23. 10. Festival BORINI DANI, Vranje, Srbija	1	200		
	UKUPNO 6			3	1500	2	520
7	SAN LETNJE NOĆI 23. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta”, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	23-24. jul XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta”, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora			2	290
	UKUPNO 7					2	290
	UKUPNO 1-7			15	4070	16	3320
	BROJ PROGRAMA						7
	BROJ IGRANJA						31
	BROJ GLEDALACA						7390

4.3.4. GOSTOVANJA U BITEF TEATRU U 2018

	Naziv događaja	Datum gostovanja	Gost/i	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Gosti iz inostranstva	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
1	Autorski projekat Izvanrednog Boba: BUFFER		Filmski Centar Srbije, Sajeta - Art & Music Festival i Drugstore, Beograd, Srbija	1			1	4	
		19.01.							177
		17.02.							93
		27.03.							74
		14.11.							177
2	DAN KADA SMO SE SRELI	22.01.	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE / LAUREAT, Novi Sad, Srbija		1		1	1	44
3	MALO O DUŠI	25.01.	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, KRALJEVSKO POZORIŠTE ZETSKI DOM, Cetinje, 47. RATKOVIĆEVE VEČERI POEZIJE, Bijelo Polje, Crna Gora			1	1	1	125
4	UMEĆE SREĆE / ART OF HAPPINESS	28.01.	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	1			1	1	90
5	KIČMA	30.01.	NARODNO POZORIŠTE SUBOTICA, Srbija		1		1	1	101
6	EDIT	30.02.	Produkcija Tri groša, Beograd, Srbija	1			1	1	164
7	SENDI BIČZ OF MARS	10.02.	FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, Beograd, Srbija	1			1	1	155
8	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA		HOP.LA! , Beograd, Srbija	1			1	2	
		19.02.							66
		18.10.							69
9	KRALJICE		Akademija umetnosti iz Novog Sada, Srbija		1		1	3	
		14.03.							166
		19.04.							72
		10.11.							49
10	LJUBAV I SMRT	23.04.	Multimedijalni autorski projekat:	1			1	1	75
11	INTIMA	22.04.	PORODICA BISTRIH POTOKA, , Srbija		1		1	1	51
12	GODIŠNJI KONCERT ODSEKA ZA SAVREMENU IGRU SREDNJE BALETSKE ŠKOLE LUJO DAVIČO	29.04.	SREDNJA BALETSKA ŠKOLA LUJO DAVIČO, Beograd, Srbija	1			1	1	178
13	KONCERT - BELTANGO KVINTET / Beltango Quinteto	23.05.	Beltango Quinteto, Beograd, Srbija	1			1	1	178
14	TELO PAMTI		HLEB TEATAR, Beograd, Srbija Dani Smiljane Mandukić	1			1	2	
		17.10.							178
		25.12.							119
15	VEČERNJA KOD BEBE BE	21.10.	HLEB TEATAR, Beograd, Srbija Dani Smiljane Mandukić	1			1	1	178
16	Koncert: TRADICIJA NOVA MELTING POT	02.11.	Marko Dubovac i Mirjana Raić Tepić, ODSEK ZA NARODNU IGRU BALETSKE ŠKOLE U NOVOM SADU, Srbija (org: Kolo)	1			1	1	250
17	Vokalni program: Lado Elektro 2.0	02.11.	ANSAMBL NARODNIH PLESOVA I PJESAMA HRVATSKE LADO (org: Kolo)			1	1	1	100
19	ČETIRI BRATA	27.11.	KNJAŽEVČKO-SRPSKI TEATAR ,		1		1	1	110

4.3.5. POSEBNI PROGRAMI – PRIKAZ – IZDVOJENO

Datum	Predstava	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
13. 09. Prolog	Slovensko mladinsko gledališče, Centar za urbano kulturo kino Šiška, Ljubljana, Slovenija Peter Mlakar, Dragan Živadinov, ODILO. ZATAMNJENJE. ORATORIJUM // ODILO. OBSCURATION, ORATORIO.. Režija: Dragan Živadinov	1	2	162 + 177 = 339
14. 09. Svečano otvaranje	Ešel 1:1, Pariz, Francuska Koncept: kolektiv „Enciklopedija reči”, SVITA BR. 3 - EVROPA / SUITE N°3 'EUROPE' Režija: Žoris Lakost; muzička kompozicija: Pjer-Iv Mase	1	2	455 + 541 = 996
15. 09.	Narodno pozorište u Beogradu, Srbija Maja Pelević, BOLIVUD, režija: Maja Pelević	1	1	282
16. 09.	Teatar „Maksim Gorki”, Berlin, Nemačka Oliver Frlić i ansambl, GOЯKI – ALTERNATIVA ZA NEMAČKU? / GOЯKI – ALTERNATIVA ZA NEMAČKU? / GOЯKI – ALTERNATIVE FOR GERMANY?, režija: Oliver Frlić	1	1	366
17. 09.	Satiričko kazalište „Kerempuh”, Zagreb, Hrvatska Luidi Pirandelo, ŠEST LICA TRAŽI PISCA / SIX CHARACTERS IN SEARCH OF AN AUTHOR, režija: Oliver Frlić	1	1	379
18. 09.	Teatar NO99, Talin, Estonija NO43 PRLJAVŠTINA / NO43 FILTH, režija: Ene Lis Semper, Tit Ojaso	1	1	432
19-21. 09.	HAU Hebel am Ufer, Berlin, Nemačka VEČNA RUSIJA / ETERNAL RUSSIA, autorke: Marina Davidova, Vera Martinov	1	9	45 + 44 + 50 + 45 + 45 + 45 + 45 + 45 + 46 = 410
20-21. 09.	Produkcija Nadava Barnee, Tel Aviv, Izrael PA'AM, režija: Nadav Barnea	1	4	125 + 125 + 62 + 93 = 405
21-22. 09.	Teatar Vidi, Lozana, Švajcarska ZAOŠTAVŠTINA, KOMADI BEZ LJUDI / NACHLASS, PIÈCES, koncept: Rimini Protokol (Štefan Kegi, Dominik Iber)	1	6	52 + 50 + 53 + 49 + 50 + 50 = 304
22. 09.	Le bale se d la be, Gent, Belgija REKVIJEM ZA L. / REQUIEM FOR L. Autori: Fabricio Kasol, Alen Platel	1	1	1714
	UKUPNO	10	28	5627

4.3.5.1. 52. BITEF

Dizajn: New Moment Beograd

52. BITEF, pod nazivom „Svet bez ljudi”, održan je od 13. do 22. 09. 2018. godine.

Programsku strukturu festivala je i ove godine činio glavni i prateći program.

U okviru glavnog programa na festivalu je u toku 10 dana trajanja festivala bilo ukupno 28 izvođenja 10 različitih predstava, i to iz Slovenije, Francuske, Srbije, Nemačke, Hrvatske, Estonije, Švajcarske, Izraela i Belgije.

U okviru pratećih programa realizovano je 11 programa: Susreti sa autorima, Filozofski teatar, tribina: „Meduprostori vizuelne umetnosti i teatra”, BITEF polifonija, BITEF biblioteka, Showcase domaćih pozorišta, EU dan na BITEFu, Digitalizacija BITEFA, edukativni program za festivalske menadžere „Vivisekcija BITEF organizma”, promocija TV serijala Teatroligike i After Ten.

Iz izveštaja:

Ovogodišnji izbor predstava je autorski rad Ivana Medenice, umetničkog direktora BITEFA, koji je izabran rešenjem na skupštini Grada Beograda održanoj 29. decembra 2016. godine, i to na period od dve godine (na istoj toj skupštini je razrešen prethodnog mandata, koji je trajao četiri godine). U skladu sa izmenama koje su donesene u dva krovna dokumenta koja uređuju rad BITEFA (Odluci o stalnim manifestacijama u oblasti kulture od značaja za Grad Beograd i Pravilima Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEF) odgovornost za pripremu i predlog programa ima isključivo umetnički direktor (ukinuto je mesto selektora festivala koga imenuje Grad Beograd).

4.3.5.1.1. GLAVNI PROGRAM

Broj programa = 10 (od toga 1 u Bitef teatru)
 (iz Beograda = 1 i 9 iz inostranstva= 58)
 Broj igranja = 26 (od toga 4 u Bitef teatru)
 Broj gledalaca = 5627 (od toga 405 u Bitef teatru)

Od toga u Bitef teatru:

	Naziv događaja	Datum gostovanja	Gost/i	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Gosti iz inostranstva	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
1	PA'AM		52. BITEF			1	1	4	
		20.09.							125
		20.09.							125
		21.09.							62
		21.09.							93
	UKUPNO					1	1	4	405
	UKUPNO PROGRAMA								1
	UKUPNO PARTNERA-GOSTIJU								1
	UKUPNO IGRANJA								4
	UKUPNO GLEDLACA								405

ODILO. ZATAMNENJE. ORATORIJUM,
 Foto: Nada Zgank
 Producent: Slovensko mladinsko gledališče, Centar za urbanu kulturu „Kino Šiška“, Ljubljana, Slovenija
 Autor: Peter Mlakar, Dragan Živadinov
 Režija: Dragan Živadinov

SVITA BR. 3 EVROPA,
 Foto: Frédéric Lovino
 Producent: Ešel 1:1, Pariz, Francuska
 Koncept: Kolektiv „Enciklopedija reči“
 Režija, kompozicija i režija: Žoris Lakost
 Kompozicija i muzika: Pjer-Iv Mase

BOLIVUD
 Foto: Vicencio Zaknic
 Producent: Narodno pozorište u Beogradu, Srbija
 Autor: Maja Pelević
 Režija, tekst i režija: Maja Pelević

GORKI - ALTERNATIVA ZA

NEMAČKU

Foto: Ute Langkafel

Producent: Teatar „Maksim

Gorki”, Berlin, Nemačka

Autor: Oliver Frljić i ansambl

Režija: Oliver Frljić

ŠESTLICA RAŽPISKA, Foto: Ines Stipetić

Producent: Satiričko kazalište „Kerempuh”, Zagreb,

Hrvatska; Satiričko kazalište „Kerempuh”, Zagreb,

Autorka: Ludivi Pirandelo

Adaptacija teksta: Oliver Frljić

Režija i adaptacija teksta: Oliver Frljić

NO43 PRLJAVŠTINA, Foto: Tiit Ojasoo

Producent: Teatar NO99, Talin, Estonija

Režija: Režija: Beatrice Mägi, direktorica Ene-Lis Semper,

Režija: Režija: Beatrice Mägi, direktorica Ene-Lis Semper, Tit

Ojasoo

VEČNA RUSIJA

Foto: Dorothea Tuch

Producent: HAU Hebel am Ufer, Berlin, Nemačka

Autor: Marina Davidova, Vera Martinov

Koncept, tekst, režija: Marina Davidova

Scenografija, video: Vera Martynov

PA'AM

Foto: Maya Iltus

Producent: Nadava Barnea, Tel Aviv, Izrael

Autor: Nadav Barnea

Režija: Nadav Barnea

ZAOSTAVŠTINA, KOMADI BEZ LJUDI

Foto: Samuel Rubio

Producent: Teatar Vidi-Lozana, Švajcarska

Koncept: Štefan Kegji, Dominik Iber (Rimini Protokol)

REKVIJEM ZA L

Foto: Chris Van Der Burght

Producent: Le bale se d la be, Gent, Belgija

Muzika: Fabricio Kasol po Mocartovom Rekvijemu

Režija: Alen Platel

4.3.5.1.2. ŽIRI I NAGRADE

BITEF je kao manifestacija takmičarskog karaktera, imenovao petočlani žiri u sastavu: Judit Čaki (Judit Csaki), predsednik, iz Mađarske; Radmila Vojvodić iz Crne Gore; Aleksandra Janković iz Srbije; Bojana Mladenović iz Holandije i Brajs LI (Bryce Lease) iz Velike Britanije, koji je dodelio sledeće nagrade:

- **Veliku nagradu *Mira Trailović / Grand Prix Mira Trailović*** jednoglasno – predstavi *Zaostavština*, komadi bez *ljudi* (koncept Štefan Kegji, Dominik Iber / Rimini protokol) u produkciji Teatra Vidi - Lozana iz Švajcarske.
- **Specijalnu nagradu *Jovan Ćirilov / Special Award Jovan Ćirilov*** jednoglasno ravnopravno dvema predstavama: *Rekvijem za L.* (režija: Alen Platel; muzika: Fabricio Kasol), u produkciji Kompanije *Le bale se d la be* (Gent) i *Večna Rusija* (koncept, tekst, režija: Marina Davidova; scenografija, video: Vera Martinov), u produkciji HAU Hebel am Ufer (Berlin).
- **Nagradu publike** dobila je predstava *Svita br 3 „Evropa”*

Tri prvoplasirane predstave prema glasovima publike su bile:

Svita br 3 „Evropa”, prosečne ocene 4,58

Šest lica traži pisca, prosečne ocene 4,35

Bolivud, prosečne ocene 4,26

Politikin žiri u sastavu Egon Savin, Milan Nešković, Gordana Popović, Ana Tasić i Borka Golubović-Trebješanin jednoglasno je doneo odluku da se **Politikina nagrada** za najbolju režiju na 52. BITEFu dodeli autorima Štefanu Kegiju i Dominiku Iberu.

4.3.5.1.3. PRATEĆI PROGRAM

Broj programa = 11 (od toga 3 u Bitef teatru)
 Broj igranja = 48 (od toga 3 u Bitef teatru)
 Broj gledalaca = 7310 (od toga 259 u Bitef teatru)

Od toga u Bitef teatru:

	Naziv događaja	Datum	Gost/i	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Gosti iz inostranstva	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
1	KAKO SI TI ŽIV	15.09.	52 BITEF	1			1	1	150
2	SMRT FAŠIZMU O RIBARIMA I SLOBODI	16.09.	19. POLIFONIJA, Beograd, Srbija	1			1	1	179
3	AFTER TEN KOKTEL PA'AM	20.09.	52 BITEF			1	1	1	80
	UKUPNO			2		1	3	3	259
	UKUPNO PROGRAMA								3
	UKUPNO PARTNERA-GOSTIJU								3
	UKUPNO IGRANJA								3
	UKUPNO GLEDLACA								259

19. Bitef POLIFONIJA

15 - 21. septembar 2018.

U okviru Pratećeg programa realizovano je 11 pojedinačnih programa:

1. Digitalizacija BITEFA
2. EU dan na BITEFu
3. Susreti sa autorima
4. After Ten
5. Filozofski teatar
6. Showcase domaćih pozorišta
7. BITEF polifonija
8. BITEF biblioteka
9. Edukativni program, festivalski menadžment – Vivisekcija BITEF organizma
10. Promocija TV serijala *Teatrologike*
11. Tribina *Međuprostori vizuelne umetnosti i teatra*

Programi su realizovani u potpunosti pod umetničkim vodstvom i izvršnom produkcijom BITEFA ili u saradnji sa partnerskim organizacijama.

Datum	Predstava	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
1	Digitalizacija BITEFA	1	1	60 + 2100 pregleda
11. 09.	Otvaranje digitalne interaktivne postavke „Digitalizacija BITEFA” www.digitalniarhivbitefa.unilib.rs		1	
2	EU dan na BITEFu / EU Day at BITEF	1	2	1500
14. 09.	Debata / Debate, IZAZOVI SAVREMENE DEMOKRATIJE / CHALLENGES OF THE MODERN DEMOCRACY		1	
14-21. 09.	Izložba / Exhibition, EVROPSKA GODINA KULTURNOG NASLEĐA – POZDRAV IZ SRBIJE / EUROPEAN YEAR OF CULTURAL HERITAGE – REGARDS FROM SERBIA		1	
3	Susreti sa autorima / Meeting the Authors	1	9	450
13. 09.	ODILO. ZATAMNENJE. ORATORIJUM. / ODILO. OBSCURATION. ORATORIO.		1	
14. 09.	SVITA BR. 3 'EVROPA' / SUITE N°3 'EUROPE'		1	

15. 09.	BOLIVUD / BOLLYWOOD		1	
16. 06.	GORJKI – ALTERNATIVA ZA NEMAČKU? / GORJKI –ALTERNATIVE FOR GERMANY?		1	
17. 09.	ŠEST LICA TRAŽI PISCA / SIX CHARACTERS IN SEARCH OF AN AUTHOR		1	
18. 09.	NO43 PRLJAVŠTINA / NO43 FILTH		1	
19. 09.	VEČNA RUSIJA / ETERNAL RUSSIA		1	
20. 09.	PA'AM	Otkazano		
21. 09.	ZAOSTAVŠTINA, KOMADI BEZ LJUDI / NACHLASS, PIÈCES		1	
22. 09.	REKVIJEM ZA L. / REQUIEM FOR L. Kroz neposredni raszgovor sa publikom		1	
4	After Ten	1	3	1200
14. 09.	Koktel povodom svečanog otvaranja festivala / Festival opening party		1	
20. 09.	Koktel povodom predstave PA'AM / PA'AM festival party		1	
22. 09.	Koktel zatvaranja i proglašenje pobednika / Closing party and award ceremony		1	
5	Filozofski Teatar / Philosophical Theatre	1	1	220
15. 09.			1	
6	Showcase domaćih pozorišta / Showcase of Serbian theatre	1	3	440
16. 09.	REŽIM LJUBAVI / REGIME OF LOVE	otkazano		
17. 09.	JAMI DISTRIKT/ JAMI DISTRICT		1	
20. 09.	URNEBESNA TAMA / THE RIDICULOUS DARKNESS		1	
21. 09.	KLOŠMERL / CLOCHEMERLE		1	
7	BITEF Polifonija / BITEF Polyphony	1	13	770
15. 09.	Otvoranje / Opening: KAKO SI TI ŽIV? / HOW COME YOU ARE ALIVE?		1	
15. 09.	Projekcija dokumentarnog filma MOGUĆNOST POBUNE		1	
16. 09.	Predstava / Performance, SMRT Fašizmu: O RIBARIMA I SLOBODI DEATH TO FASCISM: ON HEROES AND FREEDOM		1	
16. 09.	Interaktivna prezentacija DNEVNIK POZORIŠNOG PROCESA: KAKO SMO BILI ŽIVI?		1	
17. 09.	Radionica / Workshop, RITAM POBUNE: KO SI TI I GDE UDARAŠ? RHYTHM OF REBELLION: WHO ARE YOU AND TO WHOSE DRUM DO YOU MARCH?		1	
17. 09.	Radionica / Workshop, KOSTIM ZA SUPERHEROJE: KO SI TI I KAKO SE OBLAČIŠ? COSTUME FOR SUPERHEROES: WHO ARE YOU AND WHAT DO YOU WEAR?		1	
18. 09.	Radionica / Workshop, MAPIRANJE PROSTORA I SEĆANJA – GRAD I PORODICA RIBAR / MAPPING OUT SPACE AND MEMORY – THE CITY AND THE RIBARS		1	
18. 09.	Radionica / Workshop, LIČNO JE POLITIČKO: ZAŠTO SI TI U POZORIŠTU? PERSONAL IS POLITICAL: WHY ARE YOU IN THEATRE?		1	
19. 09.	Radionica / Workshop, 1. SE PRIMAM: ZAŠTO JE VAŽNO BITI PRVI? WHY IS IT IMPORTANT TO BE FIRST?		1	
19. 09.	Radionica / Workshop, IZVOĐENJE PRISUSTVA: RADIONICA O ARHIVIRANJU I BIVANJU / PERFORMING THE PRESENCE: WORKSHOP ON ARCHIVING AND BEING		1	
20. 09.	Predstava / Performance, DVESTA / TWO HUNDRED		1	
20. 09.	Pazgovor sa autorima predstave DVESTA / TWO HUNDRED		1	
21. 09.	Predstava / Performance, EPSKE IGRICE – ŽENIDBA DUŠANOVA / EPIC GAMES – THE WEDDING OF EMPEROR DUŠAN		1	
8	BITEF biblioteka / BITEF Library	1	3	140
16. 09.	Promocija knjiga / Book promotions, KRITIČAR JE PRISUTAN: KA OTELOTVORENOJ KRITICI / THE CRITIC IS PRESENT OR TOWARDS EMBODIED CRITICISM		1	
18. 09.	Promocija knjiga / Book promotions, ALWAYS CONTEXTUALIZE!; AN UNTIMELY BOOK. CRITICAL PRACTICE (MADE IN YUGOSLAVIA)	otkazano		
19. 09.	Promocija knjige / Book promotion SAVREMENA NEMAČKA DRAMA, III, 1989–2008. CONTEMPORARY GERMAN DRAMA, III, 1989–2008	otkazano		
20. 09.	Promocija knjige / Book promotion SCENSKI DIZAJN KAO UMETNOST STAGE DESIGN AS ART		1	
21. 09.	Promocija knjige / Book promotion MUZIČKO POZORIŠTE KAO UMETNIČKA SINTEZA MUSICAL THEATRE AS AN ARTISTIC SYNTHESIS		1	
9	Edukativni pogram, festivalski menadžment – VIVISEKCIJA BITEF ORGANIZMA / VIVISECTION OF BITEF ORGANISM (6 sesija + 5 predavanja + 1 trening)	1	12	170
17. 09.	Predavanje / Lecture, Konteksti i koncepti festivala izvođačkih umetnosti: od javnih okupljanja, preko istraživanja, do subverzije / performing arts festivals contexts and concepts: from community gatherings, through explorations till subversion, Milena Dragičević Šešić		1	
18. 09.	Predavanje / Lecture, Ivan Medenica, KURIRANJE PROGRAMA POZORIŠNIH FESTIVALA –		1	

	DRAMATURGIJA I SELEKCIJA / CURATING PROGRAMMES FOR THEATRE FESTIVALS – DRAMATURGY AND SELECTION Studija slučaja / Case study, Jelena Knežević, Filip Vujošević, BITEF			
20. 09.	Predavanje / Lecture, CHRISTINE HAMON-SIREJOLS (FRA), honorary professor of dramatic arts at The New Sorbonne University in Paris, AVIGNON		1	
19. 09.	Studija slučaja / Case study, IBERO AMERICAN THEATRE FESTIVAL BOGOTÁ, Catalina Amador		1	
20. 09.	Studija slučaja / Case study, MESS, Selma Spahić	otkazano		
21. 09.	Predavanja / Lectures: ZAŠTITA PRAVA NA SLOBODU IZRAŽAVANJA U POZORIŠNOJ UMETNOSTI (Evropska konvencija o ljudskim pravima) / PROTECTING THE RIGHT TO FREEDOM OF EXPRESSION IN THEATRE ART / European Convention on Human Rights); IZAZOVI SA KOJIMA SE SUSREĆU MENADŽERI NA POZORIŠNIM FESTIVALIMA U DOMENU AUTORSKIH PRAVA / COPYRIGHT CHALLENGES FACING MANAGERS AT THEATRE FESTIVALS, Svetlana Strunić		1	
10	Dokumentarni TV serijal / Documentary TV series	1	1	20
20. 09.	TEATROLOGIJE		1	
11	Tribina / Panel Discussion	1	1	40
21. 09.	MEĐUPROSTORI VIZUELNE UMETNOSTI I TEATRA / INTER-SPACES BETWEEN VISUAL ARTS AND THEATRE		1	
	UKUPNO PROGRAMA		11	
	UKUPNO IGRANJA		48	
	UKUPNO GLEDALACA			7310

4.3.5.2. DIGITALNI BITEF

<http://digitalniarhivbitefa.unilib.rs>

Digitalni arhiv BITEFA, realizovan u saradnji sa Univerzitetskom bibliotekom „Svetozar Marković“, svečano je lansiran 10. septembra u galeriji Novembar, a javnosti je dostupan na adresi <http://digitalniarhivbitefa.unilib.rs>.

Broj programa = 1

Broj igranja = 1

Foto: Marko Petrović

Pozorište u dvadeset prvom veku zauzima sasvim novo mesto u javnom dijalogu. Nove tehnologije preuzimaju mnoge od funkcija drugih medija, pa i umetničkih, a ti mediji, sa svoje strane, moraju uvažiti osobenosti savremenih načina komunikacije koje sobom nose nov doživljaj vremena, prostora i sveta uopšte. Kultura i umetnost, kao živi segmenti duhovnog identiteta na nacionalnom ali i internacionalnom nivou, u uslovima najšire dostupnosti informacija, u obavezi su da svet spoznaju na nov i osoben način, u skladu sa izmenjenim parametrima, vrednostima i jezikom. Potrebno je takođe da se podstiču, neguju i ostvaruju inovativni umetnički sadržaji i savremena komunikacija u pozorištu.

BITEF teatar nastoji da kreira jedinstveno mesto pristupa digitalizovanoj kulturnoj građi Festivala kroz različite projekte. Ovog puta, jednim modernim retrospektivnim online katalogom BITEFA daće uvid u sistematizovane umetničke tokove i pružiće kompetentan komentar na protekli period sveta u promeni.

Broj gledalaca = 2185 (na svečanom otvaranju)

Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“ strateški je partner BITEF teatra u oblastima digitalizacije materijala povezanih sa prethodnim Festivalima, prezentacijom digitalizovane građe široj javnosti i trajnim čuvanjem digitalizovanih materijala. Biblioteka je u prethodnom periodu uspešno realizovala desetak projekata o digitalizaciji i digitalnoj tehnologiji od nacionalnog značaja, podržanih od Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, a takođe je bila partner u dva značajna CIP ICT-PSP projekta digitalizacije Evropske komisije. Trenutno je partner u projektu H2020 READ.

Od septembra 2018. godine digitalizovani materijali u vezi sa prethodnim BITEF festivalima dostupni su javnosti za pretraživanje, čitanje i preuzimanje na internet prezentaciji digitalniarhivbitefa.unilib.rs, koja sadrži četiri veće celine: kataloge, plakate, fotografije i snimke-inserte predstava. Pored uobičajenih opcija prelistavanja, moguće je pretražiti sve kataloge po rečima koje zadaje korisnik, preuzeti stranice na kojima se nalaze zadate reči ili iskopirati delove teksta.

DIGITALIZACIJA BITEFA je online izdanje koje istovremeno predstavlja: specifičan katalog, monografiju Festivala, svedočanstvo i prilog kulturnoj politici i kulturnom životu grada i zemlje domaćina, leksikon savremene domaće, evropske i svetske pozorišne umetnosti, uvod u praksu savremene pozorišne umetnosti, edukativno sredstvo, bazu za istraživanja i stvaranja novih sadržaja, deo digitalnog kulturnog nasleđa Srbije. To je takođe doprinos afirmaciji multikulturnog umetničkog prostora.

mr Vesna Bogunović i dr Adam Sofronjević, inicijatori i koautori projekta

Inicijatori i koautori projekta su: mr Vesna Bogunović i dr Adam Sofronjević. Pored inicijatora i koautora, projekat su omogućili: prof. dr Aleksandar Jerkov, Vukoslav Sredojević, Bojan Nikolić, Nikola Smolenski, Matea Milošević, Nikola Kršmanović, Nemanja Žikić, Dragana Popović, Sandra Spasić, Aleksandra Tica iz Univerzitetske biblioteke „Svetozar Marković“, Miloš Latinović, direktor BITEFA, Jelena Stojanović i Nenad Šugić iz BITEF teatra.

Autori su se zahvalili svim saradnicima i partnerima BITEF teatra koji su doprineli prethodnim projektima digitalizacije BITEFA: Ani Tomović, Vuku Ršumoviću, Dejanu Miletiću, Srđanu Preleviću i preduzeću NT Soft iz Beograda, Mihajlu Ršumoviću, Aleksandru Kovačeviću, Milanu Ogrizoviću, Iliji Gavriloviću, Katarini Nikić, Lidiji Kostelac, Mateji Rackoviću, Nineti Avramović, Aleksi Mileusniću, Iliji Bajiću, Mirki Janković, Mileni Čukić, Bojani Rakočević, Danijeli Juričev, Elizabeti Petaković, Vanji Žanko, Marinki Tanasković, Miloradu Gavriloviću, Igoru Karaljevu, Jeleni Bogavac, Vesni Šolti, Mariji Đorđević, Dragani Ivanović, Stanislavi Momčilović, Nataši Ilić, Neveni Mijatović, Ani Stefanović, Filipu Trgovčeviću, Stefanu Rokviću, Bošku Stojanoviću, Marku Živkoviću, Vladimiru Marinkoviću, Radio-televiziji Srbije, Filmskim novostima Srbije, mnogobrojnim umetnicima i pozorišnim

radnicima iz celog sveta, kao i donatorima i sponzorima koji su sprečili da brižljivo čuvan festivalski materijal polako nagrizu vreme i zastareli oblici skladištenja, što bi predstavljalo veliki gubitak i za našu i za svetsku kulturu.

Digitalni arhiv BITEFA, realizovan u saradnji sa Univerzitetskom bibliotekom „Svetozar Marković“, svečano je lansiran 10. septembra u galeriji Novembar, a javnosti je dostupan na adresi <http://digitalniarhivbitefa.unilib.rs>

DIGITALIZACIJA BITEFA

Upoznavanje sa već ostvarenim kao i rad na novom teatru mora se bazirati na savremenom – digitalnom beleženju i protoku informacija. S obzirom na vremensku distancu, jasno markiranu prelaskom u novi vek i milenijum, neophodno je zaokružiti iskustva proteklih pet dekada”, napominje u programu izložbe Vesna Bogunović

Jedinstveno mesto pristupa digitalizovanoj kulturnoj građi Festivala započeto je kroz projekte (35 godina BITEFA na CD-romu (35. BITEF), Nebo nad BITEFOM (49. BITEF), BITEF nad Parizom (51. BITEF)). Na 52. izdanju festivala, jednim modernim retrospektivnim onlajn katalogom BITEFA dat je uvid u sistematizovane umetničke tokove i pružen kompetentan komentar na protekli period sveta u promeni

Foto: Marko Petrović

DIGITALIZOVANI ARHIV BITEFA je onlajn izdanje koje istovremeno predstavlja: specifičnu monografiju Festivala, prestižnog godišnjeg događaja u okvirima grada Beograda, svedočanstvo i prilog kulturnoj politici i kulturnom životu grada i zemlje domaćina, leksikon savremene domaće, evropske i svetske pozorišne umetnosti, uvod u praksu savremene pozorišne umetnosti, pregled tumačenja sveta kroz pozorišnu umetnost, edukativno sredstvo u domenu srednjeg, višeg i visokog obrazovanja, izvor za naučni rad u akademskim okvirima, instrument u razvijanju i promovisanju kulturne saradnje na regionalnom, evropskom i svetskom nivou i u programima afirmacije svesti o pripadanju svetskim integralnim prostorima. Takođe, to je doprinos afirmaciji multikulturnog umetničkog prostora.

Foto: Marko Petrović

Direktoru BITEF teatra simbolično je uručen poklon USB sa kompletnom digitalizacijom dosadašnjih izdanja festivala i materijalima uz obostranu želju da i naredni festivali budu digitalizovani.

Prema rečima Bojana Nikolića, sistem administratora u Univerzitetnoj biblioteci „Svetozar Marković“, koautora projekta Digitalizacija BITEFA (radio je na digitalizaciji VHS kasete sa snimcima predstava BITEF festivala), katalogi su digitalizovani savremenom tehnologijom. „Tu su kolege iz digitalizacije pomogle i odradile svoj deo posla, mi smo ih obrađivali i postavili na portal, koji je dostupan je za sve internet korisnike. To je nešto što je prema našem mišljenju od velikog i istorijskog značaja, jedan od velikih projekata digitalizacije u ovoj novoj eri. Takođe, od velikog je edukativnog značaja za buduće generacije i da je sadržaj konstantno dostupan. Radio sam na digitalizaciji VHS kasete sa snimcima predstava sa festivala. Osećam se malo neobično, prvi put sam na ovako velikom otvaranju digitalne izložbe. Prezadovoljan sam radom kojim smo doprineli, mi kao biblioteka, ali i ja kao pojedinac. Arhiv ove biblioteke dostupan je kako iz naše biblioteke tako i iz bilo kog uređaja koji koristi internet, dovoljno je samo da korisnik poseti zvanični sajt digitalne arhive BITEFA. Tu mogu naći sav digitalizovan materijal, kao i izvršiti pretragu na osnovu imena reditelja, glumaca...”

Od srede, 12. septembra, izložba je bila dostupna tokom festivala u Kombank dvorani (Dečanska 14), ovogodišnjem Festivalском centru BITEFA. Za sve buduće zainteresovane i one koji se nađu u prilici da ih pretraživanje navede na BITEF i njegovu arhivu, jednim klikom na digitalniarhivbitefa.unilib.rs

Ivana Antić i Ružica Anja Tadić

4.3.5.3. SVETSKI KONGRES MEĐUNARODNE FEDERACIJE ZA POZORIŠNA ISTRAŽIVANJA U BEOGRADU *POZORIŠTE I MIGRACIJE: POZORIŠTE, NACIJA I IDENTITET IZMEĐU MIGRACIJA I NE-KRETANJA*
<https://www.iftr.org/media/3397/iftr-world-congress-belgrade-2018-program.pdf>

Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja održan je u Beogradu od 09. do 13. jula 2018. u Beogradu.

Broj programa = 35

Broj igranja = 901

Broj gledalaca = 2600

Iz završnog izveštaja organizatora:

Naziv naučnog skupa: **SVETSKI KONGRES MEĐUNARODNE FEDERACIJE ZA POZORIŠNA ISTRAŽIVANJA U BEOGRADU *POZORIŠTE I MIGRACIJE: POZORIŠTE, NACIJA I IDENTITET IZMEĐU MIGRACIJA I NE-KRETANJA***

35 programa na više lokacija u Beogradu

1. Mesto održavanja skupa: Filozofski fakultet, Filološki fakultet, Muzej kinoteke u Uzun Mirkovoj i Rektorat Univerziteta umetnosti. Prateći programi održavani su i u Narodnom pozorištu, Narodnom muzeju, Muzeju savremene umetnosti u Beogradu, Domu omladine Beograda i Kulturnom centru Beograda.

3. Vreme održavanja skupa: 09. 07. 2018 – 13. 07. 2018.

4. Organizator skupa: Studio – Laboratorija izvođačkih umetnosti, Fakultet dramskih umetnosti, Bulevar umetnosti 20, 11070 Beograd

Suorganizatori: **Međunarodna federacija za pozorišna istraživanja, IFTR** (*International Federation for Theatre Research*) i **BITEF teatar, Beograd**

5. Ko je otvorio skup

Ana Brnabić, predsednik Vlade Republike Srbije; Ivana Vujić, red. prof; rukovodilac Laboratorije izvođačkih umetnosti – predsednik Organizacionog odbora IFTR Beograd 2018; Miloš Pavlović, red. prof; Dekan Fakulteta dramskih umetnosti; dr Džin Grejem – Džouns (Jean Graham-Jones) – predsednica IFTR-a-

6. Ukupan broj učesnika i učesnika sa radom = 850 (iz zemlje = 45, iz inostranstva = 805), od toga učesnici koji su predstavili rad = 786 (iz zemlje = 20, iz inostranstva = 766)

7. Tok rada skupa

Svetski kongres Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja trajao je 5 dana, a sastanci sa Izvršnim odborom IFTR-a održani su dan pre početka kongresa, kao i dan nakon kongresa.

U okviru kongresa postojale su tri grupe predavanja – Glavni paneli, paneli Radnih grupa (kajih ima 22), kao i paneli Mladih istraživača. Tokom radnog dana u isto vreme održavano je čak i do 20 paralelnih sesija u periodu od 9 do 16 časova, nakon čega su održavana ključna predavanja i prateći programi.

Tokom kongresa, održana su četiri ključna predavanja koja su istaknuti predavači koji se bave temom Pozorišta i migracija spremali po pozivu. Ova predavanja održali su prof. dr Goran Stefanovski, prof. dr Silvija Jestrović, prof. dr Džejsms Tompson, kao i prof. dr Ana Vujanović.

Osim prezentacija i predavanja, postojao je i Prateći program kongresa koji je uključivao pozorišne predstave, performanse, prezentacije publikacija i knjiga, kao i radionice. Ceo prateći program bio je inspirisan temom kongresa i u njemu su učestvovali profesori i istraživači sa svetskih univerziteta. U okviru društvenog programa, organizovane su vođene ture sa specifičnim temama, kao i Završna večera.

U okviru kongresa prezentacije su održane na mnogobrojne teme, uključujući:

Predstave o granicama
 Pristup i mobilnost
 Istorija pozorišta i istoriografija migracije
 Migracija / nacionalni identitet / nacionalni teatar
 Migratorne istorije
 Identitetske politike i „humanizam drugoga“
 Pol, rasa, etnička pripadnost i predstave o pripadanju
 Jezik i prevod

Izvođenje zajednice i izmeštanja
 Pozorište migranata / pozorište za migrante
 Etika i delatnost insceniranja *Drugoga*
 Otvoreni, zatvoreni i pokretni prostori izvođenja
 Estetika migriranja
 Publika migriranja
 Migracija, mutacija, apropijacija
 Izvođenja inkluzije – migracija i kulturna politika

Izvođenje migratornih geografija
 Insceniranje paradoksa gostoprimljivosti
 Pozorišta migracija, mobilnosti i državljanstva
 Političko pozorište i migracija

Migracija, participacija i delegirani performans
 Mediji, migracija, pozorište
 Teoretiziranje migracije i pozorišta
 Ekologije pozorišta i migracije

8. Prateći programi

U okviru kongresa održan je i veliki broj pratećih programa. Tokom petodnevno kongresa, u Beogradu je održan i niz paralelnih događaja – performansa, radionica i predstava.

- od 09. do 12. jula na Filozofskom fakultetu održan je performans *Susreti sa Hamletom*, u izvođenju englesko-belgijske trupe *The Crew*. Performans ispituje osnovna hamletovska pitanja – pitanja časti, etičnosti ljudskih postupaka kroz VR (virtualnu realnost) i imerzivno iskustvo u pozorišnim okvirima. Tokom svih dana performans je posetilo 170 učesnika.
- 11. i 12. jula u Atrijumu Narodnog muzeja održan je performans (*Ne*)*Dodirnuto*, britanske umetnice Anđele Vudhaus. Performans velike likovnosti u kome je saradnik vizuelni umetnik Nataniel Rekov, koji ispituje međusobni odnos tela izvođača i posetilaca. Performans je bio otvoren i za posetiocce Muzeja, procenjeno je da svim izvođenjima prisustvovalo oko 150 ljudi.
- 11. jula u Svečanoj sali Jugoslovenske kinoteke održana je beogradska premijera dokumentarnog filma *Santiago (en) Vivo*, čileanske rediteljke Marsele Oteise. Film se bavi uličnim performansima (procesijama, šetnjama, ambijentalnim teatrom, cirkusom) u Santjagu tokom Čileanskog internacionalnog festivala i istražuje uticaj uličnog performansa na život grada i nacionalni identitet. Prisustvovalo je 45 posetilaca.
- 11. jula u Domu omladine Beograda – Sala Amerikana, održana je predstava *#14 Skyline*, pozorišta *KonicLab Thtr* iz Barselone, španskih autora Roze Sančez i Alana Balmana. Predstava spaja performans, ples, muziku, audio-vizuelne umetnosti, skulpturu i tehnologiju kreirajući interakciju između tela, zvuka i vizuelnog. Predstava istražuje budućnost sveta i naše planete koju ljudi beskompromisno prilagođavaju potrebama profita. Prisustvovalo je 83 posetioca.
- 12. jula u 19.00 u Domu omladine Beograda – Sala Amerikana, održan je performans *Mi žene //: Pozor* indijskih umetnika Aste Gandi i Ankuša Gupte. Performans se bavi pozicijom žene u Indiji kroz istraživanje koncepta tela, požude i seksualnosti. Umetnice koriste tradicionalni i savremeni indijski ples u istraživanju navedenih tema. Performansu je prisustvovalo 80 ljudi.
- 08. jula u 19.00 u UK Vuk Karadžić, održana je predstava *Dis_Syplphde*, trupe Per.Art, Novi Sad u saradnji sa Radnom grupom IFTR – Performans i invaliditet. Predstavi je prisustvovalo 130 posetilaca.
- 09. jula u 12.30 na Filozofskom fakultetu otvorena je izložba *Pričam ti priču... iglom i koncem*, autora Tončija Vladisavića. Vez migranata na različitom tekstu. Izložba je trajala tokom celog kongresa, kada su je videli praktično svi posetioci.

Beograd je pripremio i showcase domaćih predstava kako bi se svetska izvođačka javnost upoznala sa našom pozorišnom i izvođačkom kulturom.

- 09. jula u Narodnom pozorištu u Beogradu održana je predstava *U ime gospoda*, Beogradska premijera, pozorišta Deže Kostolanji iz Subotice, režija Andraš Urban. Predstava je beskompromisna anatomija današnjih migratornih procesa i geopolitičkih strategija. Prisustvovalo je 200 ljudi.
- 10. jula 2018.godine u Domu omladine Beograda, Velika sala, izvedena je plesna predstava *Magbet*, Miloša Isailovića u produkciji BITEF teatra. Prisustvovalo je 68 posetilaca.
- 10. jula u UK Vuk Stefanović Karadžić, održana je predstava *Makbet u 4:48*, režija Aleksandra Dunderovića, profesora na Univerzitetu u Birmingemu. U pitanju je originalna pedesetominutna predstava koja predstavlja adaptaciju Šekspirovog *Magbeta* i *4:48 Psihoze* Sare Kejn. Predstavi je pristvovalo 86 posetilaca.
- 13. jula u Domu omladine - Sala Amerikana održan je performans: *Maraton (Konje ubijaju, zar ne?)*, Adama Pantića, profesora Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu. Tokom celokupnog trajanja performasa, bilo je 55 posetilaca.
- 13. jula u Jugoslovenskoj kinoteci, kongres je zatvoren izvođenjem performansa *Tranzit Zona*. Ovaj performans na temu migracija izvela je diva srpske avangarde, umetnica Katalin Ladik. Prisustvovalo je 110 ljudi.

U okviru pratećih programa održale su se promocije knjiga i predavanja:

- 11. jula u Jugoslovenskoj kinoteci – Svečana sala održana je promocija knjige *Izvođenje apatridnosti u Evropi*, profesora emeritusa Stivena Vilmera, Triniti koledž Dablin, Irska. Događaju je prisustvovalo 43 posetilaca.
- 10. jula u Kulturnom centru Beograda, galerija Artget održano je predavanje: *Imerzivna virtuelna realnost primenjena u pozorištu*, prof. emeritus Masimo Bergamasko, Italija. Događaju je prisustvovalo 73 posetilaca.

U okviru pratećeg programa u prostorijama Filozofskog fakulteta bili su postavljeni štandovi najznačajnijih izdavača naučne literature u svetu iz oblasti pozorišta i izvođačkih umetnosti: Blumsberi, Kembridž Pres, MIT Pres, Pelgrejv i Rutlidž.

Takođe, u okviru društveno-kulturnog programa kongresa bile su ponuđene ture - obilasci koje je posetilo 112 ljudi. Ture su uključivale obilazak Beograda ali i mesta u Srbiji.

Završnoj večeri na platou ispred Muzeja savremene umetnosti u Beogradu prisustvovalo je 337 učesnika kongresa i gostiju.

9. EVALUACIJA

Važno je naglasiti da je IFTR ocenio organizaciju skupa u Beogradu kao izuzetno uspešnu, a sam kongres je odbor ocenio kao najbolji u prethodnih 20 godina. Tome je doprinela izuzetno važna i aktuelna tema, struktura panela, kao i način organizacije predavanja, rad volontera (kojih je bilo preko 70), izuzetne lokacije i signalizacija u gradskom prostoru, kao i veliki broj pratećih aktivnosti. Kongres je imao i veoma jak odjek u javnosti i medijima, što je takođe pohvaljeno od strane Izvršnog odbora IFTR.

4.3.5.4. EVROPSKA REPUBLIKA, MEĐUNARODNI PROJEKAT

Broj programa = 1
 Broj igranja = 1
 Broj gledalaca = 85

Foto: Vladimir Opsenica

Proglašena Evropska Republika sa Balkona BITEF teatra
 BITEF je deo umetničko-političke inicijative „Evropski projekat Balkon”

„Danas u 16 časova, 10. novembra 2018, sto godina nakon završetka Prvog svetskog rata, koji je razorio evropsku civilizaciju za naredne decenije, ne samo da se prisećamo istorije; uzimamo budućnost u svoje ruke. Vreme je da inherentno obećanje Evrope pretvorimo u stvarnost i podsetimo se ideja na kojima je osnovan projekat evropske integracije. Proglašavamo sve prisutne u ovom trenutku u Evropi – građanima Evropske Republike. Priznajemo i prihvatamo svoju odgovornost za zajedničko nasleđe Univerzalne deklaracije ljudskih prava i obavezujemo se da je ostvarimo. Prepoznajemo činjenicu da je bogatstvo Evrope bazirano na vekovnoj eksploataciji drugih kontinenata i gušenja drugih kultura. Zbog toga nam je zadovoljstvo da delimo našu teritoriju sa onima koje smo isterali sa njihove. Sa svakim ko želi biti Evropljaninom. Evropska Republika je prvi korak puta ka globalnoj demokratiji.”* deo je iz Manifesta koji je pročitao Ivan Medenica, umetnički direktor BITEFA koji je pozdravio sve prisutne. Medenica je nakon čitanja predstavio pisca i profesora na Fakultetu za medije i komunikaciju Univerziteta Singidunum Igora Štiksa i profesorku na Univerzitetu umetnosti Irenu Ristić, koji su u Klubu BITEF teatra moderirali debatu o budućnosti evropske demokratije.

Manifest je preveden na preko 20 jezika među kojima su i esperanto, latinski i katalonski jezik. Prvi put u evropskoj istoriji, građani i građanke širom kontinenta su se okupili u istom trenutku – 10. novembra u 16 sati – da pokrenu široku debatu o evropskoj demokratiji i o tome šta znači biti evropski građanin.... „Evropski projekat Balkon” je održan simultano sa pozorišnih balkona i javnih prostora vodećih evropskih pozorišta, kao što su Burgteatar i Folksteatar u Beču, Šaušpilhaus i Talija teatar u Hamburgu, NT Gent u Belgiji, Štadšouburg u Amsterdamu i drugi, uz podršku nekih od vodećih umetnika i intelektualaca, poput Mila Raua, Roberta Menase, Elfride Jelinek, Dubravke Ugrešić, Antonija Negrija, Srećka Horvata... Od gradova u regionu, proglašenje Evropske Republike održano je i u Sarajevu (Scena MESS) i u Skoplju, u organizaciji Makedonskog centra Internacionalnog teatarskog instituta. Umetnici i prisutni su istovremeno proglasili Evropsku Republiku, debatovali i otvorili put za emancipatorsko proglašenje jednakosti građana izvan nacije-države.

Po završenom čitanju Manifesta Evropske Republike na Skveru Mire Trailović, u BITEF teatru je održan plenum na kome su svi prisutni, uz moderiranje Irene Ristić i Igora Štiksa, raspravljali o sadržaju Manifesta, predlagali i usvajali amandmane na dokument. Drugim rečima, učesnici inicijative iz Srbije pristali su na zajednički manifest, ali uz značajne izmene. Jednim od više amandmana ukazano je na potrebu da se, iako Manifest priznaje eksploatorsku tradiciju Evropljana u odnosu na druge kontinente, ovakva formulacija proširi na tradiciju eksploatacije unutar samog evropskog kontinenta. Sa druge strane, učesnici plenuma su istakli da u evropskoj tradiciji postoje i pozitivni primeri ravnopravne saradnje sa drugim kulturama, što je bila jedna od osovina Pokreta nesvrstanih zemalja nastalog početkom 60-tih među zemljama tzv. Trećeg sveta. Već na početku debate učesnici su usvojili amandman koji je problematizovao Manifest u kome se ne sagledava uloga i perspektiva evropskih zemalja koje nisu članice EU (odnos prema zajedničkoj valuti i tržištu, koji gledano iz različitih političkih perspektiva, stvara različite reakcije). Sve izmene su za cilj imale potcrtavanje važnosti ravnomernog razvoja svih delova Evrope, nezavisno od toga da li se nalaze unutar ili izvan EU. Takođe, učesnici plenuma su izrazili stav da nova Evropska Republika treba da preduzme korake ka organizovanju građana u lokalne zajednice, zasnovane na principima direktnog učešća u upravljanju. Predlog izmenjenog Manifesta, koji sadrži i načelne smernice u vezi sa konstituisanjem novih institucija Republike, upućen je partnerima širom Evrope.

4.4. PROGRAMI BITEF TEATRA I U BITEF TEATRU
DETALJNO

4.4.1. PREMIJERE BITEF TEATRA 2018.

4.4.1.1. PRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

	Predstava	Produkcija	Premijera	
1.	PROSTOR ZA REVOLUCIJU	BITEF teatar	03. 03. 2018	
2.	CAREVO NOVO ODELO	BITEF teatar	22. 12. 2018.	

PROSTOR ZA REVOLUCIJU / REVOLUTIONARY ROOM⁴

Koreografija Isidore Stanišić

Muzika: Darja Janošević

Dramaturgija: Igor Koruga

Igraju igrači BITEF dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Nataša Gvozdenović, Boris Vidaković, Tamara Pjević, Miona Petrović, Jakša Filipovac i Nikola Živanović
Foto i dizajn promotivnog materijala: Nenad Šugić

Produkcija: BITEF teatar

Trajanje: 60'

Plesna predstava kojom je BITEF teatar obeležio svoj 29. rođendan 3. marta 2018. godine, koja je tada i premijerno izvedena

Predstava „Prostor za revoluciju” svojevrsni je osvrt na obeležavanje sto godina od Oktobarske revolucije, ali je zapravo promišljanje o današnjem svetu i društvenom poretku u kojem živimo.

Danas, kada nam kao pojedincima ideja radničkog društva izgrađenog na socijalnoj solidarnosti opstaje još jedino u formi maglovite nostalgije, dok ono empatijsko sopstvo koje pronalazi svoj integritet u duhu zajedništva sada biva otelovljeno emotikomom, sam pomen promene društveno-političkog sistema u kome živimo prouzrokuje ubeđenje da je ipak mnogo lakše zamisliti kraj sveta nego kraj kapitalizma. Bilo da je reč o posledicama izneverenih političkih očekivanja svih revolucija koje su jedino doprinele smenjivanju vladajućih struktura i sve više povećavale klasni jaz, ili da je reč o sveopštoj transformaciji današnje međuljudske ljubavi i interesno pregovaranje između poslovnih partnera diktirano zakonima tržišta, jedno pitanje uvek opstaje: gde je nada? Na čijim plećima danas postoji?

Savremena plesna predstava „Prostor za revoluciju” propituje mogućnost suštinske (unutrašnje, moralne, personalne i misaone) reforme pojedinca koji srlja u narcisoidnu ideologiju novog doba, a zatim i suštinske reforme društvenog poretka. Čak i kada uspemo, kao pojedinci današnjeg neoliberalnog i kapitalističkog društva, da samosvesno istrajavamo u odbacivanju hipnotičkih ideologija samo-pomagajuće (self-help) aktualizacije i popularizacije sebe samih, i time uvidamo prisustvo letargičnog, melanholičnog, beznadežnog i depresivnog realizma koji svi živimo, pred nama i dalje ostaje važan izazov: možemo li da se sa takvim okolnostima (emotivno) suočimo? Da li nam to odgovara? Kako učiniti da takav izazov ne ostane izolovani slučaj svakog od nas, već zajedničko pitanje koje nas se svih tiče?

O KOREOGRAFKINJI

Isidora Stanišić rođena je 14. 08. 1975. u Beogradu. Završila je Baletsku školu „Lujo Davičo” u Beogradu kao đak generacije. Tokom školovanja bila je angažovana u predstavama klasičnog baletskog repertoara u Narodnom pozorištu. Po završetku školovanja opredeljuje se za savremeni plesni izraz, za koji se usavršava u inostranstvu kao stipendista Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u Beču i stipendista Gete Instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblasti savremene igre nastavlja da obogaćuje pohađajući mnogobrojne radionice u zemlji i inostranstvu. Danas se savremenom igrom bavi kao igrač, koreograf i pedagog. Ostvarila je mnogobrojne uloge u savremenim plesnim i dramskim predstavama i kao autor-koreograf kreirala je preko deset predstava savremenog plesnog izraza.

Od 2003. radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujo Davičo”, gde je i jedan od pokretača osnivanja odseka za savremenu igru. Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške. Sa prvom generacijom odseka savremene igre osvaja III nagradu, a sa drugom generacijom 2009. osvaja i I nagradu na svetskom takmičenju baletskih škola TANZOLYMP u Berlinu, gde 2013. i njena treća generacija osvaja II nagradu. Njeni učenici redovno osvajaju prve nagrade na Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na evropske akademije, gde studiraju savremenu igru. Kao igrač, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura kao laureat. Dobitnik je Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos, pomenutu nagradu dobija i kao izvođač u ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolo naokolo Čehova”, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad”, koju dodeljuje UBUS.

NAGRADE:

Ovogodišnja dobitnica nagrade „Dimitrije Parlić” koju dodeljuje UBUS – Udruženje Baletskih Umetnika Srbije, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. jeste Isidora Stanišić za predstavu „Prostor za revoluciju”, u produkciji BITEF teatra.

Obrazloženje žirija u sastavu: Sanja Krsmanović Tasić, Danica Arapović, Sanja Ninković, Ana Ignjatović Zagorac i Dejan Kolarov:

⁴ Plesna predstava

„Predstava je kompletna u svim svojim segmentima, u koreografskom, umetničkom, i dramaturškom smislu, ona komunicira sa publikom, a opet je stalno iznenađuje maštovitim i originalnim rešenjima koreografkinje i njenog umetničkog tima.

Ono što daje poseban kvalitet predstavi jeste humor koji je redak u plesnim predstavama, a kojim ova predstava obiluje”.

Nagrada Dimitrije Parlić je najprestižnija nagrada u oblasti baletske umetnosti u našoj zemlji i dodeljuje se za najbolje koreografsko ostvarenje premijerno izvedeno u toku jedne pozorišne sezone, kao i domaćim koreografima za celokupan koreografski opus. Dodeljuje je Udruženje baletskih umetnika Srbije (UBUS). Sastoji se od plakete sa likom Dimitrija Parlića, izlivena u bronzi, koja je rad akademskog vajara Rista Mihića. Pored plakete, dodeljuje se diploma UBUS-a, kao i novčana nagrada.

IZ MEDIJA

U najboljem maniru savremenog koreografskog izraza sa elementima fizičkog teatra, jasno a opet uzbudljivo i potresno, predstava otvara prostor za promišljanje realnosti pozicije revolucije koja bi mogla da donose promenu u sadašnjem egocentričnom, konformističkom i inertnom društvu. Reinterpretacija kulturne internacionale, kroz pevanje, muzičku kutiju, američku šlager pesmu, doprinosi potcrtavanju teme ali ironijskom odnosu. Posebno su uzbudljivi i uspeli muzički prelazi koji završavaju tehno zvukom u kome se fokus scene menja koreografskim i svetlosnim efektima, sa grupnih deonica na solo deonice.

Jedan od najvećih kvaliteta predstave čini humor, redak u plesnim predstavama, kojim ova obiluje. Humor koji je vispren, samoironičan, gde nam se osmeh često zaledi jer prelazi u gorko osvešćenje prepoznavanja naše paralize možda zbog komfora u kome smo okruženi, kao i potpunog odsustva impulsa u pokret i promenu, stanja kojeg igrači vrlo slikovito prikazuju telima zarivenih u dušek i udobne jastuke. Ostaje nepoznanica da li se u tom položaju guše ili odmaraju. Taj humor je pre svega iznedren iz svežih i autentičnih plesnih partitura obojenih individualnošću igrača: Ane Ignjatović Zagorac, Mione Petrović, Tamare Pjević, Nataše Gvozdrenović, Jakše Filipovca, Borisa Vidakovića i Nikole Živkovića. Nižu se koreografije i scene sa jastucima kao rekvizitom, upotrebljenog na najmaštovitije načine, otvarajući i publici prostor slobode asocijacija, sa fenom, sa perom, sa haljinom, zatim dueti, u kojima je dominantna potreba da se progovori o temi, i smisao nadvladava formu.

Ovi virtuoзни igrači su predano, maštovito i smelo otelotvorili koreografske ideje Isidore Stanišić, u predstavi koja je jedna od najkvalitetnijih produkcija naše savremene plesne scene u poslednjoj i ovoj sezoni.

04. 03. 2018. Sanja Krsmanović Tasić

POLITIKA, Autor: Borka Golubović-Trebješanin

<http://www.politika.rs/sr/clanak/399280/Re-volucija-se-rada-iz-kne-dle-u-grlu>

...

– Budućnost nam sugeriše da je svemirski turizam moguć, da je moguće odabrati pol deteta, digitalno zabeležiti DNK i, čak, postići besmrtnost. Međutim, kada se pomene promena sistema u kome živimo, nastupa ubeđenje da je to nemoguće. Naravno da je takvo ubeđenje proizvod samog kapitalističkog sistema, ali ono je ukorenjeno u potrebi za udobnošću. Udobnost anestezira svaku pomisao na otpor, istovremeno nam pružajući iluziju sigurnosti koja postaje osnovni regulator ponašanja. Vezuju nas raznoraznim sigurnosnim pojasevima dok nas licemerno hrane genetski modifikovanim proizvodima. Živimo bezbedno umiranje u udobnim sanducima koje poletno sami sebi izrađujemo – kaže Isidora Stanišić.

Jedan od savršenih mehanizama kapitalizma, primećuje naša sagovornica, jeste da se svaki potencijalni otpor prema istom preobrati u sopstvenu korist. Tako dolazimo do „Prostora za revoluciju”. Ponuđen od strane sistema, on funkcioniše po principu „Sobe za bes”: za izvesnu svotu pruža vam se mogućnost da akumulirani bes iskalite lomeći stvari koje se tu nalaze i, kad se konačno oslobodite nakupljene agresije, možete se rasterećeni vratiti svojoj svakodnevnici, verovatno i ne pitajući se odakle sav taj bes. Prikrivanje uzroka bolesti kroz uklanjanje simptoma osnovna je mantra.

– Da rezimiram, u fokusu naše predstave je konformizam i ono što je revolucionarno danas: najnoviji dušek od memorijske pene. Paradoksalno, ta pena nas uljuckuje u zaborav – zaključuje umetnica.

BLIC, intervju vodila Miona Kovačević

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/premijera-u-BITEFu-svi-se-mi-borimo-sa-jednim-velikim-udobnim-dusekom/vt6wr2b>

Zašto nam je tako teško da se odrekemo konformizma?

– Čak i kad imamo potrebu da nešto promenimo, mi se hvatamo za površne stvari, ne zadiremo u suštinu problema: od toga da ću da promenim izgled ili partnera do toga da završim na psihoterapiji pa ću onda da se okrenem ljubavi prema sebi, onome što nam propagira popularna psihologija. A čak i ako je revolucija moguća, ako stvarno nešto promenimo, šta će biti posle? To je osnovno pitanje koje Slavoj Žižek postavlja. Da bi voleo da vidi dan posle. Šta je sutra? Mene ne interesuje da li je čovek spreman za revoluciju već da li je spreman za dan posle i šta je to u ljudskoj prirodi što jednostavno mora da se promeni da bi čovek mogao da isprati tehnološki napredak a da ga ne zloupotrebi, već iskoristi u prave svrhe. Ako nešto promenimo, da li je ljudska priroda spremna da se odrekne tog samoljublja i da se povрати neko zajedništvo, saborstvo, empatija.

Mislite da su saborstvo i empatija bile pokretačke snage prethodnih revolucija?

– Mislim da jesu, ako pričamo o masi, o narodu koji je krenuo za tim. Šta je bio motiv lidera tokom ili posle revolucije, to je, opet, stvar ljudske prirode. Psihologija ide ka tome da se čovek ne rađa sa urođenim moralnim vrednostima već se one izgrađuju putem religije i društva. Medicina govori da svako dobro delo koje učinimo luči hormon koji pospešuje imunitet. Dobra dela nas čine zdravijim. Moje duboko verovanje jeste da čovek, u suštini, u svom biću, jeste empatičan, ali ta empatija mora da se trenira. A empatija se najbolje trenira kroz umetnost. No, pošto je sve manje umetnosti i kulture u našem životu, čovek biva operisan od te empatije tako da je to sve nekako uvezano. Šta će biti sa nama ako se okrenemo isključivo sebi i upadnemo u tu narcisoidnu ideologiju koju sistem propagira upravo zato da bi držao jedinku samu, jer jedino zajedno ćemo shvatiti šta nije u redu i pružićemo neki otpor. Ovako, ako smo podeljeni svako za sebe...

Možda su bolji rezultati kada čovek radi sam na sebi, jer ako reši da menja društvo, najčešće se razočara. Uostalom, revolucija je uvek sukob jednih protiv drugih. Sa te tačke gledišta, revolucija nije nimalo plemenita?

– Nečija ličnost se uspostavlja kroz drugoga, kroz revoluciju. Zato je važno da smo u konstantnoj komunikaciji. Revolucija je promena društvenih odnosa. Ako ćemo da pokleknemo pred onim što propagira sistem – da treba samo da volimo sebe, da se samorealizujemo, da brinemo o sebi, da ne rizikujemo u osećanjima, da ne dozvolimo da patimo, uskratimo sebi svaku vrstu uzbuđenja i emocije (što je odlično opisao Alen Badju u "How to Fall in Love Without a Fall"), onda preživljavamo na nekom vegetativnom nivou. To je nešto protiv čega čovek treba da se bori.

Kako izgleda vaš „Prostor za revoluciju“?

– Na engleskom je adekvatniji naziv: „Room for Revolution“, jer *room* znači i prostor i soba. Naslov je aluzija na sobe za bes koje postoje u svetu. Kada ste ljuti ili besni, dođete u tapaciranu, zvučno izlovanu sobu, platite za pola sata i možete da uništite sve što je u njoj. Posle toga se osećate bolje, vratite se u svoju životnu kolotečinu. Izdržite neko vreme, dok se bes ponovo ne nagomila... To suštinski ne rešava moj problem, ali sistem mi je pružio sobu za bes gde ja odem i funkcionišem. Po tom principu mi smo napravili sobu za revoluciju. U njoj imate internacionalu, možete da dižete revoluciju, da pružite otpor svemu, ali samo u okviru koji je postavio sistem. Sistem je kontroliše i profitira od toga, što je najbolje od svega. Kao što profitira i od zelene stranke i svih ostalih pokušaja da se nešto promeni. Sistem je tu dosta autoefikasan, više mu nije potreban ni čovek da ga mnogo modulira u tom smislu, on je prosto već tako uhodan mehanizam da je to velika teškoća.

Broj igranja					9
U BITEF teatru					7
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					1
Broj gledalaca					1371
U BITEF teatru					971
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					200
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					100
1. Broj igranja u BITEF teatru		1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
1	03. 03. 2018.	178			
1	16. 03. 2018.	167			
1	20. 04. 2018.	128			
1	25. 04. 2018.	127	1	5. jun 2018. godine 5. Ambijentalni pozorišni festival „Novi Tvrđava Teatar”: Pre no što roboti preuzmu svet, Vila Stanković, Čortanovci, Srbija	200
1	20. 10. 2018.	120			
1	23. 11. 2018.	161			
1	18. 12. 2018.	90			
7		971	1		200
				UKUPNO	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			1	18. 10. 2018. godine The Odeon Theatre (Teatrul Odeon), Bukurešt, Rumunija	100
			1		100

Plesna predstava za decu i mlade

Po motivima istoimene bajke H. K. Andersena:

CAREVO NOVO ODELO / THE EMPEROR'S NEW CLOTHES⁵

Tekst i režija: Jelena Kajgo

Muzika: Aleksandra Đokić

Koreografija: Dejana Volarev

Kostim: Selena Orb

Fotografija i dizajn: Nenad Šugić

Izvođači: Slaven Došlo, Sara Tasić, Una Vujošević, Jakša Filipovac, Helena

Čelap, Una Đuričić, Anja Milosavljević, Nikola Živković i Tijana Ostojić

Alternacije: Natalija Đečević i Nađa Novaković.

Organizacija: Sanja Ljumović

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstor tona: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Premijera: 22. decembar 2018. godine, na sceni BITEF teatra
Trajanje oko 90'

<https://www.youtube.com/watch?v=mP2AwqSzkMk>

Podrška: Grad Beograd Ministarstvo kulture i informisanja Republike
Srbije, Airport City, Intersport

O predstavi:

Predstava Carevo novo odelo nastavak je razvoja plesnog repertoara za decu i mladu publiku. Poučna, lucidna, zabavna, ova priča je dragocena i pripada gotovo svakoj zemlji, sa svim vladarima, predsednicima, ministrima... Adaptacija teksta rađena je tako da podcrta komične, ironične nijanse priče, da deci predoči ulazištvu i licemerje kao smešne osobine na koje treba da gledaju sa prezrenjem. Car je u našoj verziji samoljubiv, egocentričan, priglup i skon ismevanju podanika, a oni pak pothranjuju njegovu narcisoidnost i svaku podlost dočekuju sa entuzijazmom. Hvaliče najgore mirise i ukuse, igrače kako car svira, i na kraju će se oduševljenjem pozirati uz carevo nevidljivo odelo. Carica će bezuspešno pokušavati da privuče pažnju cara koji se po ceo dan ogleda, spremna na svaku žrtvu koju njena podređena pozicija nosi, ali onoga časa kada cara svi prozru, okrenuće mu leđa, ogovarati ga i podsmevati mu se zajedno sa ostalim podanicima.

Priča dakle govori o prolaznosti svake vlasti, kao i o tome da nije car sam po sebi centar univerzuma, nego ga takvim čine oni oko njega. Koreografski predstava nudi energičnu, virtuožnu igru, i predstavlja odličan izazov Mladoj BITEF dens kompaniji, koju čine učenici/ce trećeg i četvrtog razreda odseka za Savremenu igru Baletske škole Lujo Davičo. Poseban kuriozitet predstavi daje mladi glumac Slaven Došlo u ulozi Cara.

⁵ Mlada Bitef dens kopanija

Politika, Kulturni dodatak, 20.12.2018

Autor: Borka Golubović-Trebješanin, Podsmeh egomaniji

Predstava „Carevo novo odelo”, čija premijera je u subotu u BITEF teatru, podučava decu i mlade da na ulazištvu i licemerje gledaju sa prezrenjem.

Poučna, lucidna, zabavna, plesna predstava „Carevo novo odelo”, s glumcem Slavenom Došlom u ulozi Cara, novi je scenski spoj BITEF dens kompanije i Baletske škole „Lujko Davičo”. Predstava je rađena po motivima istoimene Andersenove bajke, a tekst i režiju potpisuje Jelena Kajgo kao nastavak razvoja plesnog repertoara za decu i mlade.

Jelena Kajgo:

...

Ipak, Andersenov motiv cara koji voli da se lepo odeva, i njegovih lakovernih podanika, u našoj je predstavi idejno polazište koje smo kroz adaptaciju teksta pokušali da osavremenimo. Tu je, naravno, trend selfija, lepote, okrenutosti sebi i svom izgledu. Zatim, čini mi se da je sada, više nego ikada pre, prisutan taj model ulazištva i podaništva. Verujem da ga je uvek bilo, ali nikada nije bio tako otvoren i tako javan. Zarad neke lične dobiti danas su ljudi spremni da uruše lično dostojanstvo. To je ono što u ovoj predstavi kritikujemo, i pokušavamo da ukažemo deci i mladima da moraju da budu iskreni, hrabri i poštteni. Predstava dakle govori o opštoj krhkosti ljudskog karaktera, bez obzira na to da li je reč o vladarima ili onima oko njih.

Kajgo ukazuje koliko je važno raditi ovakve predstave s mladim igračima, jer na taj način ih uvode u njihov profesionalni život i otvaraju im polje scenske kreativnosti: Sve njihove ideje i sugestije su uvek dobrodošle. Makar da se o njima diskutuje. Tako ih ohrabrujete da u budućnosti budu koreografi i samostalni autori. S druge strane, rad s mladim igračima je prilično napet, jer znate da je samo pitanje trenutka kada će najbolji od njih dobiti stipendiju ili proći audiciju u nekoj stranoj trupi i otići iz Srbije. Radeći evo već deset godina paralelno u BITEF dens kompaniji i u Baletskoj školi, imam uvid u to koliko dobrih igrača svake godine ode iz zemlje. Taj trend ne možemo zaustaviti, ali ga sigurno možemo smanjiti, tako što bi se oformio plesni centar, institucija koja bi brinula o igračima savremene igre, baš kao što Narodno pozorište brine o igračima klasičnog baleta ili ansambl „Kolo” o igračima narodne igre.

Broj igranja					4
U BITEF teatru					4
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					529
U BITEF teatru					529
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
1	22. 12.	154			
2	23. 12.	171 + 146 = 317			
1	24. 12.	58			
UKUPNO	4	529		UKUPNO	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1					

4.4.1.2. KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE U 2018.

	Predstava	Koproducenti	Premijera
1	SEVEROISTOK / NORDOST	BITEF teatar i BEO ART, Beograd, Srbija	14. 04. 2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija
2	SAN LETNJE NOĆI / A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora i BITEF teatar, Beograd, Srbija	23. 07. 2018. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018.
3	EPSKE IGRICE: ŽENIDBA DUŠANOVA / EPIC GAMES – THE WEDDING OF EMPEROR DUŠAN	HOP.LA! i BITEF teatar, Beograd, Srbija	21. 09. 2018. 52 BITEF BITEF Polifonija 08. 10. 2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija
4	SPROVOD U TEREZIENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT / FUNERAL IN THERESIENBURG	BITEF teatar, Beograd i POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija	31. 10. 2018. BITEF teatar, Beograd, Srbija 26. 11. 2018. Pozorište Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija

Premijera: BITEF teatar, 14. april 2018.

[youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A](https://www.youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A)

BITEF TEATAR I BEO ART

Torsten Buhštajner / Torsten Buchsteiner

SEVEROISTOK / NORDOST⁶

Režija: Jana Maričić

Igraju:

Olga (Ruskinja): Katarina Žutić

Zura (Čečenka): Jovana Gavrilović

Tamara (Letonka): Milica Janevski

Prevod: Milica Perić

Asistent režije: Rastislav Ćopić

Scena: Jasmina Holbus

Kostim: Adrijana Pajić

Kompozicije: Božidar Obradinović

Lektura: Dijana Marojević

Grafički dizajn: Merin Smailagić

Organizacija: Sanja Ljumović i Tijana Đorđević

PR i protokol: Slavica Hinić

Fotografije: Nenad Šugić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor svetla: Dragan Đurković

Majstor tona: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje: 65'

REČ REDITELJKE: TERORIZAM I POZORIŠTE

Trinaest meseci nakon *Jedanaestog septembra*, na suprotnoj strani planete, odigrao se još jedan spektakularni teroristički napad. Grupa čečenskih fundamentalista upala je u moskovsko pozorište „Dubrovka” i prekinula izvođenje ruskog nacionalnog mjuzikla *Nordost* zarobivši 850 talaca. Oko 40 do zuba naoružanih muškaraca i žena dalo je rok od nedelju dana ruskoj vladi da povuče svoje snage iz Groznog i okonča Drugi čečenski rat, pre nego što počnu da pucaju u taoce ili aktiviraju bombe kojima su opasani. Ni ne razmotrivši ovaj zahtev, ruske vojne i policijske snage su četvrtog dana talačke krize pustile nervni gas (do danas nerazjašnjenog sastava) u pozorišnu salu i uspavale većinu prisutnih. Nekoliko terorista je uspelo da pobegne, a ukupan broj žrtava je 170. Osim putem brojnih medija, predsednik Putin obratio se građanima i preko bilborda na kojima je nekoliko nedelja stajalo: „Nismo uspeali sve da spasemo. Oprostite nam. Sećanje na žrtve treba da nas ujedini.”

Jedan od pozorišnih komada nastalih po motivima ovog događaja je *Nordost* Torstena Buhštajnera. Tri žene – Čečenka, Ruskinja iz publike i Letonka, koja je u svojstvu lekarke ušla u salu na intervenciju, govore o tom događaju nekoliko meseci nakon što su ga preživlele. No, ovo nije rašomonska struktura u kojoj različiti akteri imaju različite lične istine, već sklop individualnih doživljaja koji se sliva u jednu, zajedničku istinu: nepodnošljivi bol zbog gubitka najbližih, koji svoj izlaz nalazi u mržnji prema drugome.

Budući da je istina vrhunski zahtev fenomenologije, može se reći da je *Nordost* sklop čulnih i mentalnih fenomena, doživljaja „sveta” njegovih likova, što je tipično za pozorište Stanislavskog. Ipak, Buhštajner kreira replike po dokumentarističkoj građi, dakle objektivni „svet po sebi” suočava sa drastičnim pozicijama u koje smešta svoje likove. Tako ovaj tekst sadrži izvesnu vitalnost očitanu u njegovoj otvorenosti da bude promenjen, ali i da izvrši promenu na drugog u kontekstu heterogenih subjekata koji međusobno utiču jedni na druge. Dakle, ne može se reći da je umetnost glumca da rekreira proživljeno dovoljan put u rediteljskom tretmanu „Nordost-a”. Snaga traumatičnog iskustva učešća u terorističkom činu izmiče kognitivnim mehanizmima autora i stavlja pred njega zahtev za zaigranim uspostavljanjem situacija u kojima se oslobađa – afekt.

...

Dominantna, a ipak ekstremna reakcija na savremeni terorizam je utapanje u politički diskurs o nepoznatim i užasnim opasnostima koja prete iz inostranstva, o histeriji od masovnog uništenja, o nakaradnom konstruktu „rat protiv terora”, i o „odbrani našeg načina života” od stranih neprijatelja i njihovih terorističkih agenata. Takav diskurs ne ide u prilog suštinskoj borbi protiv terorizma, već naprosto prestravljuje građane. A prestravljenost i izazivanje panike je upravo i cilj terorista. Njihov politički cilj nije ubijanje ljudi, već publicitet koji im ubijanja obezbeđuju i koji potom demoralise ljude... Teroristički napadi se neće pretvoriti u rat, oni se pre mogu tretirati kao problem javnog reda i mira. Stvarna opasnost terorizma leži u nesagledivom strahu, koji vlasti i dominantni mediji samo potpiruju.

Na pozorištu kao inferiornom mediju je zato da preuzme drugačiju ulogu. Ustuknuvši pred televizijom, filmom i digitalnim medijima, gde je sve teatralizovano do krajnjih granica, pozorište postmoderne je uspostavilo izvesnu emocionalnu distancu u odnosu na događaje – ironičan odnos prema

⁶ Saradnja sa neinstitucionim partnerima

savremenosti i generalni pesimizam prema mogućnosti bilo kakve društvene promene. Međutim, biti ironičan prema globalnom strahu od terorizma čini se gotovo nemogućim. Pre svega, tako nešto bi bilo nekorektno (i to ne u pozitivnom smislu, koji podrazumeva umetničku hrabrost), a zatim lažno i neuverljivo, s obzirom na relativno mladi život ove nove vrste straha na Zapadu. Jedan od mogućih puteva straha je put razumevanja i saosećanja sa pojedinačnim subjektima. To nije beslovesni aktivizam kao govor u ime drugog, kao ni malograđansko sažaljenje nad stranim i dalekim pojavama. Postaviti gledaoca pred problem da uspostavi neki odnos prema onome što se događa u njegovoj prisutnosti kada više nema sigurnog odmaka, ne sugerisati mu prirodu i sadržaj tog odnosa, već ga suočiti sa afektom, može biti novi put savremenog pozorišta.

...

U tom smislu, odnos između ovih žena, koje su mogle da ostanu na suprotnim stranama u nedogled raspirujući mržnju prema Drugome, transformišu se i stavlja ih u isto polje. Dve preživjele žrtve terorizma dobijaju šansu za uspostavljanje novog odnosa. Buhštajner time ne sugerise utopistički ishod, niti uspostavlja viktimalnu ideologiju kao novo polje sigurnosti; on otvara vrata beskonačnom broju mogućih narativa koje ne možemo da predvidimo iz pozicija dosadašnjeg iskustva.

Zato je, u širem kontekstu, važno ne svoditi afekt na isključivo utrobne procese glumaca ili nevidljive talase koji struje između likova, već uočiti njegovu moć da transformišu fiziološke, psihološke, autobiografske i društvene odnose između ljudi. A tako možda i upiše neko novo značenje onome što danas prepoznajemo kao – strah.

Jana Maričić

Celokupan autorski tekst Jane Maričić možete pročitati u časopisu „Scena” (Sterijino pozorje, Novi Sad), broj 1/2018

BIOGRAFIJE:

, TORSTEN BUHŠTAJNER / TORSTEN BUCHSTEINER, pisac

Torsten Buhštajner, rođen je 18. aprila 1964. u Hamburgu. Studirao je glumu u Školi za muziku i teatar u Hamburgu. Prva pozorišna iskustva stekao je u pozorištu *Deuches theatre*. Od 1995. godine, angažovan je i na filmu i televiziji. Buhštajner je počeo da piše 1999. godine. Njegov prvi komad *Igrači* (*Players*) nagrađen je na *Rostocker* spisateljskom takmičenju. Dve godine kasnije komad *Igrači* je premijerno izveden u pozorištu *Volkstheatre Rostock*. Njegov tekst *Tango solo*, pisan je za predstavu plesnog teatra, koja je premijerno izvedena 2005. godine, u *Divaldo na Vinohradech* pozorištu u Pragu. Za dramu *Severoistok* (*Nordost*) dobio je prvu nagradu na prestižnom *Else-Lasker-Schueler Award* spisateljskom takmičenju i nagradu žirija na *St. Gallen Award* spisateljskom takmičenju 2005. godine. Komad *Severoistok* premijerno je izveden 2006. godine u pozorištu *Royal dramaten* u Stockholmu. Preveden je na četrnaest jezika i izveden u dvadeset i dve države. Buhštajnerova najnovija drama *Trauma* premijerno je izvedena 2018. godine u pozorištu *Maison de Metallos* u Parizu.

Buhštajner piše prozu, radio-drame i scenarije. Živi u Hamburgu na Baltičkom moru.

Radovi:

Spieler – Players (drama 1999), premijera: 03. 03. 2001, Theatre Rostock, reditelj: Corinna Bethge

Gefallen für Deutschland – Died for Germany (monodrama, 2002), premijera: 03. 10. 2002, Theatre Tübingen, reditelj: Torsten Buchsteiner

Tango Sólo (drama 2002), premijera: 03. 06. 2005 Divadlona Vinohradech Prague CZ, reditelj: Petr Svojtka

Nordost – Northeast (drama 2005), premijera: 22. 04. 2006 Royal Dramatic Theatre (Dramaten) Stockholm SE, reditelj: Ellen Lamm

Nordost (radio adaptacija 2006), reditelj: Thomas Werner, WDR

Radio-adaptacije u Švedskoj, Hrvatskoj, Italiji i Kazahstanu

Spieler – Players (radio-adaptacija 2007), reditelj: Thomas Werner, WDR

Krieger – Warriors (radio-drama 2008), reditelj: Annette Kurth, WDR

Cap Ferret or The other Side of the Bay (radio-drama 2009), reditelj: Annette Kurth, WDR

Romantics (radio-drama 2016), premijera: 2018.

Trauma – A Love Story (drama 2017), premijera: 07. 02. 2018, Maison de Métallos Pariz FR, reditelj: Alexandra Lacroix + Andreas Westphalen

Trauma (radio-adaptacija 2018), Radio Sofia BG

Nagrade i stipendije:

Pobednik takmičenja *Else-Lasker-Schüler-Award* 2005. (najbolja nemačka drama); pobednik takmičenja *Jury Award, First St. Galler Playwright Competition* 2005 (najbolji komad); nominovan za *Theatre Award Cologne* 2011 (najbolji komad); nominovan za *Kurt-Hackenberg-Award Cologne* 2011 (najbolji politički komad); Buhštajner je dobio nekoliko stipendija u Nemačkoj, Danskoj, Rusiji, Poljskoj, Španiji i Grčkoj.

, JANA MARIČIĆ, rediteljka

Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu (FDU) pozorišnu režiju 2014, u klasi prof. Slavenka Saletović i prof. Ive Milošević. Doktorant na Fakultetu za medije i komunikaciju u Beogradu (FMK) na studijskom programu – Transdisciplinarne studije savremene umetnosti i medija.

Postavila je komade: *Pitam se pitam, koliko sam bitan* (Pozorište „Boško Buha”, 2018), *Sudnji dan* (Jugoslovensko dramsko pozorište, 2017), *Kurve* (Narodno pozorište Sombor, 2014), *Kadinjača* (Ustanova kulture Parobrod, 2015), *Bajka o mrtvoj carevoj kćeri* (BITEF teatar, 2014), *Novogodišnji vremeplov* (Akademija 28, 2016), *Pazi šta želiš* (Ustanova kulture Palilula, 2016), *Tre sorelle* (diplomska glumačka predstava, 2012), *Plutanje* (ispitna glumačka predstava, 2010), *Mozak afrodizijak* (ispitna predstava, 2008).

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu bila je asistent reditelja na predstavama: *Pred penzijom*, *Fedrina ljubav*, *Rasprava*, *Iz junačkog života građanstva*.

Učestvovala je na seminarima i radionicama: Hamburg 2009, u organizaciji teatra Thalia; u okviru festivala International Theatre School Festival (ITS), Amsterdam 2008, kao i u mnogim programima Dramske-pedagoške studija *Dečji osmeh* Sofije Lukman.

JASMINA HOLBUS, scenografkinja

Rođena je u Beogradu. Diplomirala je enterijer na Chelsea College of Art & Design u Londonu 1996. godine. Arhitekturom se profesionalno bavi od 1997. godine. Suvlasnik je i direktor beogradske kompanije Real Home, koja iza sebe ima niz izvedenih stambenih objekata kako u oblasti arhitekture i izgradnje tako i u oblasti dizajna enterijera.

Član je Udruženja književnika Srbije od 1993. godine. Objavila je jedanaest knjiga poezije. Prevođena i objavljivana u Francuskoj.

Član je Udruženja primenjenih umetnika Srbije (ULUPUDS) u sekciji scenografije i kostimografije od 2007. godine

U pozorištu radi kao scenograf od 2003. godine. Izvedeno je preko dvadeset predstava u njenoj scenografiji kako u Srbiji tako i u regionu. Sa BITEF teatrom saraduje od 2014. godine – baletske predstave *Don Juan* i *Magbet*.

Nagrade: Grand Prix BITEF-a za predstavu *Sanjari* u produkciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta 2009. godine; Godišnja Nagrada u ULUPUDS-a za najbolju scenografiju u Srbiji 2013. godine; Specijalna nagrada za umetničko dostignuće na XII Festivalu mediteranskog teatra *Purgatorije* za predstavu *Macbet* u produkciji BITEF teatra iz Beograda i Centra za kulturu Tivat 2017. godine.

ADRIJANA PAJIĆ, kostimografkinja

Rođena je 18. avgusta 1983. godine u Smederevu. Diplomirala je na Akademiji lepih umetnosti, odsek kostim, u klasi Ljiljane Dragović. Već na fakultetu učestvuje na grupnim izložbama radova i kostima, modnim performansima i izložbama u okviru Fashion Week-a, kao i samostalnim izložbama slika.

Kao asistent kostimografa i kostimograf, radila je na filmovima: *Konji vrani*, reditelj: Ljubiša Samardžić; *Jelena, Katarina, Marija*, reditelj: Nikita Milivojević; *Mašinica*, reditelj: Marko Kostić; *Vlažnost*, reditelj: Nikola Ljuca.

Televizijske serije: *Gorki Plodovi*, reditelj: Siniša Kovačević; *Ono kao ljubav*, režija: Gorčin Stojanović;

Baleti / plesne predstave: *Voljen*; dvojna plesna predstava slovenačkih koreografa Matjaža Fariča i Branka Potočana: *Igrale se delije* i *Kuća cveća* (BITEF teatar, 2011)

Pozorišne predstave: *Crvena*, reditelj: Danilo Marunović (2016); *U agoniji*, reditelj: Ana Đorđević (2016)

Radila je na kostimima za brojne reklamne i muzičke spotove

BOŽIDAR OBRADINOVIĆ, (1974, Srbija) diplomirao je na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu 2002. godine na odseku za kompoziciju u klasi Zorana Erića. Učestvovao je kao autor i izvođač na brojnim festivalima kao što su *Međunarodna tribina kompozitora* u Beogradu (1998, 2000, 2002, 2005, 2007), *World music festival*, Niš (2001), *Ring-Ring* (2002), *BELEF* (2002, 2005), *Interzone*, Novi Sad (2002), *EXIT*, Novi Sad (2003). Kao kompozitor i pijanista aktivan je na autorskom projektu *Ravno nebo*, a kao perkusionista saradivao je sa *world music* ansamblom *Shira utfila*. Komponovao je dela po porudžbini Fondacije „Leo Smit” iz Amsterdama, italijanskog ansambla za savremenu muziku *Sentieri selvaggi*, festivala *Belef* (projekat kompozitori-izvođači) i *Bemus*. Bavi se primenjenom muzikom i dizajnom zvuka za pozorište i televiziju

KATARINA ŽUTIĆ, glumica

Rođena je 24. oktobra 1972. u Beogradu. Diplomirala je na katedri za glumu Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu (FDU), u klasi profesora Predraga Bajčetića sa autorskim projektom „Preferans”, za koju je uradila dramaturgiju i režiju (delovi iz romana „Bele noći” i „Braća Karamazovi” F. M. Dostojevskog). Predstava je izvedena kao duo-drama, premijerno na maloj sceni Ateljea 212, a zatim igrana dve sezone na maloj sceni Beogradskog dramskog pozorišta (BDP).

Odigrala preko pedeset uloga u pozorištu i preko dvadeset na filmu i televiziji. Igrala u mnogim radio-dramama, sinhronizovala veliki broj kratkih i dugometražnih crtanih filmova (za različite TV stanice).

Učestvovala na mnogim pozorišnim i filmskim festivalima u zemlji i inostranstvu
Pozorišne predstave (izbor):

U Zvezdara teatru: *Mala* (Mala); *Ljubavnik velikog stila* (Barbara Smit); *Maratonci trče počasni krug* (Mirka); *Smešna strana muzike* (Jasmin, bas gitara); *Pozovi M zarad užitka* (Angelina, Loreta)

U Ateljeu 212: *Katarina* (Katarina); *Građanin plemić* (Lusila Žurden); *Everyman/Svako* (Helen); *Sabrane priče* (Liza Morison); *Peg, srce moje* (Peg); *Roberto Cuko* (Klinka); *Pomorandžina kora* (Problematična); *Oblik stvari* (Dženi); *Biderman i palikuće* (Šmic); *Bli* (Danica); *Kosa* (Dženi); *Trst* (Mama); *Pošto pašeta* (Stojanova majka, Stojanova žena, Stojanova ćerka, Komšinic 1); *Kazimir i Karolina* (Erna); *Deca radosti* (Ratnikova majka); *Urnebesna tragedija* (Julka)

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu (JDP): *Hamlet* (Ofelija); *Trojil i Kresida* (Kresida); *Bolest porodice M* (Marija M).

U Beogradskom dramskom pozorištu (BDP): *Preferans* (Ona, Liza Hohlakova); *Malajsko ludilo* (Dr Dolores); *Gorke suze Petre fon Kant* (Karin).

Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, scena „Mata Milošević”: *Mlečaki trgovac* (Džesika).

U Narodnom pozorištu u Beogradu: *Kokice, Popkorn* (Velvet).

U Pozorištu „Boško Buha”: *Oliver Twist* (Nensi); *Mirandolina* (Mirandolina); *Dečko koji obećava* (Pit); *Bajkodrom* (Snežana).

U Narodnom pozorištu Sombor: *Kate Kapuralica* (Mare).

Foto: Nenad Šugić

U Operi i teatru Madlenijanum: *Jadnici* (Eponina).

U Kruševačkom pozorištu: *Koreni* (Milena Katić); *Pacolovac* (Hedvig).

U BITEF teatru: *Magično popodne* (Birgit).

U Pozorištanu „Puž“: *Ivica i Marica* (Marica); *Nevaljala princeza* (Kata); *Princeza na zrnju graška* (Princeza); *Klovn Sima* (Princeza).

U Akademiji 28: *Svlačenje* (Nina).

Fimovi: *Crni bombarder* (r: Darko Bajić); *Vizantinsko plavo* (r: Dragan Marinković); *Nebeska udica* (r: Ljubiša Samardžić); *Zajedno* (r: Mladen Matičević); *Srpski film* (r: Srđan Spasojević); *Dorćol-Menhetn* (r: Isidora Bjelica); *Pljačka Trećeg rajha* (r: Zdravko Šotra); *Jesen Samuraja* (r: Danilo Bečković); *Poslednji obraz* (r: Miloje Popović); *Proputovanje* (r: Dušan Popović); *Usud* (r: Sara Marković); *Trojka* (r: Miloš Đukelić); *Kartina* (r: Louis Franck).

TV: *M(j)ješoviti brak* (r: Milan Karadžić); *Slon, beton telefon*; *Zooteka*; *Budi fin*; *Kanal mimo*; *Nepobedivo srce* (r: Zdravko Šotra); *Ranjeni orao* (r: Zdravko Šotra); *Ljubav i mržnja* (r: Vlada Aleksić); *Santa Maria della Salute* (r: Zdravko Šotra); *Urgentni centar* (r: Stevan Filipović).

Dobitnica je velikog broja domaćih i internacionalnih nagrada, među kojima su:

Nagrada *Carica Teodora*, Filmski susreti Niš (SRB); Nagrada za najbolju žensku ulogu, Festival pozorišta za djecu, Kotor (CG); Sterijina nagrada, Nagrada *Zlatni Ćuran*; Nagrada *Ardalion*; Plaketa *Žanka Stokić* (SRB); Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje Brčko (BIH); Nagrada za najbolju žensku ulogu na *Festivalu malih scena Rijeka* (CRO); Nagrada za najbolju ulogu na Festivalu kratkog autorskog filma, Montreal (CAN); Godišnja nagrada *Ateljea 212*; Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje festivala *Nušićevi dani Smederevo*; Nagrada za najbolju epizodnu ulogu na festivalu *Filmski susreti Niš* i Nagrada *Zoranov brk* na festivalu *Dani Zorana Radmilovića Zaječar* (SRB)

Stalni je član pozorišta *Atelje 212*. Osnivač, kantautor, bas gitara i vokal je benda *Kamikaze*. Izvodi muziku za film *Voz*, režija Janko Baljak. Živi i radi u Beogradu.

JOVANA GAVRILOVIĆ, glumica

Rođena je 27. oktobra 1989. u Beogradu. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2015. godine u klasi profesora Vladimira Jevtovića i asistenta Srđana Karanovića.

Pozorišne predstave: *Atelje 212: Deca radosti* (Princeza); *Osećaj brade* (Marina); *Radionica integracije – Dok nas smrt ne rastavi* (Mina).

Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP): *Unosno mesto* (Polina); *Zmajebice* (više likova); *Razbijeni krčag* (Eva); Beogradsko dramsko pozorište (BDP): *Moje dete* (Ranka); BITEF teatar: *Aveti* (Regina).

Film: *Horizonti* (2018); *Rekvijem za gospodu J.* (2017); *Nebo iznad nas* (2015).

TV: *Sumnjiva lica*; *Uoči Božića*; *Nemanjici – rađanje jedne kraljevine*.

Nagrade: Nagrada za najbolju mladu glumicu na Sterijinom pozorju (SRB), za uloge u predstavama *Dok nas smrt ne rastavi* i *Zmajebice*; Nagrada za najbolju mladu glumicu na Međunarodnom festivalu *Malih scena* u Rijeci (CRO) za uloge u predstavama *Dok nas smrt ne rastavi* i *Razbijeni krčag*; Nagrada za najbolju glumicu za ulogu u predstavi *Moje dete* na festivalima u Tuzli (BIH), Banjaluci (RS), Aleksincu i Kragujevcu (SRB).

MILICA JANEVSKI, glumica

Rođena je 18. avgusta 1986. u Valjevu. Diplomirala je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Jasne Đuričić. Završila je master studije u klasi prof. Jasne Đuričić i Tomija Janežića.

Slobodan je umetnik. Živi u Beogradu.

Predstave: *Don Žuan*, Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP), režija: Gorčin Stojanović; *Iz života insekata*, Beogradsko dramsko pozorište (BDP), režija: Ivan Vuković; *Kraljice*, Beo Art i BITEF teatar, režija: Branislav Trifunović; *Rubište*, Šabačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; *Hajmatbuh*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Gorčin Stojanović; *Romeo i Julija*, Radionica Integracije, režija: Miki Manojlović; *Dogvil*, Mikser hous, režija: Kokan Mladenović; *Galeb*, Srpsko narodno pozorište (SNP), režija: Tomi Janežić; *Gogoland*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Andraš Urban; *Dr Nušić* Narodno pozorište u Somboru (NPS) i Kruševačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; *Ujež*, Srpsko narodno pozorište (SNP), režija: Radoslav Milenković; *Pučina*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Vladan Đurković; *Marko Kraljević*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Aleksandar Božina; *Negovano voće*, Teatar Teatron (SE), režija: Nikita Milivojević

Film: *Odumiranje*, režija: Miloš Pušić; *Asimetrija*, režija: Maša Nešković.

Serije: *Vere i zavere*, Radio-televizija Vojvodine, režija: Žanko Tomić i Ivan Živković; *Koreni*, Radio-televizija Srbije (RTS), režija: Ivan Živković.

Nagrade:

Nagrada za debitantsku ulogu u filmu *Odumiranje*, Filmski susreti u Nišu (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Galeb*, Mess, Sarajevo (BIH); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, Dani komedije u Jagodini (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, Festival Joakim Vujić, Šabac (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, Vojvođanski susreti (SRB), Nagrada za najbolju glumicu u predstavi *Hajmatbuh*, Vojvođanski susreti (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Kraljice*, Trema Fest Ruma (SRB).

O BEO ART PRODUKCIJI

Beo Art je agencija sa delovanjem u oblasti menadžmenta u kulturi, osnovana 2015. godine u Beogradu, s idejom da se bavi produkcijom i plasmanom pozorišnih predstava, snimanjem televizijskih serija i edukativnih emisija, kao i zastupanjem autora u ugovaranju profesionalnih angažmana.

Zahvaljujući bogatom producentsko-organizacionom pozorišnom iskustvu njenog idejnog tvorca, Borisa Miškovića, i studioznom pristupu potrebama kulturne scene Srbije i regiona, Beo art produkcija od 2015. do danas uspešno zastupa mnoge predstave i autore, pozicionirajući se među uspešne pozorišne produkcione kuće u regionu.

U relativno kratkom vremenskom periodu, Beo art je uspeo da stvori uslove da nastanu uspešne predstave, nagrađivane na značajnim festivalima: *Frenki i Džoni*, Terensa Mek Nelija / Terrence McNally (r. Tea Puharić); *U agoniji*, Miroslava Krleža (r. Ana Đorđević); *Crna kutija*, Ane Đorđević; komad inspirisan italijanskim hit filmom *Savršeni stranci* (r. Andrej Nosov); *Anika i njena vremena*, po motivima pripovetke *Anikina vremena*, Ive Andrića (r. Ana Đorđević).

Cilj Beo arta je da i nadalje okuplja oko svojih pozorišnih projekata najuspešnije i najperspektivnije stvaraoce iz zemlje i regiona, crpeći inspiraciju iz najznačajnijih dela savremene i klasične literature i verujući da je snaga njene misli neophodna za duševno zdravlje društva.

KRITIKE:

„Tema suvremene drame *Sjeveroistok* Torstena Buchsteinerja, čije su sudionice također isključivo žene, s druge strane je prodorno aktualna. Komad ima dokumentarističku osnovu – bavi se događajima koji su se odigrali 2002. godine u moskovskom kazalištu Dubrovka. Da podsjetimo, grupa naoružanih Čečena je tada upala na izvođenje mjuzikla *Sjeveroistok* i za taoce uzela gledatelje i sudionike predstave. Buchsteinerovu dramu čine uglavnom monološke, fragmentarne i osobne ispovijesti triju žena koje su bile te večeri u kazalištu; Ruskinje, Letonke i Čečenke. Iz različitih uglova se pripovijedaju užasi rata i terorizma, bolne posljedice neprekidnih lanaca činjenja nasilja, potpuni gubitak dostojanstva. Ipak, tekstu fali univerzalnijeg tumačenja problema terorizma, na primjer filozofskog sagledavanja političkih mehanizama, koji bi mu dali višeslojnost. U ovom obliku on se uglavnom svodi na izazivanje emotivne reakcije gledatelja povodom krvoprolića i bezumlja rata. Redateljica Jana Maričić jasno vodi scensku radnju. Pred nama se nižu dramatični prizori, izgrađeni na spoju snažne igre glumica, upečatljivih sukoba između svjetla i mraka i uznemirujućih minimalističkih zvukova (glazba Božidara Obradinovića). Scena je svedeno, stilizirano i elegantno dizajnirana. Par stolica, neonska svjetla i prozirna platna u pozadini, iza kojih se glumice avetinjski pojavljuju, označavaju prostor događanja radnje, konkretan, ali i univerzalan (scena Jasmina Holbus, kostimi Adrijana Pajić). Predstava je upečatljiva u pogledu transfera doživljaja ratnih užasa. Glumice Katarina Žutić (Ruskinja), Milica Janevski (Letonka) i Jovana Gavrilović (Čečenka) su psihološki vjerodostojno oživjele različite strane patnji žrtava rata. Izazvale su osjećaj muke i tjeskobe povodom beskrajnih posljedica zvjerstava počinjenih na bojnim poljima. Imajući u vidu situaciju na polju globalne politike, antiratne teme u kazalištu su alarmantno važne. Očigledna je potreba za stalnim podsjećanjem na posljedice destruktivnih politika u čijoj osnovi se nalaze financijski interesi, a ne ideološka uvjerenja koja se formalno nameću. Neophodno je neprestano isticanje da u ratovima nema pobjednika, povijest ratovanja je ostavljala za sobom samo gubitnike.“ Ana Tasić, Politika

Broj igranja	6
1. U BITEF teatru	6
2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	
3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	

Broj gledalaca	653
1. U BITEF teatru	653
2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	
3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

1. Broj igranja u BITEF teatru		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	
	14. 04.	1	178				
	15. 04.	1	108				
	26. 04.	1	174				
	22. 10.	1	74				
	19. 11.	1	85				
	17. 12.	1	34				
UKUPNO 1		6	653				
				UKUPNO 2			
				3, Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima Van Srbije	
				UKUPNO 3			

Premijera: XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018, Festival plesnog teatra Tivat, scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora, 23. 07. 2018.

BITEF teatar (Beograd, Srbija) i Centar za kulturu Tivat (Crna Gora)

Plesna predstava

SAN LETNJE NOĆI⁷

Po motivima istoimenog dela Vilijama Šekspira

Koreografija: Isidora Stanišić

Vizuelni identitet predstave: Mačej Kuzminski / Maciej Kuźmiński

Kostim i koncept scene: Slavna Martinović

Dizajn svetla: Goran Balaban i Radovan Samolov

Muzički saradnik: Darja Janošević

Igrači BITEF dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Tamara Pjević, Branko Mitrović, Miona Petrović, Jakša Filipovac, Andrea Dobrić, Nikola Živković i Nađa Lukić.

Foto i dizajn promotivnog materijala: Nenad Šugić

Izvršna produkcija: Jovana Janjić i Vojislav Kaluđerović

Tehnička realizacija predstave – BITEF teatar i Centar za kulturu Tivat

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević, Aleksandar Filipović

Inspicijent: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković, Radomir Stamenković

Ton: Miroslav Vladić, Jugoslav Hadžić, Tomislav Elkaz

Garderober: Marta Narančić, Slađana Ilić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Kristijan Rot, Mihailo Kovačić, Mirko Kažić, Davor Andrić i Anton Cankar

REČ KOREOGRAFA

Savremena plesna predstava *San letnje noći* polazi od Šekspirove konstatacije „Čovek je tek magarac, ako bi hteo da razlaže san”, smeštajući tog čoveka u buduću vek transhumanizma. Programiranje snova, reorganizacija zvezda i pobrojavanje latica na „krevetu od ruža” karakteristike su kiborga, koje za posledicu imaju insomniju i trajno ukidanje sna. Predstava počinje od prediktovane budućnosti u kojoj Interfejs mozak-računar više ne prepoznaje imaginaciju ili emociju kao vrednost. Kroz iznenadne bleskove sećanja, predstava se kreće vremenski unazad razotkrivajući put evolucije koji, kada ga je čovek preuzeo – postaje dekadentan. Ljudska opsednutost artificalnom inteligencijom „AI” neodoljivo podseća na magareće „IA” koje nam Šekspir duhovito predviđa. Šala na sopstveni račun, možda je najbolji način da se čovek prene iz večite jave.

O KOREOGRAFKINJI

Isidora Stanišić rođena je 14. 08.1975. u Beogradu. Završila je Baletsku školu „Lujó Davičó” u Beogradu kao đak generacije. Tokom školovanja bila je angažovana u predstavama klasičnog baletskog repertoara u Narodnom pozorištu. Po završetku školovanja opredeljuje se za savremeni plesni izraz, za koji se usavršava u inostranstvu kao stipendista Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u Beču i stipendista Gete Instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblasti savremene igre nastavlja da obogaćuje pohađajući mnogobrojne radionice u zemlji i inostranstvu. Danas se savremenom igrom bavi kao igrač, koreograf i pedagog. Ostvarila je mnogobrojne uloge u savremenim plesnim i dramskim predstavama i kao autor-koreograf kreirala je preko deset predstava savremenog plesnog izraza. Od 2003. radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujó Davičó” gde je i jedan od pokretača osnivanja odseka za savremenu igru

Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške. Sa prvom generacijom odseka savremene igre osvaja III nagradu, a sa drugom generacijom 2009. osvaja i I nagradu na svetskom takmičenju baletskih škola TANZOLYMP u Berlinu, gde 2013. i njena treća generacija osvaja II nagradu. Njeni učenici redovno osvajaju prve nagrade na Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na evropske akademije gde studiraju savremenu igru. Kao igrač, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura. Dobitnik je Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos, pomenutu nagradu dobija i kao izvođač u ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolo naokolo Čehova”, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad”, koju dodeljuje UBUS.

⁷ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

O saradnji BITEF teatra iz Beograda i Centra za kulturu Tivat

Uvek je lepo i dragoceno kada se oko jedne umetničke ideje spoje iste vizije, želje i energija. To je slučaj kada je u pitanju saradnja BITEF teatra i Centra za kulturu Tivat. Potreba da se polje plesnog teatra razvija i neguje, i da se publici omogući da prati najkvalitetnije igranske postavke, dovela je do prve zajedničke produkcije, a to je plesna predstava „Magbet” Miloša Isailovića, koja je naišla na odličan prijem publike i kritike, kako u Beogradu i Tivtu, tako i na scenama širom regiona. Nastavak saradnje odveo nas je jedan veliki korak dalje, u formiranje Internacionalnog festivala plesnog teatra u Tivtu, jedinstvene manifestacije ovog tipa u čitavoj Crnoj Gori. Ove godine, u okviru prvog izdanja festivala, zajednički je realizovana nova plesna produkcija „San letnje noći” u koreografiji Isidore Stanišić, kao osavremenjeno i poetično viđenje čuvene Šekspirove komedije. Nadamo se da će i ova predstava publici ponuditi vizuelno i koreografski inventivnu i nadahnutu izvedbu, i da će tako naša misija promocije umetničke igre dobiti još jedan podstrek za buduće projekte i saradnju.

U Beogradu i Tivtu, jul 2018. godine

Foto: Nenad Šugić

Broj igranja	7
4. U BITEF teatru	4
5. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1

6. Broj igranja – gostovanja van Srbije	2
Broj gledalaca	916
4. U BITEF teatru	476
5. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	150
6. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	290

1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
1	12. 10.	172		13. 12. KC GORNJI MILANOVAC, Srbija	1	150
1	13. 10.	103				
1	18. 11.	147				
1	15. 12.	54				
UKUPNO 1	4	476		UKUPNO 2	1	150
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	2	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				23. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta”, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora		130
				24. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: „Centar ljeta”, Festival plesnog teatra Tivat, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora		160
				UKUPNO 3	2	290

Premijera: 8. oktobar 2018. u Klubu BITEF teatra.
Predstava je predpremijerno izvedena u okviru Pratećeg programa – 19. BITEF Polifonije (52. BITEF, 2018)

PRODUKCIJA HOP.LA! i BITEF TEATAR

EPSKE IGRICE: ŽENIDBA DUŠANOVA / EPIC GAMES – THE WEDDING OF EMPEROR DUŠAN⁸

Koncept i režija: Anđelka Nikolić
Dramaturgija: Olga Dimitrijević
Saradnik iz oblasti primenjenog pozorišta: Petar Lukić
Muzika: Ah, Ahilej
Igraju: Anita Stojadinović, Đorđe Živadinović Grgur, Đorđe Branković
Fotografije: Lidija Antonović

Podrška: Rekonstrukcija Ženski fond i Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Trajanje: 60'.

Nakon tragično intonirane i polemički obojene epske igrice Zidanja Skadra, Umetnička grupa Hop.La! s radošću vas poziva na svadbu.

⁸ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

Dok čekaju da se obavi ceremonija venčanja srpskog cara Dušana i latinske princeze Roksande, gosti iz Prizrena, Vučitrna, Leđana i sa Šar-planine upoznaju se sa okolnostima i krivičnim delima koja prethode ovom svečanom događaju. Ako neko ima nešto protiv ovog bračnog i/ili političkog saveza, neka kaže sada, ili nek zauvek ćuti.

Veselje je namenjeno učesnicima starijim od 11 godina. (Iz kataloga 52. BITEFA)

BIOGRAFIJE:

ANĐELKA NIKOLIĆ je diplomirala pozorišnu i radio režiju na Fakultetu dramskih umetnosti, u klasi profesora Slavenka Saletovića i Ljubomira Draškića i francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu.

Važnije pozorišne predstave: *Sam sebi žena* Daga Rajta (Galerija Progres, Beograd), *Prevareni* po Jovanu Steriji Popoviću (Narodno pozorište Vršac, Scena na rumunskom jeziku), E. Jelinek, *Ljubavnice* (Pozorište Kostolanji, Subotica), Breht, *Čovek je čovek, 1. i 2. epizoda* (NP Toša Jovanović, Zrenjanin), Jonesko, *Makbet* (Atelje 212),

Swift / Nikolić, *Guliver* (Gledališće Koper i HNK Rijeka), V. Perić, *Šta je ona kriva, nije ništa ona kriva* (HF Fond i BITEF teatar), A. Lindgren *Pipi Duga Čarapa* (SLG Celje), R. Marinković, *Glorija* (NP Subotica), Breht, *Dečak koji kaže da / Dečak koji kaže ne* (MP Duško Radović, Beograd), Beket, *Kratka istorija zaboravljanja 1. deo* (Hop.La! i Magacin u Kraljevica Marka), Sofokle, *Antigona* (SLG Celje), O. Dimitrijević, *Radnici umiru pevajući* (HF Fond i BITEF teatar), *Slučaj Kandiđ* po Volteru (NP Kikinda), M. Marković / A. Nikolić *Da nam živi, živi rad* (Atelje 212), Martin Krimp, *Nasrtaji na njen život* (SNP Novi Sad), *O nasilju*, po Šekspirovom *Titu Androniku* (Hop.La! i NP Kikinda), S. Semenič, *Nisi zaboravila samo se ne sećaš više* (Gledališće Glej, Ljubljana), ŽL Lagars, *Pravila ponašanja u modernom društvu* (JDP, Beograd), M. Krleža, *Vučjak* (NP Kikinda), *Ženidba* N. V. Gogolja (Narodno pozorište Kikinda), *Suton* Iva Vojnovića (BITEF teatar), *Epske igrice: Zidanje Skadra*, *Epske igrice: Ženidba Dušanova* (Hop.LA!). Režirala je više radio-drama na Radio Beogradu, po tekstovima Vladimira Simića, Iva Vojnovića i Danila Kiša. Dobitnica godišnje nagrade Pozorišta Duško Radović, nagrade za umetničku hrabrost na Patosoffiranju, Sterijine nagrade za režiju, nagrade za režiju na Vršačkoj pozorišnoj jeseni itd. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Član je umetničke grupe Hop.la!

OLGA DIMITRIJEVIĆ je rođena 1984. godine. Diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Na odseku Rodnih studija Centralnoevropskog univerziteta u Budimpešti, odbranila MA tezu „Telo narodne prevačice na srpskoj Estradi: konstrukcije nacionalnih identiteta posle 2000. godine”, juna 2009. Pisala pozorišne kritike za nedeljnik Vreme, i pozorišni je kritičar časopisa Teatron od 2005. godine, a magazina Yellow Cab od oktobra 2010

Do sada su izvedeni sledeći njeni tekstovi: *Internat* (Dadov, 2009), *Radnici umiru pevajući* (Hartefakt fond i BITEF, 2011), *Narodna drama* (Pozorište Bora Stanković, Vranje 2012 i Narodno pozorište u Beogradu 2016) i *Stani da se pozdravimo* u okviru projekta „Protok žudnje” (Tkh i CDU, Zagreb, 2014). Ostali projekti uključuju kabare *Iza ogledala* (Kulturni centar Reks, 2012), kouredništvo knjige *Među nama – neispričane priče gej i lezbejskih života* (Hartefakt fond, 2014), režiju i dramaturgiju romana *Crvena ljubav* Aleksandre Kolontaj (BITEF teatar, 2016), koautorstvo/izvođenje predstave *Sloboda je najskuplja kapitalistička reč* (BITEF teatar, 50. BITEF, 2016), dramaturgiju *Epske igrice Ženidba*

Dušanova (Hop.LA!), te povremeni predavački rad na Ženskim studijama u Beogradu. Scenarista dokumentarnog filma *Buđenje* (r. Irena Fabri, 2010). Od 2010. godine član redakcije QT magazina i Centra za kvir studije i predavač na filmskim tribinama u Domu omladine. Dobitnik je nagrade Hartefakt fonda, Sterijinog pozorja i Mihizove nagrade za dramsko stvaralaštvo. Često sanja revoluciju.

Hop.la! je grupa umetnika osnovana 2005. godine u Beogradu. Svoj veseli naziv duguje mračnoj drami *Hopla! mi živimo* Ernsta Tolera. Glavna polja zanimanja i delovanja Hop.la! su autorske umetničke produkcije, programi participativne umetnosti i istraživanja u oblasti estetike i psihologije umetnosti. Svoje programe i produkciju Hop.la! ostvaruje kroz saradnju sa lokalnim institucijama i nevladinim organizacijama kako u domenu autorskih projekata tako i kroz programe socijalne transformacije fokusirane na liberalizaciju estetičkih, kulturnih i društvenih modela. Najvažniji radovi: *Autopejaž*, *Proba* (2016), *Šta kaže Irena Ristić?*, *Pozorište u kontekstu... i ne samo pozorište* (Međunarodni simpozijum 16. BITEF Polifonije, 2015), *Šekspir u gradu* (2014), *Pažljivo posmatranje*, *Tokom leta tokom Save* (2013), *Lice mesta II*, *Običan jedan bioskop: nepar*, *Kratka istorija zaboravljanja prvi deo* (2012), *Proces_K* (Grad, 2011), *Apetit* (DkC, 2010), *Soba malih strahova* (Rex, 2009), *O nasilju* (BDP, 2008), *Saga* (CZKD, 2006), *Obdukcija* (MSU, 2005)...

Hop.la! je saradnik i član Evropske mreže nezavisnih pozorišnih grupa (EON), Druge scene (DrS) i Nezavisne kulturne scene Srbije (NKSS).
www.hop-la.org

IZ MEDIJA:

<https://www.pancevo.city/blogoumna/tutu-gerila/pravda-za-sve-roksande/>
05. 10. 2018.

Mima Gavrilov, Pravda za sve Roksande

Ova predstava *Ženidba Dušanova*, druga iz „serijala“ Epskih igrica, premijerno je izvedena u okviru ovogodišnje BITEF Polifonije na 52. BITEF festivalu.

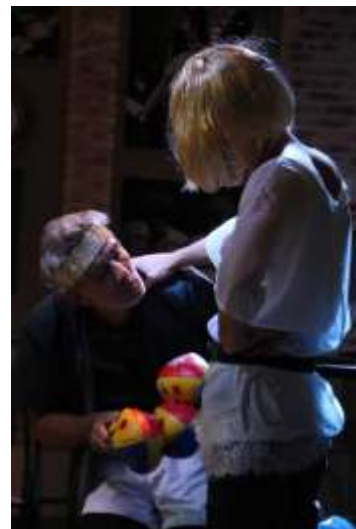
....

I poput prošlogodišnjeg „Zidanja Skadra“ kao prve u nizu „Epske igrice“, i „Ženidba Dušanova“ bavi se preispitivanjem tradicije i njenom dekonstrukcijom. Ovog puta, u skladu sa temom ženidbe, predstava je ciljano urađena u „vedrijem“ duhu u kojem publiku još na ulazu dočekuje „svadbarski pevač“ koji usmerava goste na „mladinu“ ili „mladoženjinu“ stranu.

Publika prisustvuje pripremama ceremonije venčanja srpskog cara Dušana i latinske princeze Roksande, i biranjem mesta na kojem sedite, postajete gosti iz Prizrena, Vučitrna, Leđana i sa Šar-planine. A budući da je reč o narodnoj epskoj pesmi koja obiluje brojnim fantastičnim motivima koji su u skladu sa tradicionalnom „inicijacijom“ junaka u kojoj se ispituje njegova hrabrost, veština i mudrost, predstava se vešto poigrava upravo stereotipom junaštva koje je zapravo sinonim za nepotrebnu agresiju i suludo nasilje.

Pesma „Ženidba Dušanova“, pretkosovskog ciklusa, pripada tipu pesme koja se u svojoj srži bavi internacionalnom temom junačke ženidbe sa preprekama. Pošto je sama pesma negde između istorije i bajke, i sam rediteljski postupak išao je u smeru „poigravanja i preterivanja“ karakterističnog za fantastični svet bajki u kojima je hiperbola nešto što se podrazumeva. Predstava obiluje parodiranjem junaštva koje liči na iskarikirane „pucačine“ poput onih iz video-igrice, što potvrđuju i rekvizite koje se koriste u predstavi poput raznoraznih dečijih igračkaka.

Iako prvobitno vedrije intonirana od „Zidanja Skadra“, i „Ženidba Dušanova“ postavlja suštinska pitanja ogoljavanja epske tradicije vešto zamaskirane „junaštvom“. U delu pesme koji se odnosi na prepoznavanje buduće neveste Roksande koja je u društvu dveju devojaka i stihove: „Ali Miloš uteć im ne daje, veće obje uvati za ruke, sve tri vodi pred cara Stjepana; caru daje Roksandu devojku, i daje mu jednu uz Roksandu, a treću je sebi ustavio“, postavlja se publici pitanje o trgovini ljudima, i činjenici da preko 90% žrtava trgovine ljudima čine žene. Na kraju i sama Roksanda uz pomoć i sugestije publike odlučuje da li će se ili ne, udati za Dušana.

Narodna poezija često je imala ulogu nadoknađivanja onoga što joj je možda istorija uskratila, isto tako i ove „Epske igrice“ imaju sličan cilj. Njihov cilj je promena gledišta. Razotkrivanje nepravde. I odbrana žene.

Broj igranja	4
7. U BITEF teatru	4
8. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	
9. Broj igranja – gostovanja van Srbije	

Broj gledalaca				177		
7. U BITEF teatru				177		
8. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
9. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
1	21. 09.	50				
1	08. 10.	42				
1	08. 10.	39				
1	14. 12.	46				
UKUPNO 1	4	177		UKUPNO 2		
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima Van Srbije
				UKUPNO 3		

Premijerno izvođenje u Beogradu: 31. oktobar 2018. godine, Scena BITEF teatra
Premijerno izvođenje u Subotici: 6. novembar 2018. godine, Pozorište Kostolanji Deže / Kosztolányi Dezső Színház

Miroslav Krleža:

SPROVOD U TEREZIJENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT

Dramatizacija i režija: Anđelka Nikolić

Dramaturgija: Kornelija Goli / Kornélia Góli i Isidora Milosavljević

Scena i kostim: Olga Mrđenović

Kompozitor: Draško Adžić

Dizajn svetla: Nikola Zavišić

Scenski pokret: Aniko Kiš / Anikó Kiss

Lektor: Radovan Knežević

Lektor za nemački jezik: Vesna Ćurčić

Prevod novele na mađarski: Kalman Duda / Dudás Kálmán (1912 -1983)

Igraju: Marija Bergam, Gabor Mesaroš / Gábor Mészáros, Boris Kučov / Borisz Kucsov, Bojan Žirović

Produkcija: Jovana Janjić, Sanja Ljumović, Lila Lukač / Lukács Lilla

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Eva Borbelj / Borbély Éva

Dizajn programa i plakata: Arpad Blaško / Blaskó Árpád

Foto: Nenad Šugić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Kamera, video-miks, montaža i adaptacija videa: Miroљub Vladić

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić, Šandor Dorogi / Dorogi Sándor

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Inspicijent: Maja Jovanović, Oršolja Torok / Torok Orsolya

Garedrober: Marta Narančić, Andrea Čonti / Csonti Andrea

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Miroslav Vojnić Hajduk

Koprodukcija: BITEF TEATAR, Beograd i POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽE / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija

REČ REDITELJKE:

Sprovod u Terezijenburgu / Temetés Terézvárott

Nedavno sam, pred spavanje, pročitala Andersenovu bajku u kojoj se, uzgred, pominje najmlađa ćerka nekog cara, koja je imala nezgodnu osobinu: govorila je istinu. Nju zato niko nije hteo, „i imaće puno vremena da šije pogrebnu košulju“, primetio je turobni pripovedač, i nastavio da razvija fabulu o drugim, uspešnijim likovima.

Nedugo potom slušala sam emisiju o predlogu da se ukine predmet filozofija u našim školama. Sagovornik, čijeg se imena ne sećam, uporedio je filozofiju sa vazduhom: ne razmišljamo na dnevnom planu o tome da li nam je neophodan, ali kako bismo živeli bez njega?

Između ova dva događaja, dogodio se i neslavni pokušaj grupe građana *Savski nasip* da prošeta na potezu od bloka 45 do kanala Galovica na Novom Beogradu, u cilju buđenja svesti o katastrofalnim posledicama divlje gradnje na ovom delu priobalja. Stasiti naoružani policajci, nemi i tupog pogleda, branili su besne vlasnike ilegalno podignutih vikendica – od žena, dece, šetača pasa i biciklista.

O zagađenju vazduha i vode, o opasnosti od poplave, o metastazi gluposti i narcizma, o osveti netalentovanih, o sahranjivanju istine – je i ova naša predstava.

A reč *sprovod* iz naslova čuvene Krležine pripovetke ne odnosi se samo na sahranu glavnog junaka, oberlajtnanta 17. pukovnije i doktora matematike Gejze Ramonga, već i na kraj jednog sveta – Austrougarske monarhije. U četvrtak 31. 10. 1918, tačno sto godina pre naše premijere, prestala je da postoji država u kojoj je živelo približno 23,5 miliona Slovena, 12 miliona Nemaca, 10 miliona Mađara, 3 miliona Rumuna i 2,5 miliona „ostalih“ naroda. Zanimljivo je razmatrati uzroke i posledice ovog kraja danas, u regionu koji još uvek nosi tragove raspada jedne druge multinacionalne i multijezične države, a teži novoj integraciji u okviru velike evropske zajednice, koja je takođe u krizi.

O REDITELJKI

ANĐELKA NIKOLIĆ diplomirala je na Katedri za pozorišnu i radio režiju Fakulteta dramskih umetnosti, u klasi profesora Slavenka Saletovića i Ljubomira Draškića, i na Katedri za francuski jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Režirala je tridesetak predstava u Beogradu (Jugoslovensko dramsko pozorište – JDP, Atelje 212, Narodno pozorište u Beogradu, BITEF teatar, Malo pozorište „Duško Radović“), Novom Sadu, Kikindi, Zrenjaninu, Subotici, Vršcu, Kragujevcu, Celju, Ljubljani, po delima klasičnih pisaca (Sofokle, Šekspir, Gogolj, Breh, Jonesko, Beket, Nušić, Sterija...), kao i savremenika (Jelinek, Krimp, Lagars, Semenič, Dimitrijević, Perić...)

Učestvovala je na festivalima: Internacionalni teatarski festival Mess, Joakiminterfest, Sterijino pozorje, Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine, Beogradski šoukejs Internacionalnog Teatarskog Festivala BITEF, Festival klasike u Vršcu, Dani komedije u Jagodini, Die Besten aus dem Osten / Slowenien (Beč, Austrija), Teden slovenske drame (Kranj, Slovenija), Prateći program Borštnikovog srečanja (Maribor, Slovenija) i dr. Za predstavu *Radnici umiru pevajući* dobila je Sterijinu nagradu za režiju i Specijalnu nagradu Festivala malih scena u Kikindi. Za predstavu *Vučjak* nagrađena je na Festivalu klasike u Vršcu, za najbolju režiju i predstavu u celini. Dobitnica je Godišnje nagrade Malog pozorišta „Duško Radović“ (za *Dečak koji kaže da / dečak koji kaže ne*) i Nagrade Pikinog festivala u Velenju (za predstavu *Pipi Duga Čarapa*). Za predstavu *Šarlota* dobila je Nagradu za umetničku hrabrost na festivalu PatosOffiranje u Smederevu. Predstavljala je Sloveniju na festivalu *Najbolje sa istoka* u Beču (predstavom *Nisi zaboravila, samo se ne sećaš više*). Nagrađena je za režiju predstave *Epske igrice: Zidanje Skadra* na Festivalu nezavisnih produkcija u Kragujevcu.

Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Član je komisije Eurodrama (Evropske mreže pozorišnih prevodilaca) i izvršnog odbora Asitež centra Srbije. Koosnivač je umetničke grupe *Hop.la!*, u okviru koje realizuje umetničke i istraživačke projekte. Inicirala je nastanak internacionalne i interkontinentalne organizacije *Nice Directors*, čiji je cilj da se zanimanje pozorišnog reditelja preispita, redefiniše i emancipuje od legata patrijarhata i uticaja neoliberalnog kapitalizma.

KRITIKE:

Subotnja matineja

Krleža na Dorćolu ili što će nama talenti ako imamo nezavisnu državu

Na Dorćolu, odmah uz Bajlonijevu pijacu, 1940. započinje izgradnja evangeličke crkve, koju je projektirao slavni Otto Bartning, jedan od dvojice suosnivača Bauhausa. Sljedeće godine, 6. travnja, masivnim bombardiranjem Beograda započinje rat s kojim će gotovo sasvim nestati i evangelika iz Beograda i iz Jugoslavije, ali prije toga, 1942, prekida se izgradnja crkve. Njezine vanjske konture bile su, istina, dovršene, tako da se usred grada, u vrlo živopisnom, siromaškom kvartu, usred vrveža tržnice, našla ta neobična crkva bez crkve, s križem na zvoniku, koja svojom ciglenom fasadom i arhitektonskim oblikovanjem podsjeća na sjevernu Njemačku. Nakon 1945. zgrada je nacionalizirana, i dugo su u njoj prostore dijelili Arhiv Jugoslavije i kreativna radionica upravo osnovanog kazališta za djecu i mlade, koje je ponijelo ime partizanskog dječaka bombaša Boška Buhe. Tako je bilo sve dok, zahvaljujući angažmanu Mire Trailović, legendarne utemeljiteljice BITEFA, svojedobno jednoga od najvažnijih europskih kazališnih festivala, 1988. nije započela adaptacija prostora za stalnu scenu BITEF teatra. Uskoro se Mira Trailović teško razbolijeva, te se jada da ju je bolest stigla zato što je crkvu pretvorila u pozorište. Crkva, međutim, nikad nije bila posvećena, ako svojevrsna posveta nije u teatru koji ju je naselio.

Na sam dan stogodišnjice nestanka Austro-Ugarske monarhije, kada se igrom datuma slavi i Dan reformacije, 31. listopada 2018. tu je odigrana premijera predstave "Sprovod u Terezijenburguru / Temetés Terézvárotr", u koprodukciji BITEF teatra i subotičkoga Kosztolányi Dezső Színház. Krležinu priču "Sprovod u Theresienburgu", 1929. u Savremeniku podnaslovljenu kao "Događaj iz života generalice Olge Warronigg-Glembay", i poslije uvrštenu u knjigu "O Glembajevima", jednu od najzbudljivijih, a možda i najnepročitanijih, knjiga ovoga pisca, dramaturgizirala je te komad režirala Anđelka Nikolić. Ideja postavke je neobična. Riječ je o izložbi artefakata jedne nestale monarhije i jednoga nesretnog slučaja, samoubojstva oberlajtnanta 17. pukovnije i tibingenškog doktora matematike Ramong Gejze, kroz koju publika najprije biva provedena, da bi se zatim i sama inscenacija najvećim dijelom zasnivala na izložbi i govoru o njoj. I sve, zapravo, pripada prošlosti, sve se već dogodilo prije nego što se išta na sceni moglo dogoditi. Ali iako bi to trebala biti pripovijest o jučerašnjem svijetu, s kojim smo mi današnji povezani samo preko grbova i zastava nastalih raspadom Monarhije, a koje pred početak predstave možemo slobodno sklapati i kombinirati na za to spremjenim uređajima, ono što će se na sceni dogoditi, ili o čemu bivamo izviješteni da se dogodilo, ne razlikuje se bitno od onoga u čemu živimo. Sudbina zlosretnog Gejze Ramonga, koji je zbog ljubavi, ali i zbog preozbiljnog shvaćanja pojmova kakvi su istina, čast ili talent, otišao u smrt, nekako je neugodno suvremena. I priča ovog "Sprovoda u Terezijenburguru" je suvremena, premda se gledatelju čini da Anđelka Nikolić nije učinila ništa da ju osuvremeni. Ono što je trebala biti, ili što je nekad bila, velika metafora raspada Austro-Ugarske, te se noći u BITEF teatru činilo velikom metaforom raspada našega svijeta.

Predstava je dvojezična, na trenutke trojezična, u dvije-tri rečenice i četverojezična. Oberlajtnant Ramong je, naravno, Madžar, kao i njegov drug, časnik koji će ga na kraju mrtvoga pronaći. Njemu nadređeni, pukovnik Warronigg muž je Olge Warronigg-Glembay, u koju se mladi Gejza Ramong smrtno zaljubi, i ta ljubav ne ostaje neuzvrata. Istina, ono čime gospođa generalica uzvraća baš i nije ljubav, nego svojevrsna erotska oluja, kojom se ona bori protiv dosade, ali i fatalnog protoka godina – što je, čim spomenemo ljubav, jedna od opsesivnih Krležinih tema – što sve skupa nije, niti po posljedicama može biti ozbiljno kao Ramongova ljubav. On joj predlaže da pobjegnu skupa, recimo u Boliviju, ali njoj to ne pada na pamet. Simbolično izgubivši glavu oberlajtnant Geza Ramong spreman je i da ju stvarno izgubi. Ali neće se to dogoditi zbog ljubavi. Ili ne samo zbog ljubavi.

Austro-Ugarska je bila golem imperij s mnoštvom zakutaka. Na neki je način ta zemlja i bila sačinjena od sve samih zakutaka. Takav je bio i Theresienburg, čiji će garnizon posjetiti japanski general, pobjednik u bici s Rusima, grof Fudsch-Hasegava, s delegacijom. Oberlajtnant Ramong biva zadužen da na svečanosti u čast japanske delegacije održi referat o pukovnijskim zaslugama u pobjedi nad Napoleonovim trupama. On je, međutim, lud od ljubavi, pa pripremi neprimjeren referat, napije se, priredi incident s Japancima. Pukovnik ga, istina ne preoštro, kazni, ali tad se otkriva da je Fudsch-Hasegava teški prevarant, da su Japanci u Theresienburgu izveli zgodnu pljačku, koristeći pretjerani patriotizam i koruptivnost svojih domaćina, pa se Ramong vraća i traži da mu kazna bude ukinuta, jer da je njegov prekršaj izgubio na značaju, pošto je, eto, bio nepristojan prema japanskim razbojnicima, a ne herojima. Warronigga se činjenice, kao ni istina o zbilji, nimalo ne tiču, nego oberlajntantu pooštri kaznu. Zato se on ubije. Sve to postoji u Krležinoj prozi, ništa Anđelka Nikolić nije pridodala ni prenaglasila. Samo je gledatelja (čitatelja) vodila putem kojim nije ranije išao, i kojim nisu išle ni prethodne inscenacije "Sprovoda u Theresienburgu", čiji su autori, Bog zna zašto i kako, u Krležinom tekstu pronalazili komični potencijal, igru i spektakl, a ne sav užas laži i prijetvornosti, kojim biva poništen ne samo život jednoga mladog i vrijednog čovjeka, nego i cijela društvena zajednica i epoha.

Govor kojim se na sprovodu pukovnik Warronigg oprašta od svoga poručnika – i, što naravno neće biti tematizirano, ljubavnika svoje žene – započinje kao posmrtno slovo, a nastavlja se kao denuncijacija onog koji više nije u stanju da se brani. Ako ga dobro poslušamo, pa ako nanovo pročitamo Krležinu prozu, mogao bi nas podsjetiti na laž i potvoru kao temeljnu strategiju vremena u kojem upravo živimo. Warronigg je, vjerojatno kao i njegova gospođa, tipičan izdanak epohe post-istine, on laže ispomažući se činjenicama, njegove laži razaraju stvarnost uspješnije od svakog vatrenog oružja. Anđelka Nikolić je, posluživši se Krležinom prozom, predočila izvanredan scenski esej na više tema. Raspad Austro-Ugarske moguć je raspad svake društvene zajednice. Vrijeme raspada ono je od prije stotinu godina, kao i ovo danas. I povrh toga, "Sprovod u Terezijenburg/Temetés Terézvárott" scenski je esej o Miroslavu Krleži, njegovom stilu i načinu, kao i o njegovim jezicima i identitetima. Višejezičnost ovdje nije izvedena tako da većinski hrvatski bude ornamentiran i prenakrašavan germanizmima i hungarizmima, koje bi glumci što glasnije izvikali, tako da se gledatelju zabodu u uho, nego je ovo, doista, u jezičnom smislu, mađarsko-hrvatska predstava. A kad je o drugoj sastavnici riječ: Krležin su hrvatski glumci Anđelke Nikolić te večeri na Dorćolu, usred Beograda, izgovarali jasno i precizno u naglascima, intonacijama, u dužinama slogova, u zvuku riječi, u govoru, bez imalo prenemaganja, bez grča što govore onako kako inače privatno ne govore, što je sve, naravno, trijumf svjetskosti srpske kulture. Ili jednoga njezinog silno darovitog fragmenta.

Glumili su, odlično, Bojan Žirović, Marija Bergam, Mészáros Gábor, Kucsov Borisz. Tjedan kasnije, dan pred sto i prvu godišnjicu Oktobarske revolucije, u Subotici je održana druga premijera iste predstave.

U jednom trenutku zapjenjeni pukovnik Warronigg urla kako nama, našoj vojsci i državi, nije potreban talent, nego nam trebaju disciplina i odanost. I to je, zapravo, trenutak u kojemu biva prekoračeno jedno stoljeće, trenutak u kojem Warronigg, bijesan na svoga mrtvog suparnika, tbingenškog doktora matematike, izbija pred nas kao naš gnjevni i zapljuvani suvremenik. Jer što će nama, kojeg vruga, talenti? To pitanje jednako snažno rezonira i odjekuje, stupa i maršira u Beogradu, Skverom Mire Trailović po kojem će se sljedeće jutro prodavati stare stvari i odnekud će vonjati pržena riba iz nekoga tuđeg mora, kao i Zagrebom i inim Krležinim selendrama, čiji se bijes i prijezir prema talentima već da mjeriti njihovim bijesom i prijezirom prema psima i Židovima, kojih, uostalom, odavnom više nema.

miljenko jergović 10. 11. 2018.

Broj igranja	6
U BITEF teatru	4
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2
Broj igranja – gostovanja van Srbije	
Broj gledalaca	620
U BITEF teatru	470
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	150
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
31. 10.	1	177		06.11. POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija		
08. 11.	1	80		07.11. POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija		
26. 11.	1	131				
26. 12.	1	82				
UKUPNO 1	4	470		UKUPNO 2	2	150
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				UKUPNO 3		

4.4.2. PREMIJERE BITEF TEATRA PRE 2018.

4.4.2.1. PRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018.

	Predstava	Premijera
1	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28. 09. 2016.
2	PEPELJUGA / CINDERELLA	09. 10. 2017.

Premijera: 28. 09. 2016. godine u okviru Glavnog programa 50. BITEFA

<https://www.youtube.com/watch?v=VSXQISTKoAE>

Predstava je inspirisana istraživanjem i putovanjem autora u najizolovaniju zemlju na svetu, koja i dalje pobuđuje pažnju i osudu ostatka sveta – Severnu Koreju, i preispituje ideju slobode u dobu sve većeg globalnog nadzora. Publika će imati priliku da prisustvuje svojevrsnoj turističkoj turi kroz zemlju koja se danas i dalje smatra najvećom barbarogom „demokratskog sveta”, kroz koju se otvara pitanje slobode i neslobode u današnjem društvu. Predstava postavlja pitanja kolika su ograničenja našeg mišljenja, uslovljenog stalnim propagandama i kontekstom iz koga dolazimo. Koliko je pojam slobode relativan i određen društveno-kulturnim kontekstom? Da li je vidljivi kult ličnosti gori od nevidljivog kulta kapitala? Šta nam Severna Koreja – poslednji ostatak Hladnog rata – govori o našem, „zapadnom” svetu? Da li je jedini način da se izbegne imperijalna dominacija posedovanje atomske bombe i opštenarodne odbrane? Da li socijalističko uređenje nužno mora da bude i totalitarno? Predstava se suočava sa mogućnostima i nemogućnostima da govorimo o jednoj zemlji van našeg kulturnog i političkog koda.

POZORIŠNA KRITIKA

Izvor: Politika, 04.10.2016.

Autor: Ana Tasić, Putevi slobode: 50. BITEF: „Samo moje”, autori Ana Dubljević i Igor Koruga, Stanica – Servis za savremeni ples i „Sloboda je

BITEF TEATAR (Produkcija 50. BITEFA)

Maja Pelević i Olga Dimitrijević
SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORD⁹

Koreografija: Igor Koruga
 Učestvuju: Maja Pelević, Olga Dimitrijević
 Muzika: Anja Đorđević
 Kostim: Ljiljana Dragović
 Video-montaža: Deana Petrović
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Inspicijent: Maja Jovanović
 Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
 Majstori tona: Miroslav Vladić, Jugoslav Hadžić
 Izvršni producenti: Dragana Jovović, Jovana Janjić
 Organizator: Olivera Keckojević
 Odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić
 Fotografija: Sonja Žugić

Trajanje: 90' bez pauze

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

⁹ Festivalska produkcija

najskuplja kapitalistička reč", autorke Maja Pelević i Olga Dimitrijević, BITEF teatar..

...
I predstavu „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” izvode njene autorke, Maja Pelević i Olga Dimitrijević, dramaturškinje i performerke koje su išle na istraživački put u Severnu Koreju, čija je politika polazište i okvir izvođenja. Produkcija je formalno i tematski zgodno uklopljena u programsku celinu 50. BITEFA, našla je odgovarajuće mesto u grupi predavanja-performansa, sa predstavama „Jašuci oblak”, „Soft Machine” i „Kantor Downtown”.

Na polju predavanja-performansa koje, uopšteno posmatramo, ne cenimo mnogo kao pozorišni žanr zbog bazičnog odsustva razgratijeg scenskog jezika, ova predstava se visoko kotira. Drugim rečima, jedna je od najboljih koje smo imali prilike da vidimo, zbog naglašene (samo)parodičnosti, komički upakovanog kriticizma prema svakoj vlasti i društvenim stereotipima generisanim u medijima. Igra je bazirana na treš pristupu, vrlo ogoljenom i nimalo estetizovanom. Komunikacija izvođačica sa gledaocima je izuzetno živa, najviše se izražava u prodaji suvenira navodno prikupljenim u Severnoj Koreji, za novac koji će navodno otići narodu te zemlje. Ova trgovina nas je podsetila na Polešovog „Pabla u Plusfilijali” prikazanog na 39. BITEFu, predstavu takođe utemeljenu u trešu, ali u jednom estetizovanijem vidu (i tamo su akteri prodavali publici razne koještarije za neko sumnjivo „više dobro”). Takođe smo taj postupak razumeli kao parodiranje srodnih rešenja u radu „društveno angažovanih” pozorišnih autora, na primer Olivera Frljića. Polazeći od multimedijalnog predstavljanja geografskih, istorijskih, političkih, kulturnih, gastronomskih osobnosti Severne Koreje, Maja Pelević i Olga Dimitrijević dosledno, dijalektički i (auto)ironično istresaju i kompleksnu problematiku neoliberalnih društava. Baveći se prednostima i manama života u tom poslednjem komunističkom raju ili paklu, autorke prilično radikalno odražavaju globalnu društvenu krizu, bezbrojne napetosti u današnjem svetu kratom haotičnim protivurečnostima.

Izvor: Politika (Kulturni dodatak)

07.03.2017, autorka: Borka Golubović Trebješanin: *Koliko su granice porozne*

Maja Pelević i Olga Dimitrijević upravo su se vratile iz Indije gde su gostovale sa predstavom „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”

Autorski tandem Maja Pelević i Olga Dimitrijević s grupom najbližih saradnika upravo se vratio iz Indije gde su gostovali sa predstavom „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”, jednom od najoriginalnijih BITEFovih festivalskih produkcija u proteklih 50 godina. Predstava koja je bila deo selekcije prošlogodišnjeg 50. jubilarnog BITEFA inspirisana je istraživanjem i putovanjem autorki u najizolovaniju zemlju na svetu koja i dalje pobuđuje pažnju i osudu ostatka sveta: Severnu Koreju, i preispituje ideju slobode u dobu sve većeg globalnog nadzora. Kako je došlo do ove srpsko-indijske razmene umetničke energije i s kakvim utiscima su se autorke vratile s ovog neobičnog gostovanja kazala nam je Maja Pelević.

– Ideja o našem gostovanju u Indiji potekla je od Renu Ramanat koja je prošle godine posetila Beograd kao učesnica Svetskog kongresa pozorišnih kritičara koji se dešavao u vreme BITEFA. Renu Ramanat tom prilikom je pogledala našu predstavu, a kako je član u umetničkom odboru Internacionalnog pozorišnog festivala Kerale, predložila nam je da se prijavimo na festival. Poslali smo prijavu, i odabrali su nas – kaže Pelevićka.

Tako je beogradska predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” bila deo pozorišne svetkovine u gradu Trisuru.

– Reč je, zapravo, o festivalu raznovrsnog programa, s velikim brojem učesnika, što domaćih, što internacionalnih, koji je i programski podeljen na dve celine, ulični teatar, koji se posebno neguje i ceni u Indiji, i da kažemo klasičniji koji se odvijao u zatvorenom prostoru. Predstave se, inače, izvode od jutra do mraka. Razmena umetničke energije nam je bila jako važna i zbog toga jer u samoj predstavi propitujemo koliko je moguće misliti izvan pripadajućeg nam kulturnog i društvenog koda. Kroz razgovore, reakcije i debate koje smo imale posle predstave upravo se postavljalo pitanje tih granica, koliko su one porozne i koliko se preklapaju. Za nas je puno značilo susretanje sa jednim sasvim drugačijim kontekstom, i dobijanje potvrde da su neki naši što intimni osećaji, što svesne odluke, dok smo pravile predstavu, bile na mestu, pre svega one koje se odnose na politički aspekt predstave i kako on komunicira s publikom – naglašava Maja Pelević, dok Olga Dimitrijević primećuje da su reakcije indijske publike prevazišle sva njihova očekivanja.

– I za vreme izvođenja bilo nam je jasno da predstava odlično komunicira s gledaocima, ali u Indiji pravu povratnu informaciju ne dobijate kao kod nas kroz dužinu aplauza, nego posle predstave, kada publika ostaje ispred sale i čeka umetnike da bi spontano porazgovarali i izneli im svoje mišljenje. Posle predstave su nas danima na ulici bukvalno zaustavljali ljudi i započinjali razgovor o pojedinim scenama. Ono što mi nismo znale pre odlaska u Indiju jeste koliko je tamošnja publika obrazovana i izuzetno politična. Komentari koje smo dobijali od najrazličitijih ljudi su skoro bez izuzetka bili sjajni primeri pozorišne i društveno-političke analize naše predstave i problematike koju pokrećemo njom – tvrdi Dimitrijevićka.

Beogradska predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” pre indijskog iskustva gostovala je i na Dimitrija festivalu u Solunu, a za maj je dogovoreno učešće na festivalu u Temišvaru.

Izvor: Politika, 30.09.2016.

50. BITEF

Sloboda nije neupitan ideal

Premijeru u okviru 50. BITEF festivala ima predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”, koju su osmislile i same izvode dramaturškinje Maja Pelević i Olga Dimitrijević na osnovu svog istraživačkog putovanja u Pjongjang (Severna Koreja).

Na ideju da odu u Severnu Koreju došle su pre godinu i po dana i njihov put je u startu bio obojen željom da naprave predstavu o tome, te je toj turističkoj turi prethodilo veliko istraživanje, a sama organizacija puta preko kineske agencije je, kako ističu dramaturškinje, bila veoma jednostavna i brza.

„Svi očekuju da će biti strašno čudno, a nama je najupečatljivije bilo koliko malo toga nam je bilo čudno. Nije bilo teško povezati se sa celim iskustvom što zbog same ture koja je bila lepo organizovana, što zbog cele ikonografije koja nam je izuzetno poznata, koja je uključivala od sletova i masovnih igara preko samog načina propagiranja kolektivnog duha i solidarnosti u javnom prostoru, do toga kako izgleda Pjongjang sa arhitekturom i tramvajima i trolejbusima kakvi su vozili ili voze našim ulicama”, rekla je Dimitrijević Tanjugu.

Ona kaže da su percepcije ljudi u toj turi bile radikalno različite zavisno od toga odakle dolaze i kakvo im je bilo prethodno životno iskustvo.

„Predrasuda sa kojom većina ljudi ode u Severnu Koreju jeste 'gledaju nas sve vreme' i taj osećaj paranoje je u jednom delu grupe rastao sve više i više. To kreće od toga da li nas u hotelu nadgledaju i dolazi do momenta da svaka scena na koju naletimo na ulici je zapravo izrežirana, vlast režira predstave za strane turiste da bi oni mogli da se vrate kući sa nekom slikom o toj zemlji koja nije realna”, dodaje Dimitrijević.

Pelević podseća da je percepcija zapadnog čoveka o Severnoj Koreji jednolična i povezuje se sa represijom, siromaštvom i da se ta država doživljava kao zemlja zarobljena u vremenu.

Retko ćete naići na tekstove koji govore o dobrim stvarima o Severnoj Koreji, a kojih se i mi sećamo s obzirom da smo živeli u socijalističkom poretku, kao što su besplatno stanovanje, zdravstvo, obrazovanje, samoodrživost koja je njima glavna jer su pod mnogo težim sankcijama nego što smo mi bili devedesetih godina. Nama su sve te stvari u Severnoj Koreji bile negde poznate i mogle smo da se identifikujemo sa socijalističkim nasleđem za razliku od ostalih u grupi koji dolaze iz Zapadne Evrope i kojima je sve to bilo bizarno”, rekla je Pelević Tanjugu.

Ona kaže da su radne akcije, koje su njima budile lepa osećanja, ostali u njihovoj grupi doživeli kao represiju društva koje tera građane da besplatno volontiraju na ulici, a o pripremi prvomajske parade pomislili su „jadni ovi ljudi koji moraju da vežbaju za paradu i veličaju vođu”.

„Imali smo paralelno dve slike Severne Koreje, s jedne strane naše doživljaje koji su u neku ruku bili nostalgični, a druge strane smo sve vreme u turi imali naše prijatelje iz Zapadne Evrope kojima je to bilo zaista bizarno, oni su bili šokirani kao da su bili u nekoj vrsti socijalističkog zoološkog vrta, dok su nas Koreanci posmatrali misleći: Evo onih što nas gledaju sa razgoračenim očima”, ispričala je Pelević.

Ona je naglasila da je nemoguće praviti predstavu o nekoj zemlji nakon desetodnevne turističke ture, te je „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” zapravo „predstava o nama samima”, na šta se Dimitrijević nadovezala da je moguće praviti predstavu o tome kako mi doživljavamo upoznavanje neke zemlje kada mislimo da smo je upoznali i kako mislimo da smo uvek otkrili apsolutnu istinu o svemu.

„Komad govori o ostatku te hladnoratovske podele, o tome zašto je Severna Koreja nama tako opipljivi i fantastični neprijatelj koji je idealan da u njega isprojektujemo sva zla ovog sveta, jer onda valjda ona nemaju veze sa nama i onda ćemo da kažemo da Severna Koreja krši ljudska prava, zatvara ljude bez adekvatnog suđenja, da je sva opasana žicama, a zaboravljavamo na sve represivne prakse koje se sprovode danas - od zida na mađarskoj granici i toga kako se tretiraju ljudi po izbegličkim kampovima do digitalnog nadzora, ulaska u privatne podatke, sve većeg smanjivanja privatnog prostora”, ističe Dimitrijević.

Govoreći o naslovu predstave, Dimitrijević je primetila da se ideal slobode lako zloupotrebljava i da se u to ime opravdava svaka neokolonijalna intervencija, svako nametanje kapitalističke hegemonije.

„Svaka ideologija će se pozivati na slobodu, ali samo ovaj naš neoliberalni kapitalizam u kome živimo će da tvrdi da on nije nikakva ideologija nego da je sloboda ta neupitna vrednost koja, sačuvaj bože, da ima bilo kakve veze sa ideologijom. Onda nam se kaže da sloboda tržišta mora da bude sjajna, a mi na to kažemo: Joj, jadni mi”, dodala je Dimitrijević.

Pelević je objasnila da je osnovna tema predstave na koji način zapadni čovek projektuje sve moguće represije i razne druge stvari na Severnu Koreju kao „omiljenu barbaru Zapada”.

„Cela hladnoratovska paradigma prebacuje se na Severnu Koreju kao poslednji ostatak tog rata, kao jedinu neoslobođenu socijalističku totalitarnu zemlju, a opet s druge strane, pre dva dana u Švajcarskoj je bio referendum na kome je narod izglasao da želi da poveća digitalni nadzor nad sobom u svojoj državi”, rekla je ona.

Pelević ističe da s jedne strane imamo Ameriku koja se pod frazom slobode bavi „raznim neokolonijalnim intervencijama i oslobađanjem raznih neslobodnih društava”, a s druge strane priču o „Trumanovom šou”, koji ona naziva sindromom „Lopov misli da svi krađu”.

„Imamo to verovanje da je sve u Severnoj Koreji iscenirano za zapadno oko i da zapravo svi žive u siromaštvu i bedi, da su svi nesrećni, utučeni, ispranih mozgova, ali zato njihov državni aparat, kada dođe zapadni čovek, odlučuje da upriliči Trumanov šou, da pozove sve te ljude na ulice da se prave da su srećni, solidarni, složni, da imaju metro, sve te zgrade”, pojasnila je drmatuorkinja.

Ona kaže da su članovi njihove grupe bili šokirani kultom ličnosti u Severnoj Koreji, ritualima kojima se građani klanjaju vođama, smatrajući da su to sve „isprani mozgovi i da je nemoguće da oni vole svoj državni pored

„S druge strane imamo nevidljivi kult kapitala koji nam se svakodnevno servira od trenutka kada otvorimo oči, ali mi to nikad tako ne percipiramo. Kult ličnosti je mnogo vidljiviji, tako da imamo te vidljive i nevidljive ideologije. Severna Koreja je u tom fenomenološkom smislu zanimljiva da se neke projekcije Zapada na neku drugu zemlju, lepo vide”, dodala je Pelević.

Pelević i Dimitrijević se u svojoj predstavi bave i propagandom

„Mi zaboravljamo da smo i ovde izloženi propagandi u svakoj sekundi, od propagande vezane za Severnu Koreju koja je napravljena da bude siva zemlja nesrećnih potlačenih ljudi u kojoj je ljudi diktator sa atomskom bombom što je jedna redukcionistička, netačna slika, iskrivljena kroz te propagandne okvire, do najjednostavnijih drugih propagandi kao što je demonizacija javnog sektora koja se odvija u Srbiji”, ističe Dimitrijević.

O tome koliko su građani zapravo danas slobodni, Pelević kaže da digitalni nadzor koji je sve jači i koji države sve više upotrebljavaju, svesne da će novi ratovi biti pre svega digitalni, koči slobode i jasno oblikuje svest pojedinaca.

„Većina ljudi ne pomisli da koristeći raznovrsne uređaje - mobilni telefon, kompjuter, u svakom trenutku svoje podatke besplatno daju Nacionalnoj bezbednosnoj agenciji Amerike, Guglu i raznim korporacijama koji na različite načine to zloupotrebljavaju i već počinju da kreiraju našu svest, a da mi toga nismo svesni”, rekla je Pelević.

Dimitrijević skreće pažnju da je sloboda uslovljena socijalnom pozicijom, bojom kožom, etnicitetom, seksualnom orijentacijom, rodnim identitetom.

„Pitanje slobode ne može biti pitanje jednog neupitnog ideala za koji svi znamo šta podrazumeva nego moramo da se podsećamo da on za različite ljude znači nešto drugo i da je podložan različitim ideološkim tumačenjima. Za nekog je sloboda da može da kupi sebi 25 pari pantalona u jednom danu, a za drugog da može da pređe granicu i da pobegne iz zaraćenog područja”, istakla je Dimitrijević.

<http://www.politika.rs/sr/clanak/364638/Sloboda-nije-neupitan-ideal>; <http://www.politika.rs/sr/clanak/375669/Koliko-su-granice-poroz>

Broj igranja					2
U BITEF teatru					1
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					1
Broj gledalaca					258
U BITEF teatru					158
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					100
1. Broj igranja u BITEF teatru		1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
1	28. 09.	158			
UKUPNO 1	1	158	UKUPNO 2		
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			1	28. 05. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÍ SVĚT BRNO / THE INTERNATIONAL THEATRE WORLD BRNO FESTIVAL, Republika Češka (Národní Divadlo Brno)	100
			UKUPNO 3	1	100

Premijera: 25. decembar 2017. godine, BITEF teatar
<https://youtu.be/dqzNJZESObc>

BITEF TEATAR MLADA BITEF DENS KOMPANIJA

PEPELJUGA¹⁰

Plesna predstava za decu i mlade

Dramski tekst i režija: Jelena Kajgo

Koreografija: Una Đuričić, Helena Čelap i Anja Milosavljević

Muzika: Aleksandra Đokić

Kostim: Selena Orb

Igrači: Una Vujošević, Natalija Đečević, Nikola Živković, Anja Milosavljević, Jakša Filipovac, Una Đuričić, Helena Čelap, Sara Tasić, Tamara Mirković, Nađa Novaković, Olga Crnoseljanski, Tijana Ostojić, Milica Ljubić

Izvršna produkcija: Jovana Janjić

Odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Dizajn: Vukašin Miličević, Veljko Ilić

(U okviru saradnje BITEF teatra i Visoke škole likovnih i primenjenih umetnosti strukovnih studija u Beogradu)

Foto: Sonja Žugić, Nenad Šugić

Inspicijent: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderober: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje: 60'.

Plesna predstava za decu i mlade *Pepeljuga* nastavak je repertoarske politike BITEF dens kompanije da neguje i razvija plesne predstave za najmlađu publiku. Do sada su realizovane predstave za decu – *Kapetan Džon Pipifoks* i *Ale i bauci* u koreografiji Isidore Stanišić, i *San žute čarape* u koreografiji Dalije Aćin Thelander.

Predstava *Pepeljuga* predstavlja i prvi korak u formiranju mlade BITEF dens kompanije, sa igračima koji su učenici Srednje baletske škole „Lujko Davičo“ na Odseku za savremenu igru, kojima bi nastupi u predstavama na sceni BITEF teatra bili dragocena scenska praksa.

U predstavi *Pepeljuga* učestvuje devet igrača, učenika drugog i trećeg razreda Srednje baletske škole.

Dramaturškom obradom, kao i scenskim konceptom i kostimom, predstava je transponovana u današnje vreme, i samim tim bliska je novim, mladim generacijama. U skladu sa ovakvom adaptacijom, radnja predstave se odvija danas, u Srbiji, a obrada teksta daje višestruke mogućnosti. Na prvom mestu, decu edukuje da je bolje biti skroman i vredan, a ne nametljiv i agresivan. Zatim, budući da se jedan deo predstave odvija na plesnom takmičenju, gledaoci su u mogućnosti da se upoznaju sa različitim plesnim stilovima, poput flamenka, salse, klasičnog baleta, hip hopa, valcera... Na taj način, predstava popularizuje savremenu igru, formira buduću publiku za ovu vrstu teatra, a takođe, različiti stilovi umetničke igre mogu zainteresovati decu i mlade da se i sami njima bave, i tako na najbolji način obogate period svog odrastanja. (Jelena Kajgo, BITEF dens kompanija)

JELENA KAJGO je diplomirani dramaturg. Njen prvi komad „Fantom“ u režiji Gorčina Stojanovića premijerno je izveden 2003. godine u Ateljeu 212, sledi premijera „Intimusa“ u Narodnom pozorištu u Beogradu. Radi kao pedagog savremene igre u baletskoj školi „Lujko Davičo“. Uporedo je pisše baletske kritike, učestvovala je u brojnim radionicama internacionalnih koreografa, kao i seminarima baletske kritike i radionicama dramskih pisaca. Vodi Bitef dens kompaniju

¹⁰ BITEF dens kompanija

Broj igranja					11
U BITEF teatru					9
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					2
Broj gledalaca					1456
U BITEF teatru					1056
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					350
1. Broj igranja u BITEF teatru	9	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
24. 01.	1	165			
20. 02.	1	143			
12. 03.	1	131			
12. 03.	1	46			
13. 03.	1	121			
19. 04.	1	94			
28. 11.	1	167			
29. 11.	1	114			
29. 11.	1	174			
UKUPNO 1	9	1056		UKUPNO 2	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			15. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora	1	150
			17. 07. 31. Barski ljetopis u Teatru za djecu i mlade, Crna Gora	1	200
			UKUPNO 3	2	350

4.4.2.2. KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2018. GODINE

JA I TI / ME AND YOU	BITEF teatar I UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS, Beograd, Srbija	05. 04. 2011. BITEF teatar, Beograd, Srbija
O S(A)VESTI – ESEJ U POKRETU O DADI VUJASINOVIĆ / DADA – AN ESSAY IN MOVEMENT ABOUT DADA VU JASINOVIĆ https://www.youtube.com/watch?v=FNFKM_WFpf4	HLEB TEATAR I BITEF teatar, Beograd, Srbija	06. 04. 2014. BITEF teatar, Beograd, Srbija
AVETI / GHOSTS	HARTEFAKT FOND, BITEF teatar, Beograd, Srbija, BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06. 08. 2015. BITEF teatar, Beograd, Srbija
NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF teatar, Beograd, Srbija i ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti Sarajevo (Bosna i Hercegovina)	21. 01. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
JAMI DISTRIKT / JAMI DISTRICT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF teatar, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija	24. 03. 2017. Firchie Think Tank Studio: Novi Sad, Srbija
MAGBET / MACBETH	BITEF teatar, Beograd, Srbija i CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - Mi smo centar, Tivat, Crna Gora 04. 11. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN u okviru projekta EPIKA BALKANIKA	NARODNO POZORIŠTE BEOGRAD I BITEF teatar (51. BITEF), Beograd, Srbija	26. 09. 2017. U okviru Glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017.
JuliJA	HARTEFAKT FOND, BITEF teatar, Beograd, Srbija	09. 10. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI SA PRIVREMENIM SEDIŠTEM U GRAČANICI I BITEF teatar, Beograd, Srbija	28. 06. 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta
NEMA NADE / HOPELESSNESS https://www.youtube.com/watch?v=l8qvRVx-bVo	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES I BITEF teatar, Beograd, Srbija	23. 12. 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija

Premijera: 8. april 2011. godine u BITEF teatru, od kada je na repertoaru ovog pozorišta.
20. aprila 2016. godine, u BITEF teatru odigrana je 100. put.

<https://www.youtube.com/watch?v=9d27XQptKMs>
<https://www.youtube.com/watch?v=zKEN-ISvaag>

BITEF TEATAR I UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS

Po motivima filma *Šta se dogodilo sa Baby Jane / What Ever Happened to Baby Jane?* (Robert Aldrich)
Autorski projekat Branke Stojković i Olivere Viktorović Đurašković

JA I TI / ME AND YOU¹¹

Glume: Branka Stojković (Baby Jane Hudson) i Olivera Viktorović Đurašković (Blanche Hudson)
Supervizor: Mirjana Karanović
Dramaturg: Danka Sekulović
Kostimograf: Snežana Šimić
Kompozitor: Anja Đorđević
Koreograf: Damjan Keckojević
Organizator: Anđelka Janković
Inspicijent: Maja Jovanović
Majstor tona: Mirosljub Vladić
Mastor svetla: Dragan Đurović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Krojač: Vijoleta Živančević
Obučar: Miša Surutka
Foto/video: Dragan Petrović
Trajanje: 100'

Predstava je premijerno izvedena uz podršku Grada Beograda, Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i preduzeća BAS AD.

Izlazimo na scenu da bi nas voleli. Ta ljubav je opojna, čini da se osećaš kao da lebdiš, da ti se ništa loše ne može dogoditi, da si zaštićena, bezbrižna. Ta ljubav je naša večita čežnja, potreba, naša duhovna hrana. „Šta se dogodilo sa Baby Jane” je priča o tome šta se događa kada ljubavi ima, u početku previše, kada to blagostanje učini da u strahu da ga ne izgubimo postajemo sebični i zli, i šta ostaje kada ljubav i obožavanje prestanu i ostane samo uspomena i ožiljak. Priča o slavi, uspehu i zaboravu. Kako preživeti, pomiriti se, pristati na ono što ti je preostalo i živeti dalje. Branka i Olivera su Blanche i Jane. Njihove lične sudbine i karakteri nisu slični likovima iz komada, ali njihovo odsustvo sa beogradskih pozorišnih scena i njihova potreba da se tamo vrate rodila je ovu predstavu. Ja sam im u tome pomogla i počašćena sam što su zatražile moju pomoć.

IZDVAJAMO:

2011. godine predstava je bila u selekciji pozorišnog festivala „Teatar u jednom dejstvu” u Mladenovcu i 31. izdanja festivala „Borini pozorišni dani” u Vranju (izvedena u čast nagrađenih). Iste godine je otvorila manifestaciju „Decembarska umjetnička scena - DEUS” u Podgorici. Sledeće godine, igrana je na festivalima: „Mucijevi dani” u Ateljeu 212, „Barski ljetopis”, VI Međunarodnom festivalu kamernog teatra „Lambuška” (VI Международный фестиваль камерных спектаклей „Ламбушка”) u Petrozavodsku, Rusija (Predsednik žirija Elena Gorfunkelj / Елена Горфункель je proglasila predstavu jednom od pet najboljih na festivalu), IV Međunarodnom festivalu „Podmoskovske večeri” u Moskvi (IV международный театральный фестиваль „Подмосковные вечера”), gde je dobila nagradu za najbolju i inovativnu glumu, i otvorila je međunarodni multimedijalni festival „Patosofiranje 08” u Smederevu. U martu 2015. godine predstava *Ja i ti* nagrađena je „Bronzanom maskom” u kategoriji profesionalnih kamernih formi na 18. „Art trema festu” u Rumi.

AUTORKE

BRANKA SEKULOVIĆ

Fakultet dramskih umetnosti završila je 1981. godine, na grupi za glumu u klasi profesora Milenka Maričića. Do 2000. godine je imala status slobodnog umetnika i u tom periodu ostvarila brojne uloge: u Narodnom pozorištu, Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Beogradskom dramskom pozorištu, Pozorištu na Terazijama kao i uloge na televiziji i na filmu.

Dobitnik je nagrade „Najbolji mladi glumac” 1984. na festivalu „Dani komedije” u Svetozarevu, današnjoj Jagodini.

Od 1993. do 2000. godine radila je kao urednik dramskog i dokumentarnog programa na TV ELMAG iz Podgorice.

Od 2000. godine radi u Sekretarijatu za kulturu grada Beograda na mestu načelnika odeljenja za umetničko stvaralaštvo grada Beograda.

¹¹ Međuinstitucionalna saradnja

OLIVERA VIKTOROVIĆ ĐURAŠKOVIĆ

Diplomirala je na Akademiji u Novom Sadu, odsek Gluma, 1987. godine u klasi profesora Petra Baničevića.

Igrala je u preko 100 pozorišnih predstava. Bila je stalni član ansambla Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, Malog pozorišta „Duško Radović” i Beogradskog dramskog pozorišta.

Osnovala je profesionalno pozorište „Pan teatar” 1997. godine.

Dobitnica je nagrada za najbolju žensku ulogu na sledećim festivalima: „Milivoje Živanović” u Požarevcu za ulogu Lilijen u predstavi „Mister Dolan” (2002), FESTIĆ za ulogu Pinokija u istoimenoj predstavi (2002), „Borini pozorišni dani” u Vranju za ulogu Nensi u „Viktimološkoj priči”. Glumila je u preko 40 filmova. 1989. godine na Glumačkom festivalu u Nišu nagrađena je kao najbolji debitant za ulogu Stojanke u filmu „Iskušavanje đavola”. Glumila je u više TV serija, kao i u televizijskim i radio dramama.

Bavila se pedagoškim radom sa decom i omladinom u većem broju školskih ustanova i Centara za kulturu, a od 2006. godine je profesor na Akademiji umetnosti Beograd (odsek gluma).

Autor je udžbenika za sve razrede osnovne škole, koji se koriste kao obavezna literatura, u okviru predmeta Umetnost.

JOVAN ĆIRILOV O PREDSTAVI (21. 05. 2011):

Bejbi Džejn u teatru

Dramske umetnice Branka Stojković i Olivera Viktorović Đurašković nisu htele da sede skrštenih ruku, već su se setile filma „Šta se desilo sa Bejbi Džejn”, i na sceni BITEF teatra ovog proleća napravile scensku verziju ovog, ranih šezdesetih godina popularnog filma. Ko je jednom video taj film, tada ili sada na nekoj projekciji u Kinoteci, neće nikada zaboraviti glumačku paradu dve megazvezde međuratnog filma – Beti Dejvis i Džoane Kraford.

Oni koji su poznavali i jednu i drugu, smatrali su ih, kako to Francuzi zovu, svetim monstremima. Razmere njihovog neobičnog dara zaista su bile monstruozne. Ulogu čudovišta u ljudskom obliku u ovom Oldričovom filmu igrala je Beti Dejvis, a Krafordova je monstume igrala u nekim drugim filmovima.

Kako je tada osetljivost na horor bila mnogo više izražena, film je, kad je počeo da se prikazuje, u SAD bio zabranjen za decu do 18 godina. Pored svakodnevnih strahobalnih horor filmova po svim kanalima televizije, film „Šta se desilo sa Bejbi Džejn” danas bi mogla biti prijatna uspavanka.

Branka i Olivera nisu se takmičile u glumačkoj paradi sa dvema holivudskim veličinama. One su adaptirale scenario filma za svoje moći i, bez reditelja, sa mladim dramaturgom Dankom Sekulović, priredile tekst za predstavu punu događaja, dinamike i presvlačenja. Ono što je nekada mogao biti klasični horor film, danas se može gledati i sa nešto ironičnog otklona.

I Branka i Olivera su plemenite radnice na polju pozorišta i umetnosti uopšte. Branka je dobronamerna i pravdoljubivi član ekipe osnivača naših gradskih pozorišta, a Olivera je, pored velikog broja uloga, dala ozbiljan doprinos stvaranju i uzdizanju kako gledalaca, tako i naših mladih glumaca sa jednim ozbiljnim udžbenikom na tu temu.

Njihova predstava pokazuje da su umetnice koje zaslužuju svako poštovanje i pažnju onih što pozorište vole i posećuju. A i beogradski pozorišni delatnici svih profila mogu da uzvrate dvema umetnicama za njihov društveni rad u teatru najmanje tako što će pogledati ovu poštenu predstavu

Broj igranja					
U BITEF teatru					1
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					
U BITEF teatru					84
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru		1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
13. 02.	1	84			
				UKUPNO 2	
UKUPNO 1	1	84	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1					

HLEB teatar, BITEF teatar, UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS

O S(A)VESTI – ESEJ U POKRETU O DADI VUJASINOVIĆ / DADA — AN ESSAY IN MOVEMENT¹²

Koncept / režija / izvođenje: Sanja Krsmanović Tasić
 Video-rad / scenografija / dizajn programa: Anastasia Tasić
 Muzika: Aleksandra Đokić
 Kostim: Boris Čakširan
 Istraživanje / saradnja na dramaturgiji: Jelena Veljković i Maja Domonji
 Saradnik projekta: Aleksandra Vujasinović
 Izrada objekata: Stolarija Arbos – Nikola Tasić
 Izrada kostima: Modni atelje MA – Marija Antanasijević
 Fotograf: Zoran Tatar
 Produkcija: Jovana Janjić (Anđelka Janković, organizacija: Tamara Pović)
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Inspicijent: Maja Jovanović
 Majstori tona: Mirosljub Vladić, Nikola Marjanović
 Majstori svetla: Dragan Đurković, Milan Neić
 Dekorateri: Aleksandar Marinković, Goran Gavrančić, Vladan Milošević
 Garderobier: Marta Narančić

Trajanje: 70'

Predstavu su podržali Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i OEBS.

Premijera: 7. april 2014, BITEF teatar, dan uoči dvadesetogodišnjice smrti Dade Vujasinović

O s(a)vesti je predstava o Dadi Vujasinović, novinarki lista *Duga*, koja je prvih godina ratova devedestih izveštavala sa ratišta, a zatim otvoreno, jasno i istinito pisala o događajima na političkoj i društvenoj sceni naše zemlje. Život je izgubila pod nerazjašnjenim okolnostima 8. aprila 1994. Imala je trideset godina.

Esej u pokretu je narativni scenski izraz gde se kroz umetničke akcije pripovedaju istiniti događaji i pojave uz kritičko promišljanje njihovog nastanka i posledica. Esej se uvek prikazuje kroz prizmu lične istorije stavljene u kontekst društvenih događaja koje su na nju direktno uticali. Pokret, igra, kretanje su autorova primarna forma izražavanja, stoga i esej mora biti ispisan pokretom.

Kao i svaki esej, i ovaj će sadržati fusnote koje će se prikazati na samom početku. Fusnote će se sastojati od fragmenata sećanja i podataka, kao i umetničkih intervencija, koji će, kao delovi slagalice, na kraju islikati život i rad Dade Vujasinović, kao i vreme njenog odrastanja i stradanja, sa posebnim osvrtom na poslednje četiri godine njenog života. Publika će imati priliku da bira redosled kojim će se fusnote razotkrivati i prikazivati u prostoru, kroz tekst, video-rad, scenu, intervenciju u prostoru.

Esej u pokretu će se odigrati na kraju predstave.

Predstava O s(a)vesti, esej u pokretu o Dadi Vujasinović, autorski projekat Sanje Krsmanović Tasić, počinje direktnim iskazom autorke i performerke o veri da pozorište ima moć razgovora sa mrtvima. Hajner Miler je, slično, neumorno ponavljao da je pozorište u suštini prizivanje mrtvih. Citirajući njega, Hans-Tis Leman je pisao da pozorište može značiti sećanje na ono što izostaje, odnosno prostor pamćenja. Predstava O s(a)vesti je prostor pamćenja, ona čuva sećanje na lik i delo Dade Vujasinović... Predstava je ostvarena u posebnoj formi fragmentarnog, multimedijalnog scenskog eseja. Reč je i o plesno-dramskom, dokumentarnom delu koje ima izraženu interakciju sa gledaocima. Oni sami biraju tok predstave, odnosno scene koje će glumica igrati. A scene su zamišljene kao fusnote, fundamentalni sastojci ovog ličnog i društvenog eseja. Scenske fusnote su intrigantno rešenje koje je Sanja Krsmanović Tasić postavila u svojoj prethodnoj predstavi Priče hleba i krvi, no samo u jednom njenom delu, dok je taj postupak ovde proširen, kroz čitavu predstavu. Predstava O s(a)vesti ima četrnaest mogućih fusnota: SFRJ, Blok, Godine, Rad/tna biografija, Etika, Lično, Lada, Čips i pivo, Istraga, Gliste, Utisak, Položaj tela, Govor, Danas. One su međusobno različite, i formalno i stilski i tematski, što gradi važnu dinamiku predstave, neizvesnost u izvođenju svake scene. (<https://www.facebook.com/photo.php>)

REKLI SU O PREDSTAVI:

Scenu „SFRJ”, na primer, čini splet dokumentarnih video-snimaka iz političkog života nekadašnje Jugoslavije, praćeno himnom „Hej Sloveni”, i Dadinih tekstova koji se kritički odnose prema raspadu Jugoslavije, njenog intencionalnog sloma od strane primitivaca i provincijalaca (tekstove na sceni čita Sanja). Ova scena se otvoreno i kritički suočava sa poslednjim danima jugoslovenske prošlosti, koji su ostali neispitani, sa kojima se nismo do kraja razračunali. „Rad/tna biografija” je dokumentarno-plesna scena u kojoj glumica otkriva poznate i nepoznate detalje iz biografije Dade Vujasinović, nepokolebljiva izveštavanja sa ratišta, te njena otvorena, javna suprotstavljanja licemernom, lažnom patriotizmu koji su bučno donosili ratni profiteri. Slične forme je i scena „Istraga”, u kojoj se dokumentaristički otkrivaju detalji Dadine smrti, nerazjašnjene okolnosti, prve objave da je reč o samoubistvu, koje je pratila dugogodišnja borba njenih bližnjih za utvrđivanje istine, i mnogo kasnije saopštenje drugih stručnjaka, 2008. godine, da je reč o ubistvu.

¹² Međuinstitucionalna i saradnja sa nezavisnom scenom

Scenu „Danas” čine video-intervjui sa studentima političkih nauka, sprovedeni februara 2014. godine, koji su otkrili mišljenja i stavove mladih novinara o funkciji novinarstva (preovlađujuća je funkcija potrebe za otkrivanjem istine), kao i o poznavanju rada Dade. Krsmanović Tasić ostavlja poslednju fusnotu neotkrivenu, čime se simbolički odnosi prema neotkrivenosti okolnosti Dadine smrti, i konsekvantna neophodnost da se one otkriju.

Igra glumice je ležerna, pristupačna, otvorena prema gledaocima. Njen nastup je iskren i potresan, gde je posebno važno to što ona ima i ličan i društveno-politički odnos, ličan utoliko što je Dada Vujasinović bila prijateljica Sanje Krsmanović Tasić iz detinjstva – to bitno pojačava emotivnu snagu predstave. Takozvani četvrti zid, linija odvajanja između glumice i gledaoca, ne postoji, pozornica je zajednički prostor sećanja i preispitivanja prošlosti, sa akcentom na bolne, krvave devedesete godine prošlog veka na bivšem jugoslovenskom prostoru. Ovde se treba podsetiti i tvrdnje Todora Kuljića da je pamćenje deo ličnog i kolektivnog identiteta, neka vrsta moralne postojanosti.

Dramski pisac Donald Frid smatra da je pozorište utemeljeno u dokumentarnosti pozorišne surovosti, zato što je nemoguće promeniti prošlost, samo je ponovo iskusiti. Imajući u vidu da je za ove prostore, kada je reč o odnosu prema recentnoj istoriji, procesu raspada Jugoslavije, karakteristično selektivno pamćenje i selektivno zaboravljanje, sistematsko ćutanje i metafora „guranja pod tepih”, kritičko bavljenje prošlošću, njeno dokumentarističko oživljavanje i ponovno iskušavanje, ima posebno značenje surovosti.

Teoretičari i praktičari različitih varijanti teatra surovosti, između ostalih Antonen Arto, Huard Barker i Sara Kejn, surovost na sceni su videli kao put do istine i spasenja kanceroznog društva u metastazi. Predstava „O s(a)vesti” Sanje Krsmanović Tasić sigurno se nalazi na tom putu borbe za pravednije društvo, kroz bolnu, ali neophodnu konfrontaciju sa neraščišćenim računima iz naše nedavne prošlosti. (Ana Tasić, KREATIVNA RADIONICA)

Novinarka Dada Vujasinović pronađena je u porodičnom stanu mrtva jednog jutra davne 1994. godine. Pored nje je bila lovačka puška, pa je policija utvrdila da se ova mlada žena u trenutku nervnog rastrojstva ubila. Taj zaključak je više oputa osporavan, istraga je uz mnoge peripetije ponovo pokretana, prolazile su godine, ali do dana današnjeg nije pouzdano utvrđeno šta se zaista desilo sa ovom novinarkom koja je svojim istraživačkim člancima izazivala burne reakcije tadašnje vlasti i mračnih sila u Srbiji. Autentične reportaže sa hrvatskog i bosanskog ratišta koje je ova novinarka Duge slala u svoju redakciju, nisu se uklapale u propagandno novinarstvo koje je tada bilo na ceni. Ubrzo je od nagrađivane i perspektivne novinarko, Dada Vujasinović postala neželjena osoba u svetu informacija, a onda i opasnost, pa, verovatno i žrtva tajnih moćnika iz ratnog i supernacionalističkog lobija Srbije. Mnogo je tekstova o njenom radu, životu i smrti napisano, mnogo je TV feljtona i istraživanja objavljeno za ovih dvadeset godina od smrti Dade Vujasinović. Ona je postala, pored Slavka Ćuruvije, simbol ubijanja slobodnog novinarstva i ostala, svojim tekstovima, izjavama i konačno, svojim životom i smrću, da bude moralna paradigma poštenog i hrabrog novinarstva. Bila je u profesiji u kojoj se te vrline retko nalaze, a kad se u njihovoj doslednoj primeni ide do kraja, jedina odbrana kojoj pribegavaju ugrožene moćne elite jeste smrt. Utoliko je poštenje i hrabrost u novinarstvu veći izazov, a pisanje za novine postaje ozbiljno oružje u borbi za pravdu i istinu – pa ko koliko izdrži.

Sanja Krsmanović Tasić je glumica i performerka, stasala u DAH Teatru, gde je učestvovala u mnogim angažovanim predstavama i projektima. Pored toga, ona je bila i bliska drugarica novinarko Dade Vujasinović: odrasle su u istom novobeogradskom bloku, išle u istu školu, a onda je Dada Vujasinović umrla pod sumnjivim okolnostima nasilnom smrću. Njena drugarica iz detinjstva, Sanja Krsmanović Tasić, pratila je sve te događaje i preživljavala sve uspehe i krize koje je preživljavala njena bliska prijateljica. I sve te svoje slike i sećanja, sakupila je u jedan poetski žalosni dramski materijal, sastavila složenu predstavu, uz pomoć brojnih saradnika i izvela je na jedan dan pred godišnjicu zagonetne nasilne smrti premijeru predstave O S(a)vesti – eseja u pokretu o Dadi Vujasinović. Ovaj dokumentarni sklop sekvenci sećanja, podsećanja, citata, dokumenata i izjava prikazan je pozorišno izuzetno uzbudljivo i ubedljivo. Naime, umesto da sklopi činjenice koje je otkrila i kojih se setila, koje je čuvala godinama da ih sada iznese, umesto da te činjenice uobičajeno prebaci u neku vrstu dramske ili kakve druge radnje: priče, dijaloga ili monologa, Sanja Krsmanović Tasić je podelila u fusnote. Na podu BITEF teatra postavljeno je desetak malih transparenta – kao dečje zastavice za mahanje na predsednikovim rođendanima – na kojima su ispisane reči – šifre, nazivi scena koje će nam prikazati.

I
onda – počinje Igra Istine – gledaoci, na poziv glumice, sami određuju KOJA će se zastavica oboriti, kao kad šahistima istekne vreme za smišljanje novog poteza na turnirima, pa im padne zastavica razmišljanja – a onda se pod nazivom tog malog transparenta – izvede jedna scena iz tako sklopljene predstave. A scene se zovu: SFRJ – BLOK – GODINE – RADNO-RATNA BIOGRAFIJA – ETIKA – LIČNO – LADA – ČIPS I PIVO – ISTRAGA – GLISTE – UTISAK – POLOŽAJ TELA – GOVOR – DANAS, i sve su rešene na sasvim poseban i različit način. Neka scena je samo otplesana, neka scena je snimljena pa se emituje na video projektoru, neka scena se sastoji od čitanja intimnih pisama, neka sadrži dokumentarni snimak neke davne TV emisije u kojoj je novinarka bila gost i davala izjave o strahu i savesti, neka scena je prepričano odrastanje u blokovima, pojedina scena je samo redosled fotografija od detinjstva do smrti novinarko, ali sve scene su visoko poetske, pozorišno maštovite i vrlo, vrlo sugestivne. Veliki rad cele ekipe saradnika i prijatelja autorke i performerke Sanje Krsmanović Tasić umnogome se isplatio. Blagost i ljudska toplina koji daju osnovni ton cele predstave, pravi su način duboke pobune protiv nasilja i smrti. Autorka je pokazala i veštinu i darovitost u izboru sredstava izraza, ali najvažnije je što je svojim plemenitim delom približila hrabri i tragični lik Dade Vujasinović publici i stvorila neizbrisiv spomen ovoj hrabroj i tragičnoj mladoj ženi, koja je platila mnoge račune vremena iskušavajući sile mraka u kome je nestala. (Goran Cvetković, POETIKA DOKUMENATA)

Juče u BITEF teatru, Sanja Krsmanović Tasić je odigrala hrabro i uzdržano još jednu predstavu o Dadi Vujasinović. Bilo je predivno gledati je kako blista pred punom salom koja je disala sa njom. Nakon predstave dve moje hrabre drugarice sačekale su me pored prvog reda čuteći sa pogledom koji me je zbulio. Odjednom sam shvatio, brzo im prišao i zagrlio ih. Obe su u isto vreme počele da se tresu u suzama. Nije bilo reči, samo sam ih poveo za ruke i odveo u garderobu kod Sanje. Ćutali smo, grlili se i ljubili. Trebalo je dosta vremena da progovorimo. Jako čudno, čulno i dirljivo... (Boris Čakširan, 10. maj 2014)

Svoj dug lični, ali i društveni, odužila je Sanja Krsmanović Tasić svojim novim projektom u BITEF teatru, Esejom u pokretu o Dadi Vujasinović; to je podnaslov njene predstave „O savesti”, ili „O svesti”, obe varijante su u upotrebi. Lični dug, jer joj je ubijena novinarka bila bliska prijateljica; društveni, jer 20 godina niko ne progovara adekvatno o vremenu koje je ubijalo novinare, o establišmentu koji i danas štiti ubice; kako se umetnički baviti sadašnjošću, kako je potkopavati, ako su nam njeni uzroci u izmaglici, skriveni od pogleda. A ako nije angažovana, ako nije subverzivna, umetnost se

svodi na puku zabavu, ma koliko inteligentno i maštovito osmišljena. U Sanjinoj priči o savesti sve se steklo: i više nego angažovana i aktuelna tema, o izglobljenom vremenu koje proždire sopstvenu budućnost; jaka je i emocionalna potka, jer je na uvidu jedan čisti ljudski život, njegova svakodnevnica, želje, snovi, strahovi, ali i tvrdoglavo ostajanje na odabranom putu. I konačno, jednako važno, estetski rezultat. Sanja Krsmanović Tasić je performerka. Ona u svom radu, do nedavno vezanom za Dah teatar, koristi podjednako i reč i pokret. U ovom eseju je spojila dokumentaristički postupak sa stilizacijom; esej je petominutni plesački iskaz, njegove fusnote su sačinjene od dokumentarnog materijala. S tim što je redosled obrnut. Prvo su fusnote, njih 14, koje različitim pristupom pokrivaju fragmente iz kojih se tvori priča o Dadi Vujasinović. To su mikroceline, i kao takve otvaraju pogled na SFRJ, na Blok 28 u kome je Dada živela, na njenu ratnu i radnu biografiju, na njena lična pisma i kolumne u kojima promišlja stvarnost, na današnja razmišljanja budućih novinarki i novinara. Naročito su potresne dve fusnote – ona koja se odnosi na tok sramotne dvadesetogodišnje istrage, tokom koje sud zatrpava tragove umesto da ih dešifruje, kao i ona sa uporednim fotografijama dve drugarice koje zajedno odrastaju, da bi onda jedna ostala zauvek zaustavljena u vremenu, dok druga nastavlja svoj put ka starosti. (Aleksandra Glovacki, emisija „Kultura”, Radio Beograd, Program 202, 11. 04. 2014)

Svaki fragment je dramaturški precizno uobličen u celinu. Njihovim redanjem postiže se jaka ritmičnost, a publika je dodatno uvučena u događanje time što sama bira redosled fusnota. Sam esej, Sanjin bezglasni i plesni prolazak kroz čitavu priču dolazi na kraju, kao kruna ovog autentičnog i teatarski značajnog postupka. Ovo je uzbudljiva predstava, maštovita, emotivna. Osvežujuća. Svoj doprinos su joj dali Anastasia Tasić, vizuelnim rešenjem i video-radovima, kao i kostim Borisa Čakširana. Predstava koju ne treba propustiti!

SANJA KRSMANOVIĆ TASIĆ (1963.) Po obrazovanju diplomirani filolog (Filološki fakultete u Beogradu, Romanistika, Grupa za španski jezik i književnost) i pedagog-koreograf za Modernu i jazz igru (Univerzitet u Novom Sadu, Fakultet fizičke kulture). Na njeno umetničko formiranje su uticali veliki učitelji savremenog pozorišta i igre od kojih je učila :Torgeir Vetel (Odin Teatar), Joši Oida (Piter Bruka), Genadi Bogdanov (Biomehanika Mejerholjda), Rena Mirecka (Grotovski), Smiljana Mandukić, Karolajn Karson , Stiven Janakon i drugi. Od 1982 godine aktivna na nezavisnoj kulturnoj sceni Beograda i Jugoslavije u oblastima ige, pozorišta i performansa. Devet godine je bila solistkinja u Beogradskom savremenom baletu Smiljane Mandukić.

Član od osnivanja grupe MIMART 1984. a od 1993 do 2014. je bila deo umetničkog i organizacionog jezgra DAH Teatra, pozorišne trupe i Centra za pozorišna istraživanja, u čijem je osnivanju učestvovala, gde je radila kao Direktorica programa.

Autorka, ko-autor ili deo tima mnogobrojnih društveno angažovanih projekata Centra (AKAVA SEM AMEN/Ovo smo mi, Play Against Violence 1,2 i 3, NE/VIDLJIVI GRAD i dr.) Koreografkinja, zajedno sa Borisom Čakširanom prve inkluzivne plesne predstave igrača invaliditetom KRIVA ZA GAUSA. Ostvarila je koreorežiju predstava ISPRAČAJ I VRIJEME ZABORAVA u okviru projekta NETWORKING MEMORIES. Autorka je više članaka i eseja objavljenih u zemlji i svetu, kao i član redakcije LUDUS-a.

Kao predsednica CEDEUM-a (Centra za dramu u edukaciji i umetnosti) i predsednica Skupštine u svetskoj organizaciji IDEA (International Drama/Theatre in Education Assotiation) zalaže se za kvalitetnu dramsku edukaciju i uključivanje drame i plesa u školski sistem. Ko-urednica je Bitef Polifonije, pratećeg programa BITEF –a. Osnivačica i umetnička direktorka pozorišnog Festivala dece i mladih ekologije i ekologije duše MATER TERRA.

Drži master klasove i radionice (SAD, Novi Zeland, Mongolija, Evropa i dr) u kojima podučava reditelje, glumce i plesače tehnikama fizičkog, procesnog pozorišta, i pozorišne laboratorije, sa posebnim fokusom na edukaciji glumaca u domenu scenskog pokreta, i plesača u domenu glumačkih veština i korišćenja glasa. Drži plesne radionice osobama sa invaliditetom. Sa svojim predstavama i radionicama gostovala je širom sveta

NAGRADE:

18. ART TREMA FEST RUMA 2015.

– Zlatna maska za najbolji autorski projekat, Plaketa za total dizajn i Plaketa za najbolju scensku muziku (Aleksandra Đorić)

10. Međunarodni multimedijalni festival PATOSOFFIRANJE (27. jun – 5. jul, Smederevo)

– Nagrada „Branislav B. Čubrilović” (koja se dodeljuje autoru sa najhrabrijim i najinovativnijim pristupom umetnosti) Sanji Krsmanović Tasić za predstavu „O s(a)vesti”, u kojoj je *hrabrim istraživačkim pristupom kroz izuzetno snažno multimedijalno umetničko delo progovorila o problematičnoj i traumatičnoj društvenoj temi političkog ubistva, podstičući time gledaoce da sami potraže odgovor na pitanje – šta je sloboda. Sanja Krsmanović Tasić predstavila je slučaj ubistva novinarkе Dade Vujasinović kao simbol „konstantne borbe za slobodu govora, mišljenja i stvaranja”, istakao je žiri.*

Broj igranja					7
U BITEF teatru					3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					4
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					540
U BITEF teatru					200
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					340
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	4	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
18. 04.	1	60	18. 04. Šabačko pozorište, otvaranje sezone	1	150
03. 09.	1	70	01. 06. 47. Festival eksperimentalnog pozorišnog izraza Ex .teatar fest, Pančevo	1	50
04. 09.	1	70	03.09.. Festival Na sopstevni pogon: Novi prostori kulture, Zrenjanin	1	70
			04. 09. Festival Na sopstevni pogon: Novi prostori kulture, Zrenjanin	1	70
UKUPNO 1	3	200	UKUPNO 2	4	340
	3. Broj igranja		3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije

HARTEFAKT FOND, BITEF TEATAR, FESTIVAL BUDVA
GRAD TEATAR, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL
MESS UZ PODRŠKU OVATION BBDO

Henrik Ibsen / Henrik Ibsen
AVETI / GHOSTS¹³

Režija: Andrej Nosov

Dramaturgija: Vuk Bošković

Scena: Lejla Hodžić

Igraju:

Udovica kapetana Alvinga, Helena Alving / Helen Alving: Mirjana Karanović

Glavni stolar Jakov Engstrand / Jacob Engstrand: Branko Cvejić

Pastor Manders: Slobodan Bešić

Helenin sin, sikar Oswald Alving / Oswald Alving: Milan Marić
(Marko Grabež, alternacija)

Služavka i štićenica g-đe Alving Regina Engstrand / Regina

Engstrand: Jovana Gavrilović

Scenski pokret: Nikola Tomašević

Dizajn svetla: djuralight

Fotografije: Hartefact

Trajanje 105' bez pauze

Premijera: 6. avgust 2015. godine, Festival Budva Grad Teatar, Crna Gora
Beogradska premijera: 15. oktobar 2015. godine, BITEF teatar, Beograd,
Srbija

https://www.youtube.com/watch?v=h_TuLis09E8

Predstava *Aveti*, po istoimenoj drami Henrika Ibsena, jeste komad o instituciji braka, o palanci i o poziciji žene u građanskom društvu, žene koja je i dalje potlačena. *Aveti* predstavljaju pokušaj prebacivanja antičke grčke tragedije u građanski salon, koji postaje novo središte društvenih sukoba i problema, koji više nisu posledica „igre bogova” nego duboko korumpiranog, licemernog i malograđanskog društva.

Kao i prethodni komadi Andreja Nosova, *Aveti* pokazuju savremene nedostatke društva preispitujući našu odgovornost za njih. Bez laži, bez glumačkih, rediteljskih i spisateljskih „bravura” koje su same sebi poenta, bez stvaranja spektakla, ova je predstava o nama, našem društvu i našoj odgovornosti. Predstava je postavljena u minimalističkom salonu u kome se tokom jednog dana rešavaju pitanja vezana za prošlost i budućnost ljudi iz (naše) građanske klase koja je mnogo htela, a malo postigla.

O PREDSTAVI

Predstavu „Aveti” spremali smo par meseci, ali je osećaj kao da na njoj radimo godinama. U prethodne tri godine, sa Andrejem Nosovim saradivao sam na 4 predstave i svaka od njih sada izgleda kao deo puta koji vodi ka ovom Ibsenovom tekstu. Sve teme, motivi i ideje koje smo „jurili” u njima: strah „Izopačenih”, bes „Hinkemana”, tuga „Gladi” i sveobuhvatno beznađe „Vertera” sublimiraju se u ovoj predstavi.

Ibsenove „Aveti” su jedna od građanskih drama njegovog srednjeg, naturalističkog perioda, koje se nalaze u temeljima pozorišta prve polovine dvadesetog veka. Ovaj komad, napisan kao odgovor na žestoku kritiku koju je pretrpeo zbog „Lutkine kuće” („Nora”), zajedno sa „Hedom Gabler”, „Narodnim neprijateljem”, pomenutom „Norom” i „Stubovima društva” u stvari je veliki projekat „prebacivanja” antičke grčke tragedije u građanski salon, koji je novo središte društvenih sukoba u kome se raspravlja o prošlosti i definiše budućnost. U svojoj srži, ovo je problemski komad o instituciji braka, o palanci i o poziciji žene u građanskom društvu, žene koja je i dalje potlačena, samo što su ti „okovi” sada nevidljivi. Napad na „Noru” usledio je zbog Ibsenovog zaključka da je brak za ženu zatvor i da je jedini način da se njega oslobodi – napuštanje istog. Sa „Avetima” i gospođom Alving, Ibsen praktično uzima tezu „šta bi bilo da Nora nije napustila muža?” i onda je razvija do njenog krajnjeg ishodišta: život gospođe Alving bio je osuđen na propast u trenutku kada je odabrala „dužnost” umesto „slobode” i svi njeni pokušaji da svom životu da neki smisao su je samo još dublje gurali u propast.

U Ibsenovim komadima se mnogo govori, a malo radi. U svim tim razgovorima se konstruiše, dekonstruiše, rekonstruiše i uništava prošlost, a samim tim i likovi koji su je živeli/izmislili. U srcu svega je velika laž koju treba razotkriti, a do nje se dolazi isto kao i do središta glavice luka: mukotrpnim procesom koji izaziva suze i po neku posekotinu. U tom moru reči i njihovih raznih implikacija, kontradiktornosti, dvosmislenosti i nedovršenih misli, vrlo se lako može izgubiti srž likova i radnje. Ista replika se izgovori u trećoj i devetoj sceni, sa potpuno suprotnim podtekstima, ali kako ih povezati kada se između njih nalazi gomila i gomila digresija, pasivne agresije i anegdota iz prošlosti?

Sa Ibsenom sve može da izgleda „prazno” spolja ako nije „puno” iznutra. I zbog toga je ova predstava sublimacija prethodne četiri. Jer se ovaj tim pozorišnih radnika iznova i iznova bavio tim „punjenjem iznutra”.

¹³ Saradnja sa nezavisnom scenom

Mi nismo prethodnim predstavama po svaku scenu hteli da stvorimo „alternativu” mejnstrimu srpskog pozorišta, ali svakako jesmo pokušali da u svom radu prikažemo i pokažemo ono što se nas tiče i ono čega mislimo da nema dovoljno u domaćim pozorištima. Bez laži, bez glumačkih, rediteljskih i spisateljskih „bravura” koje su same sebi poenta, bez stvaranja spektakla po svaku cenu, bez jeftinih fora baziranih na standardu da je psovka = smeh.

Konstantna težnja u našem radu je da ono što se dešava na sceni treba da se dešava „sad i ovde”.

Tako smo pravili „Aveti”. Ovo je predstava u kojoj se istražuju i prikazuju najintimnije emocije likova koje nastaju kao posledica interakcije sa drugim likovima u svetu koji je nezainteresovan za njih.

„Aveti” mogu da budu „poslednji čin tragedije”, ali ova predstava je sa namerom odvedena u drugi pravac: sve je postavljeno u minimalistički stilizovani salon u kome se tokom jednog dana rešavaju pitanja vezana za prošlost i budućnost likova iz (naše) građanske klase, koja je svašta htela, a malo postigla. Ipak, ovo nije „britka kritika društva” ili „sveobuhvatna teorija o tome šta ne valja sa nama i kako to treba ispraviti” već pre svega predstava o likovima koji su se, bukvalno, našli prikovani uz zid. Emocije se ovde ne igraju, one se ne dokazuju, već su tu, jednostavne, čiste, „napunjene iznutra”. Sada i ovde.

Gospođa Alving želi da završi sa svojim dosadašnjim životom i svim užasom koji je tokom njega proživela. Ali taj život ima „konkretne posledice” sa kojima sad i ona i Oswald i Pastor i Regina i Engstrand moraju da se suoče. Tu nema ničega što će promeniti sudbinu čovečanstva, umiriti bogove ili ispraviti istorijske nepravde. To su samo životi koji moraju da se žive i emocije koje moraju da se osete. To je vatra koja mora da gori, vatra zbog koje su oni prikazani tako kako su prikazani, i vatra zbog koje se reditelj, svi glumci ove predstave i cela njena ekipa bave pozorištem.

Vuk Bošković, dramaturg

ANDREJ NOSOV rođen je u Prokuplju 1983. godine. Osnivač Hartefakta, trenutno na poziciji direktora razvoja. Osnovao je i vodio Inicijativu mladih za ljudska prava. Kroz profesionalni angažman stekao je veliko iskustvo radeći na projektima u vezi sa procesima pomirenja na Balkanu i dobro upoznao političku i socijalnu situaciju u regionu. Diplomirao je i masterirao na Fakultetu dramskih umetnosti na odsjeku pozorišne i radio režije u klasi profesorke Ivane Vujić. Radio je kao novinar lista Danas i radija Slobodna Evropa. Režirao je predstave „Izopačeni” po tekstu Martina Šermana 2012. godine i „Hinkeman - šta mora neka bude”, po drami Ernsta Tolera u adaptaciji Vuka Boškovića, u saradnji sa Jugoslovenskim dramskim pozorištem i Fakultetom dramskih umetnosti, 2013. godine. U decembru iste godine režirao je i predstavu „Glad” po tekstu Vuka Boškovića u koprodukciji Hartefakt Fonda i Kulturnog centra Beograda. 2015. godine režirao je predstavu „Verter: ili imaš nade ili nade nemaš”. Dobitnik je nagrade Fakulteta dramskih umetnosti „Hugo Klajn” za najboljeg studenta 2013. godine.

VUK BOŠKOVIĆ, stručni saradnik Katedre za dramaturgiju

Rođen 1989. godine. Diplomirao i masterirao dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti. Njegovi komadi su postavljani u više beogradskih pozorišta. Pored dramskog pisanja, bavio se advertajzingom i novinarstvom. Deo Katedre za dramaturgiju od 2018.

IZ KRITIKA:

Urbani književni krug, dr Ana Tasić, teatrolog i pozorišni kritičar

<https://www.urbanbookcircle.com/10541113109110961090107710851077-108210911083108010891077--10761088-104010851072-10581072108910801115.html>

Oljuštene kulise

Sveti Stefan, Crna Gora – „Aveti” (1881) su tragična građanska drama iz Ibzenove treće faze stvaralaštva, prema Rejmondu Vilijamsu, faze proznih ili porodičnih drama, zajedno sa „Norom” i „Hedom Gabler”. Ibzen se tu detaljno psihološki bavio pitanjima nasleđenih grehova i nemogućnosti da se pobegne od dugova roditelja, ali i društvenom hipokrizijom, selektivnim obračunavanjem sa takozvanim nemoralom. Zbog tog društvenog sloja značenja drame, teoretičar političkog pozorišta Zigfrid Melhinger je tvrdio da je reč o politički važnom komadu, utoliko što on alarmira javnost protiv zločinačkog morala društva.

Političnost „Aveti” se u scenskom čitanju reditelja Andreja Nosova ukazuje kao izuzetno savremena, i danas vrlo probojna (dramaturg Vuk Bošković). Na planu značenja, u predstavi su izoštrani problemi sukoba generacija i pogubnog uticaja prošlosti na sadašnjost. Takođe je važno razmatranje mogućnosti napuštanja doma i pronalaska boljih uslova za život u nekom drugom društvu. Ove teme su jasno danas aktuelne na bivšem jugoslovenskom prostoru, u sada samostalnim državama koje se nisu dubinski razračunale sa nespokojnim duhovima nedavne prošlosti.

U pogledu stila igre, predstava Nosova je okrenuta ka stilizaciji, manirističkoj obradi likova i radnje, a ne prema naturalizmu, što bi se možda očekivalo, jer je ovo jedan od Ibzenovih tekstova koji su prokrcili put naturalističkom stilu u drami. Glumci igraju saglasno, hipnotički, slojevito, uglavnom svedeno na spoljnom, a prilično gusto na unutrašnjem planu.

Mirjana Karanović zaista impresivno nastupa u ulozi Helene Alving, minimalnim sredstvima, uz naslućujuće burne unutrašnje turbulencije, zaobljene ironijom. Ona je prevashodno veoma brižna majka, izgrađena u ljubavi prema sinu Oswaldu, ali i izuzetno jaka žena koja je život provela zarobljena

mračnim bračnim tajnama. Glumičin neprestani, gotovo zamrznuti, blagi osmeh na licu, može se tumačiti kao znak mehanizma dugogodišnje Helenine samoodbrane protiv bračnog pakla, ali i kao odraz društvene neminovnosti da se stvari spolja prikazuju kao skladne, dok je unutra sve užasno gnjilo. Slobodan Beštić takođe vrlo upečatljivo, odmereno i slojevito prikazuje mutnog pastora Mandersa, oličenje društvenog licemerja i održavanja dvostrukih standarda. Branko Cvejić je dao bitne komičke dimenzije liku Jakova Engstranda, snishodljivog i ljigavog smutljivca, ponekada i simpatičnog u toj svojoj proračunatoj bednosti.

Predstavnici mlađe generacije, likovi Osvalda i Regine, borci su za istinu, jer su zbog neraspletivih laži roditelja odvedeni u lavirint totalne propasti. Osvald Milana Marića nije fizički slabašan tip skršen bolešću, što bi se moglo očekivati, već je i dalje pun elana i životne snage. To negde i pojačava Osvaldovu tragičnost, jer mu nasleđena bolest postavlja granice izražavanja i te kako jarke želje za životom, kreativnošću, slikanjem. Regina Engstrand Jovane Gavrilović ima doze mladalačkog cinizma zbog situacije u kojoj se nalazi, ali i jačinu volje da kasnije donese vrlo hrabar izbor.

Predstava Andreja Nosova uspešna je po jednostavnom receptu kombinacije odličnog dramskog teksta i sjajne glumačke podele. A njeno izvođenje na otvorenom prostoru kod Svetog Stefana donelo je i zapanjujuću kooperativnost prirode. Vrlo često se u dramski najjačim trenucima igre dešavalo da vetar preteći zaduva, čak i da sruši rekvizite, pojačavajući tako snagu drame, ali i lbzenovo značenje sudbine, prirode, njihovog uticaja na ljudsko biće (u tekstu je taj motiv istaknut kroz stalno padanje kiše).

Dizajn scene i kostima je jednostavan, elegantan (scenografkinja Mirna Ler, kostimografkinja Lejla Hodžić). Ta svedenost putem kontrasta naglašava nemire u dušama likova, njihove borbe sa izazovima prošlosti i sadašnjosti. Na zidovima doma Alvingovih su okačeni prazni ramovi. Odsustvo slika koje oni treba da pokrivaju može se razumeti kao znak praznine duha, pregažene lepote iz njihovog sveta uopšte, ali i konkretnije, Osvaldove nemogućnosti da slika u toj mrtvačkoj kući, izduvanom okruženju bez tragova svetlosti. Nakon požara u azilu na kraju drugog čina drame, i tako minimalne kulise će postati još oljuštenije, beživotnije, čak će i prazni ramovi biti povučeni. Dom Alvingovih i na vizualno-simboličkom planu onda postaje potpuno pusta zemlja, prostor sablasti, živih mrtvacu.

Koprodukcija:

HEARTEFACT

MESS
INTERNACIONALNI TEATRALNI FESTIVAL
WWW.FESTIVALMESS.BA

Podrška:

OVATIONBBDO
The work, the work, for work.

Broj igranja					4
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					2
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					1094
U BITEF teatru					134
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					960
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca u BITEF teatru	2. Gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
29. 01.	1	85	04. 04. DOM KULTURE ČAČAK, Srbija	1	780
22. 03.	1	49	27. 04. DOM KULTURE LAZAREVAC, Srbija	1	180
UKUPNO 1	2	134	UKUPNO 2	2	960
			3. Gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije

Foto: Marko Berkeš

Premijere: 27. maj 2016. godine BITEF teatar, Beograd, Srbija
7. oktobar 2016. godine, BEURSSCHOUWBURG, Brisel, Belgija

<https://www.flickr.com/photos/fiacbahia/sets/72157675869692866>

<https://youtu.be/nOCV7DPCCG4>

<https://www.youtube.com/watch?v=KjbagXe9Zxk>

O PREDSTAVI:

U predstavi „Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti” istaknut pozorišni stvaratelj Sanja Mitrović i renomirani glumac Vladimir Aleksić bave se skorašnjom istorijom Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, zemlje koja danas postoji samo u mašti i sećanju. Ipak, fundamentalna ideja SFRJ, multietničke, multireligiozne, socijalističke države, i dalje je relevantna za današnje evropske sukobe. To ubeđenje spaja ovo dvoje izvođača i prijatelja iz detinjstva, koji su oboje emigrirali 2001. godine.

Dok Sanja i dalje živi i radi u Zapadnoj Evropi, Vladimir se vratio u Srbiju gde nastavlja da gradi svoj život.

Njihova istraga odvija se kroz dijalog između filma i pozorišta. Izvođači primenjuju niz strategija – od zvučnog komentara i simultane sinhronizacije do fizičkih rekonstrukcija i fiktivnih postavki – ne bi li isprepleli tokove svojih života sa istorijom jugoslovenskih teritorija, i otvorili mnoštvo naizgled nepovezanih tema: socijalističku prošlost, anitfašističku borbu, državu blagostanja, osećaj zajedništva, nacionalističke ratove, post-socijalističku transformaciju, neoliberalni revizionizam, deindustrijalizaciju, i pustošenje njihovog rodnog grada koji je nekada bio ekonomski gigant.

Ostavljajući za sobom nasleđe slika koje su oblikovale stavove i percepcije čitavih naroda, film je uspeo da izrazi XX vek uspešnije od bilo kog drugog medija. Tokom istorije jugoslovenska kinematografija, nekada važna i popularna umetnička forma, iznosila je na videlo kontradikcije socijalističkog društva, od spektakularnih partizanskih epova do priča sa margina. Kao što Jugoslavija nije bila monolitna totalitarna država, tako su i njeni filmovi odražavali mnoštvo glasova i političkih i kulturnih pozicija koje su postojale u društvu.

Jugoslovenska kinematografija i njeni studiji i produkcijske kompanije, prestali su da postoje sa usponom nacionalizma, korupcije i, konsekventno, uništavanjem socijalističkog nasleđa. Čak je i Avala Film, jedan od prvih i najvažnijih filmskih studija, nekada čuven po svojim nagrađivanim naslovima i međunarodnim koprodukcijama, nedavno prodat, uz prava na čitav katalog, nekom misterioznom taksisti, pod sumnjivim okolnostima i samo za deo prave vrednosti. Sudbina nekada veličanstvene fabrike pokretnih slika, vizija i snova tako se pokazala sličnom sudbinama drugih, manje glamuroznih preduzeća koja su takođe nestala u vihoru tranzicije.

SANJA MITROVIĆ / STAND UP TALL PRODUCTIONS,
AMSTERDAM (NL) I BITEF TEATAR, BEOGRAD (SRB)
U KOPRODUKCIJI SA: BEURSSCHOUWBURG, BRISEL (BE)

Sanja Mitrović i Vladimir Aleksić

**DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE
PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST¹⁴**

Koncept i izvođenje: Sanja Mitrović i Vladimir Aleksić

Režija: Sanja Mitrović u saradnji sa Vladimirom Aleksićem

Dramaturgija: Olga Dimitrijević, Horhe Painhos / Jorge Palinhos

Dizajn scene i kostima: Frédéric Denis

Dizajn svetla: Giacomo Gorini

Kompozitor / dizajner zvuka: Vladimir Pejaković

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Tehničar svetla: Dragan Đurković

Tehničar zvuka: Miroљub Vladić

Video-montažer: Nikola Vrzić, Siniša Mitrović

Kamera: Vladimir Pavić

Foto: Marko Berkeš

Zvuk i video (gostovanja): Wouter Dupon

Konsultanti: Cis Bierinickx, Aleksandar Janković

Producenti: Jelena Knežević, Tamara Pović

Produkcija i menadžment turneje: Liesbeth Stas

Trajanje 70' bez pauze

U koprodukciji sa: Beursschouwburg (Brussels)

Partneri: Pianofabriek (Brussels), Centar Film (Beograd),

Jugoslovenska Kinoteka (Beograd), Filmski Centar Srbije (Beograd),

Narodni teatar „Toša Jovanović”, Zrenjanin

Uz podršku: Flemish Community, Flemish Community Commission,

Ministarstva kulture Republike Srbije, Grada Beograda

¹⁴ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

Šta je izgubljeno u periodu tranzicije i kako se ovo dvoje izvođača nose sa osećajem gubitka? Kako su socijalističke porodice propale zajedno sa socijalističkim preduzećima i na koji način je to uticalo na Sanju i Vladimira? U predstavi *Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti* razmatra se odrastanje samih izvođača i njihova sadašnja situacija, vrednost njihovih života i rada, i teret izbora koje su pravili, kako ličnih tako i profesionalnih. U današnjem društvu možemo li se i dalje držati vrednosti nasleđenih od zemlje koja je nestala? Da li se mi, kao zajednica, udružujemo samo da bismo žalili i protestovali? Ili je moguće da se ostane veran idealima u koje smo jednom verovali i da se radi na njihovoj realizaciji? Predstava *Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti* suočava oteletvorena lična sećanja izvođača i prizore iz nacionalne kinematografije kako bi istražila šta ostaje od solidarnosti i društvene pravde u vremenu materijalističkog individualizma.

Foto: Leonardo Pastor

AUTORI:

Sanja Mitrović je pozorišna stvarateljka, izvođačica i umetnička direktorka Stand Up Tall Productions. Rođena je 1978. godine u Zrenjaninu u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji. U detinjstvu bila je članica Saveza pionira Jugoslavije i baletske grupe Doma mladosti u Zrenjaninu. Diplomirala je japanski jezik i književnost na Univerzitetu u Beogradu, i emigrirala u Holandiju 2001. godine, gde je diplomirala Mime studije na Univerzitetu umetnosti u Amsterdamu. Rani radovi uključuju Dhanu (2005), Stid (2006) i Knjige pročitane nekada dobra su zaštita od metaka (2007). Njena predstava *Da li ćete ikada opet biti srećni?* iz 2008. godine, koja je doživela premijeru u Centru za kulturnu dekontaminaciju u Beogradu, nagrađena je 2010. godine nagradom BNG Nieuwe Theatermakers Prijs, godišnjim priznanjem za najboljeg mladog reditelja u organizaciji Pozorišnog instituta Holandije, i bila nominovana za Prix Jardin d'Europe.

Poslednjih godina njeni radovi bili su naručivani, producirani i predstavljeni od strane međunarodnih pozorišnih kuća i festivala, uključujući Kunstenfestivaldesarts (Brussels), La Comédie de Reims and Festival Scenes d'Europe (Reims), Huis aan de Werf and Festival aan de Werf (Utrecht), European Capital of Culture 2012 (Guimarães, PT), Beursschouwbourg (Brussels), Tanzquartier Wien (Vienna), Teatro Nacional São João (Porto), Züricher Theater Spektakel (Zürich), Théâtre de la Bastille (Paris), and Schaubühne (Berlin). U njih spadaju predstave *Kratka istorija plakanja* (2010), uz koju je 2011. godine objavljena opsežna publikacija, *Crash Course Chit Chat* (2012), *SPEAK!* (2013), i *Voliš li me još uvek?* (2015). Tokom karijere Mitrović je saradivala sa i pojavljivala se u radovima, između ostalih, Mila Raua / Međunarodnog instituta za političko ubistvo, *Montažstroja* i Nikole Bojtler. Od 2014. godine živi u Briselu.

Vladimir Aleksić je pozorišni, filmski i televizijski glumac. Rođen je 1977. godine u Zrenjaninu u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji. U detinjstvu bio je član Saveza pionira Jugoslavije i plivačkog kluba Proleter Zrenjanin. Diplomirao je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, i emigrirao u Italiju 2001. godine. Tokom narednih sedam godina živio je u Riminiju i Rimu, saradujući sa pozorišnom kućom Motus, kao i velikim brojem italijanskih autora poput Elene Bući, Papija Korsikatoa, Lize Ferlaco Natoli, Eme Dante, i Masbeda.

Projekat Sobe pozorišta Motus osvojio je 2002. godine specijalno priznanje na dodeli nagrada Ubu za najbolje italijanske pozorišne projekte. U periodu koji je usledio Aleksić se pojavljuje u igranim filmovima kao što su *Vrata sedam zvezda* (Paskuale Pozesere, 2005) i *Zatamnjenje* (Oliver Parker, 2006), kao i u TV filmu *Lilijane Kavani Ajnštajn* (2008). Godine 2008. vraća se u Srbiju gde gradi uspešnu glumačku karijeru u različitim medijima. Igrao je u predstavama vodećih beogradskih pozorišta koje su režirali, između ostalih, Ivica Buljan, Nikita Milivojević, Iva Milošević, Gorčin Stojanović, i Olga Dimitrijević. U poslednjih nekoliko godina Aleksić je tumačio lik jednog od najpoznatijih jugoslovenskih sportista, košarkaša Radivoja Koraća, u filmu *Žučko: Priča o Radivoju Koraću* (Gordan Matić, 2011) i ostvario zapaženu ulogu u igranim filmovima *Komesar* (deo Trilogije: rasparčane godine, Gracijano Dijana, 2014) i *Vlažnost* (Nikola Ljuca, 2016), kao i u TV serijama *Vratiće se rode* (Goran Gajić 2008) i *Ono kao ljubav* (Gorčin Stojanović, 2009). Široku popularnost stekao je kao voditelj šou-programa *Ja imam talenat* (2009 – 2013) koji ga je promovisao u prepoznatljivu medijsku ličnost u Srbiji. Aleksić i dalje živi u Beogradu.

STAND UP TALL
PRODUCTIONS

Broj igranja					3
U BITEF teatru					
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					3
Broj gledalaca					300
U BITEF teatru					
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					300
1. Igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca u BITEF teatru	2. Gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
UKUPNO 1			UKUPNO 2		
			3. Gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			20.09. Schlachthaus Theater, Bern (CH)	1	100
			21.09. Schlachthaus Theater, Bern (CH)	1	100
			22.09. Schlachthaus Theater, Bern (CH)	1	100
			UKUPNO 3	3	300

Premijera: 24. mart 2017. godine u Firchie Think Tank Studiju.

<https://www.youtube.com/watch?v=uzz4t35gF7k>

<https://www.youtube.com/watch?v=P13LNZYBlps>

<https://www.youtube.com/watch?v=Bcg3O0bQDjl>

Facebook strana: <https://www.facebook.com/naciJAnacija/>

CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija

JAMI DISTRIKT¹⁵

Dokumentarna pozorišna predstava o najstarijoj naciji na svetu!

Režija: Kokan Mladenović

Izvedbeni tekst: Milena Bogavac

Originalna muzika: Marko Grubić

Kostim: Ivana Nestorović

izvode: Isidora Simijonović (glumica), Vanja Nenadić (glumica/naratorka), Nina Nesković (glumica)

Muziku izvodi grupa Vroom: Jamal al Kiswani, Marko Grubić

Foto: Dejan Lalić Lale

Ft: Nemanja Dragaš

Predstava se realizuje uz podršku SOKOJ-a.

Trajanje: 100'

Više o predstavi na:

<https://www.facebook.com/naciJAnacija/>

Nacije proizvode ratove i ratovi proizvode nacije.

Ko je prvi počeo? Dokazaće se!

Nacija koja dokaže da je evoluirala direktno iz majmuna, dobija nagradnu vožnju u luna-parku istorije.

Uključite se!

U Jami Distriktu ima mesta za sve!

JAMI DISTRIKT je pozorišna predstava koja problematizuje pitanja nacije i nacionalnih država, u hi-tech svetu 21. veka. Polazeći od činjenice da je nacija konstrukt i pojam izmišljen u 19. veku, ova predstava postavlja pitanje: kako je devetnaestovekovnom izumu pošlo za rukom da izgleda kao da je bio tu od uvek?

Da li su nam, u eri interneta, veštačke inteligencije i savremene medicine, još uvek potrebne stare, "dobre" nacije? Šta će smeniti nacije i nacionalne države? I ko je gori: nacije ili korporacije?

Do kraja 21. veka, očekuje se da će većinu intelektualnih i fizičkih poslova obavljati roboti. Da li će roboti imati nacionalnu svest? Da li će biti robo-rodoljubi i robo-patriote? Da li će ideja nacije završiti na smetlištu istorije, ili će tamo završiti oni koji u nju veruju? Da li ćemo u 22. vek ući u cipelama iz 19. veka? I da li nas žuljuju te razgažene cipele? One odavno nisu lepe. A da li su udobne?

JAMI DISTRIKT je predstava koja se, u formi lažnog dokumentarca, bazira na (izmišljenom), ali mogućem događaju – budućem ratu na Balkanu nastalom iz istih apsurdna koji su uzrokovali i prethodni. Danas te iste sile iracionalnosti deluju na širem području Evrope, a sličnosti sa sudbinom Jugoslavije su zabrinjavajuće i zastrašujuće.

U selu Jamena, na tromeđi Srbije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine, naučnici su – najsavremenijim sredstvima (koja uključuju satelitsko snimanje zemljine kore, specijalnim kamerama sa infra-crvenim i rengentskim zracima) otkrili najstarije paleolitsko naselje u istoriji čovečanstva. Otkriće je značajno jer pomera naučna saznanja o početku razvoja ljudske vrste stotinama hiljada godina unazad: homo sapiensi su bitno stariji nego što se do sada mislilo.

Ovo revolucionarno otkriće, od značaja je za čitavo čovečanstvo, ali se za njega posebno interesuju Srbi, Hrvati i Bošnjaci, budući da se praistorijska Jamena, nalazi na teritoriji sve tri države. Budući da svaka država pokušava da ga prisvoji, počinje niz apsurdnih teorija, o tome koji je narod stariji i kome pripada drevna Jamena. Teorije vode sve tri nacije u rat, a u rat se uključuju i sve svetske sile, na različitim stranama. Praistorijska Jamena biva uništena... a broj žrtava veći od 150 000.

¹⁵ Međunarodna i saradnja sa partnerima iz Srbije

Tada nastupa mir i trajno rešenje za Jamenu: ona postaje distrikt pod međunarodnim protektoratom, a transnacionalne kompanije, ulažu novac u to da se na prostoru Jamene, otvori najveći naučno-zabavni park na svetu. Svi preživeli stanovnici sela Jamena (ima ih oko stotinu) dobijaju posao: u ovom parku, oni će za turiste, glumiti drevne Jamece. Svi dobijaju kostime neandertalaca i plate, a međunarodna zajednica s ponosom ističe kako je stopa nezaposlenosti u Jameni – nula. Sve tri nacije sada su spuštene na nivo paleolitskih ljudi, u službi krupnog kapitala.

Priča pokazuje koliko su nacionalne podele besmislene, u XXI veku – kada usled galopirajućeg razvoja nauke i tehnologije, svetom odavno vladaju transnacionalne kompanije i kada 1% čovečanstva poseduje 46% svetskog bogatstva. Ideja o naciji, plasira nam se kao nešto na šta treba da budemo ponosni, a zapravo je fenomen koji ponižava naše ljudsko dostojanstvo.

Po svojoj formi, predstava je fragmentarna i postmoderna, a njen važan deo čini video rad, sastavljen od različitih sekvenci koje podržavaju formu lažnog dokumentarca, kao i živa izvedba originalne muzike grupe VROOOM. U videu su nahovane izjave različitih političara, donosilaca odluka i vlastodržaca, a kako bi sve izgledalo što uverljivije, tu su i lažna izdanja nacionalnih dnevnika i drugih informativnih emisija.

AUTORI/KE:

NACIJA

Nacija je umetničko-istraživački projekat čiji je cilj produkcija intermedijalnog dela, hibridne forme. Izvedbene umetnosti ovde se ukrštaju s vizuelnim, a konačni rezultat treba da bude muzičko-scensko delo, koje uključuje video, film, pozorište, muziku i interakciju s publikom.

KOKAN MLADENVIĆ

Rođen je u Nišu, Srbija, 1970. godine.

Završio je Srednju glumačku školu u Nišu, u klasi Mime Vuković-Kurić. Diplomirao na Katedri za pozorišnu i radio režiju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu 1993. godine, u klasi Miroslava Belovića i Nikole Jevtića.

Režije (izbor): Shakespeare, Buñuel, Müller „Hamlet”; Harms „Slučajevi”; Tirso de Molina „Seviljski zavodnik i kameni gost”; Beaumarchais „Figarova ženidba”; Aristofan „Lizistrata”, „Mir”, „Pravda”; Agota Kristof „Velika bilježnica”;

Dušan Kovačević „Maratonci trče počasni krug”, „Balkanski špijun”, „Sabirni centar”; Henrik Ibsen „Peer Gint”; Shakespeare „Bogojavljenka noć”, „San ljetne noći”, „Ukročena goropadnica”, „Romeo i Julija”; Ljubomir Simović „Putujuće kazalište Šopalović”; Baricco „Ilijada”; Goran Petrović, K. Mladenović „Opsada crkve Svetog Spasa”, Goran Stefanovski „Bakanalije”; Mihail Bulgakov, K. Mladenović „Majstor i Margarita”; J. R. Tolkien, K. Mladenović „Hobit”; J. M. Barrie, M. Stojanović „Petar Pan”; Enda Walsh „Disko svinje”; Fosse, Kander, Ebb „Chicago”; Rado, Ragni, MacDermot „Kosa”; Madač „Čovekova tragedija”; Maja Pelević „Pomorandžina kora”, „Ja ili neko drugi”; Goldoni „Sluga dvaju gospodara”, K. Mladenović „Zona Zamfirova”, mjuzikl po delu Stevana Sremca; Beaumarchais, K. Mladenović, Djarmati „Opera ultima”; Eshil „Okovani Prometej”, Alexandre Dumas „Tri musketara”, Lars von Trier „Dogvil”...

Sa uspehom je režirao u pozorištima Slovenije, Mađarske, Rumunije, Bosne i Hercegovine i Crne Gore.

Stručno se usavršavao u New Yorku, Londonu, Avignonu i Moskvi. Bio je umetnički direktor pozorišta

“Dadov”, umetnički direktor Narodnog pozorišta u Somboru, direktor drame Narodnog pozorišta u Beogradu i upravnik pozorišta Atelje 212 u Beogradu. Za svoj rad, dobio je nagradu “Bojan Stupica” kao i sve druge značajne nagrade na festivalima u Srbiji i Crnoj Gori.

MILENA BOGAVAC

Milena Minja Bogavac je spisateljica, dramaturškinja, pozorišna rediteljka, slem pesnikinja i radnica u kulturi.

Rođena je u Beogradu, 1982. gde je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti.

Napisala je petnaestak pozorišnih komada, koji su izvedeni u brojnim srpskim i evropskim pozorištima.

Dobitnica je nagrada „Borislav Mihajlović – Mihiz” za dramsko stvaralaštvo, „Josip Kulundžić” za „izuzetan uspeh u oblasti pozorišta” i nekoliko drugih...

Od 1999. godine, sa rediteljkom Jelenom Bogavac, radi u okviru pozorišne trupe Drama Mental Studio.

Nezavisno od rada u trupi, saraduje sa mnogim organizacijama i institucijama kulture među kojima su: BITEF, BITEF teatar, Centar E8, Teorija koja hoda, Per.Art...

Piše i izvodi slem poeziju, a zbirke „Ekonomsko propagandna poezija“ (2005) i „Moj slem je duži od tvog“ (2011) objavio joj je novosadski SKC. Objavila je roman „Istorija srca“ (Princip bonart pres, 2012), a pozorišni komadi koje je napisala, prevedeni su na više jezika i uvršteni su u nekoliko antologija savremene drame.

Od 2006 – 2011. radila je kao selektorka i umetnička direktorka Ex teatar festa – festivala eksperimentalnog, niskobudžetnog i angažovanog pozorišnog izraza, u Pančevu.

Režirala je nekoliko predstava čiji su izvođači i ko-autori mladi ljudi, a sa Vojslavom Arsićem, od 2010. razvija pozorišni metod kolektivnog autorstva nazvan „pozorište kao omladinski rad“.

Redovno vodi radionice zasnovane na upotrebi dramskih tehnika u obrazovanju, radionice za razvoj dramskog teksta i radionice slem poezije.

MARKO GRUBIĆ

www.markogrubic.com

Komponovao je muziku za pedesetak pozorišnih predstava, za velike manifestacije, kao i za brojne performanse, dokumentarne i igrane filmove. Dobitnik je Sterijine Nagrade za najbolju originalnu muziku u pozorišnoj predstavi za 2013. godinu, kao i drugih priznanja u oblasti muzičko-scenskog stvaralaštva.

Kompozitor je, basista i kreativni vođa muzičke grupe VROOOM sa kojom je objavio pet albuma u Srbiji, Hrvatskoj, Sloveniji i Francuskoj i održao nekoliko stotina nastupa širom Evrope.

Koproducent je i kompozitor projekata DOGVIL, koncert predstave po dramskom tekstu Lars von Trier-a i JAMI DISTRIKT (izvedbeni tekst: Minja Bogavac).

VANJA NENADIĆ

Vanja Nenadić je rođena 2. februara 1992. godine u Somboru, Srbija. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Igrala je u nekoliko predstava Narodnog pozorišta Sombor, Beogradskom dramskom pozorištu i Akademiji 28. Ona je glumica i producent. Osvojila je publiku debitantskom ulogom u filmu „Biser Bojane“ u kojem je igrala sa Mimom Karadžićem i Andrijom Miloševićem. Vanja je sa 19 godina došla u Beograd na studije, gde i sada živi. U Beogradskom dramskom pozorištu igra predstavu „Draga Jelena“, predstavu za decu „Magična Lira“ u Akademiji 28, a trenutno radi na predstavi o Milanu Konjoviću u režiji Milana Neškovića. [1]

NINA NEŠKOVIĆ

Diplomirani je dramski i audio-vizuelni umetnik iz oblasti glume, „Fakultet dramskih umetnosti“, Beograd 2015. godine je završila master studije na istom fakultetu.

Specijalna nagrada na međunarodnom festivalu "ArtOkraina" u Sankt Petersburgu; Nagrada iz diktije „Branja Đorđević“, Fakultet dramskih umetnosti; Za predstavu „Jami Distrikt“ osvojila je nagradu za Najbolje glumačko ostvarenje na Festivalu Tvrđava Grad Teatar u Čortanovcima (2017.) i Nagrada za najbolju mladu glumicu 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića“ (2017), Sarajevo zajedno s kolegicama Ninom Nešković i Isidorom Simijonović.

ISIDORA SIMIJONOVIĆ rođena je 21. juna, 1995. godine u Beogradu

Nakon što je završila Prvu beogradsku gimnaziju, upisala je Akademiju umetnosti u Beogradu, odsek gluma, u klasi prof. Mirjane Karanović, gde je danas četvrta godina studija.

Isidora je debitovala na filmskom platnu igrajući glavnu ulogu u nagrađivanom filmu „Klip“ (2012), u režiji Maje Miloš. Za ovu ulogu Isidora je nagrađena priznanjem „Special mention actress“ na Vilnius international film festivalu, kao i nagradom „Zlatni lešnik“, koji joj je dodelio žiri leskovačkog internacionalnog filmskog festivala. Fipresci Srbija, dodelio joj je „Nagradu za najbolju žensku ulogu“, 2013. godine. Za predstavu „Jami Distrikt“ osvojila je nagradu za Najbolje glumačko ostvarenje na Festivalu Tvrđava Grad Teatar u Čortanovcima (2017.) i Nagrada za najbolju mladu glumicu 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića“ (2017), Sarajevo zajedno s kolegicama Ninom Nešković i Isidorom Simijonović.

NAGRADE:

ČETVRTI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA TEATAR, Kompleks vile Stanković, Čortanovci (pod otvorenim nebom), Srbija (od 3. do 6. jula 2017, godine)

- Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“
- Nagrada za najbolju žensku ulogu ravnopravno je dodeljena:

- a. Isidori Simijonović za ulogu srpskog koncepta,
- b. Nini Nešković za ulogu bosanskog koncepta i
- c. Jeleni Graovac za ulogu hrvatskog koncepta, u predstavi „Jami distrikt“.

41. DANI SATIRE *FADILA HADŽIĆA*, Zagreb, Hrvatska (Od 2. do 19. juna 2017. godine)

- - Nagrada za najbolju kabaretsku predstavu, „Jami distrikt“ Milene Bogovac u režiji Kokana Mladenovića.

MEĐUNARODNI FESTIVAL MLADOG GLUMCA – ZAPLET 09, Banja Luka, Bosna i Hercegovina (Od 20 do 26. oktobra 2017. godine)

- Nagrada za najbolju predstavu u celini - predstava „Jami distrikt“, nastala po tekstu Milene Minje Bogavac i u režiji Kokana Mladenovića.
- Nagrada za najbolju mladu glumicu otišla je Isidori Simijonović za ulogu „srpske pozicije“ u „Jami distriktu“,
- Glasovima publike, među nagrađenima glumcima/ama večeri je Nina Nešković u predstavi „Jami distrikt“

37. FESTIVAL *BORINI POZORIŠNI DANI*, 2017, Vranje, Srbija (Od 21. do 26. oktobra 2017. godine)

- Dokumentarna predstava Milene Bogavac o najstarijoj naciji na svetu „Jami distrikt“, u režiji Kokana Mladenovića proglašena je glasovima publike najboljom na festivalu.

2. MEĐUNARODNI TEATARSKI FESTIVAL *DANI JURISLAVA KORENIĆA* (Od 16 do 23. decembra 2017. godine), Kamerni teatar, Sarajevo, Bosna i Hercegovina. Predstava odigrana petog dana festivala: 20.12.2017. godine.

Žiri je dodelio:

- Nagradu „Jurislaw Korenić“ za najbolju predstavu u celini: predstavi „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju režiju: Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju mladu glumicu: trima glumicama – građankama Jemene u predstavi „Jami distrikt“: Nini Nešković, Isidori Simijonović i Jeleni Graovac.

Predstava JAMI DISTRIKT je ocenjena kao najbolja na Internacionalnom teatarskom festivalu – Lica bez maski / Faces without Masks, koji je održan od 12. do 16. aprila 2018. godine u Skoplju (Makedonija).

Osvojila je tri nagrade:

- GRAND PRIX za najbolju predstavu
- Nagradu za najbolju režiju (Kokan Mladenović)
- Nagradu za najbolju glumicu (Nina Nešković)

Odluka je doneta od strane žirija u sastavu: Nina Nikolić, direktorka i predsednica članova žirija: Darie Rizove, glumice i Dragana Nikolovskog Lukana, dramskog pisca.

63. STERIJINO POZORJE

Predstava Jami Distrikt osvojila je čak sedam Sterijinih nagrada:

- za najbolju predstavu, tekst savremene drame (Milena Bogavac),
- za režiju (Kokan Mladenović),
- za glumačka ostvarenja (Jelena Graovac i Nina Nešković),
- za kostimografsko ostvarenje (Ivana Nestorović), kao
- i nagradu iz Fonda „Dara Darinka Čalenić“ za najbolju mladu glumicu (Isidora Simijonović)

FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA U ALEKSINCU:

Nagrade stručnog žirija i publike:

- Nagrada „Olga Ivanović“ za najbolju glumicu koju su ravnopravno podelile sve tri glumice ovog komada: Isidora Simijonović, Nina Nešković i Vanja Nenadić.
- Kokanu Mladenoviću pripala je nagrada za najbolju režiju,
- a Mileni Bogavac nagrada “Slobodan Selenić” za najbolji tekst.
- Stručni žiri festivala u sastavu: Miliwoje Mladenović, predsednik, Slobodan Savić i Goran Ibrajter dodelio je predstavi i nagradu za najbolju predstavu uopšte „Jami distrikt“ je, prema oceni publike i stručnog žirija najbolja predstava.

14. POZORIŠNI FESTIVAL U ARANĐELOVCU, koji je pod sloganom “Teatar u nama”, održan od 2. do 6. novembra, u organizaciji Centra za kultura tog grada.

Stručni žiri u sastavu Dušanka Stojanović Glid, dramska umetnica, Zoran Maksimović, teatrolog i kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine, i dr Ivan Zlatković, književnik jednoglasno je doneo odluku kao i arandelovačka publika: Jami distrikt je najbolja predstava.

• Predstava JAMI DISTRIKT je ocenjena kao najbolja na Internacionalnom teatarskom festivalu – Lica bez maski / Faces without Masks, koji je održan od 12. do 16. aprila 2018. godine u Skoplju (Makedonija).

Osvojila je tri nagrade:

- GRAND PRIX za najbolju predstavu
- Nagradu za najbolju režiju (Kokan Mladenović)
- Nagradu za najbolju glumicu (Nina Nešković)

KRITIKE

<http://www.vijesti.me/caffe/pobuna-protiv-opore-stvarnosti-933483>

<http://radiotivat.com/jami-distrikt-koliko-smo-isti/2017/04/>

<http://www.dan.co.me/?>

nivo = 3&datum = 2017-04-14&rubrika = Kultura&clanak = 594361&najdatum = 2017-04-13

<http://radiotivat.com/stevan-koprivica-vrhunski-teatarski-cin/2017/04/>

<http://www.bokanews.me/featured/jami-distrikt-vise-pozorisne-deklaracije-zajednickom-jeziku/>

http://veselolice.blogspot.rs/2017/04/blog-post_28.html

<https://www.pressreader.com/croatia/vecernji-list-hrvatska/20170606/282106341607515>

Ana Tasic, Politika: <https://anasttasic.wordpress.com/2017/06/07/politicari-majmuni-i-nekoliko-banana/>

<http://kazaliste.hr/index.php?p=article&id=2409> <http://www.rts.rs/page/radio/sr/story/1466/radio-beograd-3/2827682/aleksandar-milosavljevic-pozorisne-aktuelnosti.html>

<http://bosonoga.com/2017/10/22/zaplet-09-ko-je-jamio-do-jame-nas-je-doveo/>

<https://www.nezavisne.com/kultura/pozornica/Jami-distrikt-odusevio-publiku-Zapleta-09/448284>

UTISCI

Predstava Kokana Mladenovića "Jami distrikt" ostavlja bez teksta i daha i drži gledaoca tokom čitavog svog trajanja na granici suza i smeha. Ona je istovremeno surova i potresna, a opet beskrajno duhovita. Karakteriše je savršena gluma mladih glumica koje snagom svoje reči i scenskog pokreta iznenaduju u svakoj sledećoj sceni. Zbog teme koju obrađuje "Jami distrikt" trebalo bi da bude obavezna lektira na ovim prostorima.

Dr Tijana Palkovljević Bugarski, upravnica Galerije Matice srpske

Nijedna naučna studija nije i ne bi mogla ovako urnebesno duhovito, ogoljeno, ali i bolno istinito da prikaže svu apsurdnost nacionalizma, kao što je to učinila predstava „Jami distrikt“. Zavidim joj na tome!

Prof.dr Mikloš Biro, psiholog

„Jami distrikt“ – to je onaj luna park u kom je Breht sreo Monti Pajtona. Legenda kaže da su se napili piva, pa seli na ringišpil i vozili se u krug, do povraćanja... Jami distrikt – to je ona predstava u kojoj je dokumentarizam sreo fikciju. Priča se da se silno zaljubio, ali ga je fikcija hladno odbila jer je „lažov i prevarant, bez osećaja za realnost, moguće i verovatno“... Jami distrikt – to je ono mesto u kom je pozorište srelo društvo. Susret je prošao neprimetno, jer su oba mislila da stoje ispred ogledala. Nije im se naročito dopalo ono što su tamo videli, ali su pomislili kako je „sada već kasno za promene“. Odlučili su da ostanu ponosni na ono što jesu... pa su ponosno zgrabili svoje banane i odskakutali, za svojim čoporom; na svoje grane, u svoje pećine.“

Milena Minja Bogavac, spisateljica

Da li smo postali majmuni dokazujući da nismo postali od istog majmuna? Da li će nas budući rat zbog praistorije dovesti do kraja istorije? Da li su korporacije progutale nacije dok smo mi iskopavali četnike, ustaše i domobrane u luna-parku istorije?

„Jami distrikt“ - jedinstvena prilika da se nasmejete majmunima za koje niste glasali.

Kokan Mladenović, reditelj

Specifična struktura i forma komada Milene Bogavac, čiji ni raniji tekstovi nisu bili lišeni uspešnih „literarno- dramaturških“ istraživanja i svojevrsnog kreativnog poigravanja, bavi se vrlo aktuelnim pitanjima nacionalnog identiteta, položaja pojedinca unutar homogenog etičkog korpusa, manipulacijama i zloupotrebama osećanja pripadnosti određenoj zajednici. Autorka, koristeći nebrojene primere iz bliske surove prošlosti na prostorima bivše Jugoslavije, uz značajan ironijsko-alegorijski otklon, na duhovito-potresan način progovara o besmislu podela bez obzira da li je reč o nacionalnim, verskim ili ideološkim jer je ishod svake podjednako tragičan. U scenskoj realizaciji Kokana Mladenovića, uz sjajnu podršku Isidore Simijonović, Jelene Graovac i Nine Nešković, čiji glumački talenat, izraz i ekspresivnost daju visoke umetničke domete celokupnoj predstavi, kao i muzike grupe „Vroom“, posebno do izražaja dolaze kritički intonirani pasazi razotkrivanja destruktivnosti ogoljene politike „kvi i tla“, čije posledice nažalost osećaju sadašnje ali i buduće generacije na našim prostorima. Ironija, sarkazam, komika i apsurd prepliću se sa dramskim momentima, čineći Jami distrikt stilski i žanrovski heterogenom, što je dodatni kvalitet ove društveno angažovane predstave u najboljem smislu te reči.

Dr Miroslav Radonjić, direktor Sterijinog pozorja

- Da je povest nekih naroda samo prelaz od džungle do zoološkog vrta, pokazuju Isidora Simijonović, Nina Nešković i Jelena Graovac.

- Da čovek nastaje od majmuna, a majmun od nacionaliste, pokazuje Kokan Mladenović

- Da od kabarea i satire nastaju parodija i groteska, a od njih čista, urnebesna, bolna i čarobna komedija, pokazuje predstava „Jami distrikt“.

Dr Svetislav Jovanov, dramaturg, Srpsko narodno pozorište

Ne pamtim kada sam se poslednji put toliko naježio na jednoj premijeri, ali ništa manje ni na sledećim izvedbama. Većito nezadovoljan i kritičan, odjedanput potpuno razoružan, samo sam mogao na kraju da viknem u uvo prijatelju pored mene: "Konačno!"

Ivan Fece Firchie, vlasnik Firchie Think Tank Studija

„Jami distrikt“ Kokana Mladenovića, po tekstu Milene Bogavac, obračunava se sa regionalnom nacional- šovinističkom ideologijom i ljudima koji je raspiruju na njima jedini razumljiv način: brutalnom silom reči i dela. Ne štedeći nijednu od sukobljenih strana, sirova energija tri mlade glumice, balkansku problematiku „kvi i tla“ Mladenovićevo promišljenom banalnošću razbija na komadiće, u istorijskom trenutku kada nacija, zemlja i krv

imaju tržišnu cenu. Moderna predstava kao stvorena za učenike i studente koji su devedesetih bili premladi da bi razlučili povode, obime i posledice zločina počinjenih tokom ratnih sukoba u SFRJ.

Igor Mihaljević, urednik, Znas Ti Zasto.com

<https://vojvodjanske.rs/jami-distrikt-milena-bogavac/>

Autorka teksta Milena Bogavac, poznata po svojoj angažovanosti i otvorenosti, ne samo prema „našima” nego i prema „njihovima”, ma ko to bio s druge strane, nas ubojitom satirom, bez imalo pardona, zasipa istinom i samo istinom, doduše ovoga puta pretpostavljenom ali vrlo mogućom i vrlo korespondirajućom sa aktuelnom stvarnošću. Samo pominjanje imena, **Kokana Mladenovića**, trostrukog dobitnika Sterijine nagrade, ako ne računamo prošlogodišnju (zasluženu a ne dodeljenu), asocira na bunt i otvorenu, bespoštednu, kritiku negativnih pojava na ovim prostorima tako da o kredu autorske ekipe ne treba previše trošiti reči.

Foto: Branko Lučić

„Jami district” je započeo svoj pozorišni život pre nešto više od godinu dana u Novom Sadu tako da ima popriličan pedigree igranja u zemlji Srbije, takođe i popriličan broj nagrada na festivalima diljem bivše nam domovine pa nije na odmet da spomenemo šta o narečenom prikazanju rekoše drugi: „...Znanstveno 'otkriće' najstarijih ljudskih predaka vodi u novi rat na Balkanu, a Jamena, nakon svega, postaje zabavni park. Obračun s cjelokupnom mitomanijom Balkana je najkraći mogući opis predstave 'Jami distrikt'... Tekst Milene Bogavac započinje dosjetkom: u selu Jamena svjetski su znanstvenici našli dokaze da je ljudski rod mnogo stariji nego što se do sada mislilo, te upravo iz Jamene potječe čovječanstvo. No, Jamena se – vidi vruga – nalazi na tromeđi Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Srbije, te ondje istog trena počinje borba za ostatke pračovjeka... Sve je ovdje postavljeno tako da nam pokaže koliko smo svi mi na Balkanu slični a ne različiti. Tako predstava doseže vrhunac u trenutku kada iz instituta u Edinburgu stižu nalazi krvi koji kažu: **isti su**, a nakon toga ratnička krv lije u potocima. (Bojana Radović, Večernji list, Zagreb, 06.06.2017)

Tajnu nastanka ovog post-dramskog teksta i čitavog projekta su nam otkrili sami autori na “okruglom stolu” (razgovori o predstavama se dešavaju u 11h u salonu SNP – ispred pokojne “Treme”). Prvo je nastao performans “Nacija” koji su radili Marko Grubić sa grupom Wrooom po scenariju Minje Bogavac nakon toga se uključio Kokan Mladenović sa predlogom da iz toga može i treba da se “rodi” dramski tekst. Na osnovu predloška u projekat su se uključili navedeni producenti i početkom prošle godine je došlo do kastinga koji nije podrazumevao samo pevačko, igrčko i glumačko umeće već i stavove, odnose prema zadatoj temi itd.

Po radioničkom principu, nakon svakog eksperimenta o pojedinim temama, sutradan je Minja dolazila sa delovima teksta, koji su kroz dalji rad brušeni, tako da je konačna verzija uobličena tek na generalnoj probi ili samoj praizvedbi u martu 2017, tako da se može reći da je tekst produkt kolektivan, mada svi akteri tvrde da je to Minjin tekst. Kuriozitet koji smo takođe saznali danas je da je projekat do sada dobio 12 nagrada u osam država i do februara sledeće godine su rasprodati termini, a imaju poziv da početkom 2020. nastupe na festivalu u Bogoti.

Posebno treba naglasiti da je za sve tri mlade glumice (Isidora Simijonović, Jelena Graovac, Nina Nešković) ovo prvo profesionalno iskustvo koje će sigurno bitno uticati na njihove karijere, a same su istakle da bi volele da u budućnosti rade po ovakvom principu. Energija kojim zrače tokom nepunih dva sata trajanja ove žestoke mitomanske satire pleni publiku i sigurno će i u budućnosti ostaviti značajnog traga na dešavanja u pozorišnom životu na ovim prostorima. Sigurno se, pored zanalački vođenog radioničko/rediteljskog procesa u oblikovanju projekta Kokana Mladenovića, mora naglasiti nemerljiv doprinos Marka Grubića i njegovih saradnika iz “Wrooom-a” koji precizno pokrivaju čitav logistički deo posla, a koji se ne sastoji samo iz muzičke podrške već iz nebrojeno mnogo detalja koje prosečni gledalac ne vidi.

Konačno, još jedno “žestoko” veče na programu 63. Sterijinog pozorja je uspešno okončano i pravo je zadovoljstvo što smo već u prvoj trećini pređenog puta imali priliku da vidimo različite temate u svakom pogledu, pa kome se više sviđa ovakav ili onakav pristup je stvar njegovog ličnog doživljaja bitno je da svako od nas ima apsolutno pravo da mu se nešto sviđa ili ne, što opet implicira da svi ponuđeni koncepti imaju pravo na svoj život i predstavljaju značajan događaj u teatarskom životu na ovim prostorima koji nije baš toliko loš kako mi često, bez nekih posebnih argumenata umemo da konstatujemo.

Broj igranja	28
U BITEF teatru	3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	9
Broj igranja – gostovanja van Srbije	16
Broj gledalaca	6200
U BITEF teatru	490
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	2530
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	3180

1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
09.02.	1	159	29.03. NOVOSADSKO POZORIŠTE / UJVIDEKI SZINHAS, Srbija	1	180
23.03.	1	178	28.05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Jovan Đorđević”	1	300
17.09.	1	153	22.08. MOKRIN HOUSE, Mokrin, Srbija	1	250
UKUPNO 1	3	490	17.09. 52. BITEF (Svet bez ljudi), Prateći program: SHOWCASE domaćih pozorišta, Beograd, Srbija	1	200
			02. 10. CENTAR ZA KULTURU, Svilajnac, Srbija	1	200
			05. 10. GRADSKO POZORIŠTE, Bečej, Srbija	1	200
			03. 11. 14. POZORIŠNI FESTIVAL Arandelovac, Srbija	1	400
			20. 11. KULTURNI CENTAR Zrenjanin, Srbija	1	400
			23. 11. VII FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA (Iza zavese svetli svet), Aleksinac, Srbija	1	400
			UKUPNO 2	9	2530
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			31.01. ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE GRADSKO KAZALIŠTE; Pula, Hrvatska	1	250
			01.02. KAZALIŠTE GANDUSIO. Rovinj, Hrvatska	1	100
			02.02. PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ANTE BABIĆ, Kazališna dvorana Umag, Hrvatska	1	150
			05.03. PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ANTE BABIĆ, Kazališna dvorana Umag, Hrvatska	1	160
			06.03. KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	1	160
			07.03. PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ANTE BABIĆ, Kazališna dvorana Umag, Hrvatska	1	200
			12.04.	1	300

11. INTERNACIONALNI POZORIŠNI FESTIVAL LICA BEZ MASKI / FACES WITHOUT MASKS, Skoplje, Makedonija		
21.05. 11. EUROREGIONAL THEATRE FESTIVAL TIMIȘOARA – TESZT, Rumunija (Military Circle)	1	200
15.06. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 “Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora	1	200
12.08. 5. KORIFEJ-INTERN FEST ALT TEATRA, Kolašin, Crna Gora	1	100
14.08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 „Centar ljeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora	1	200
07.09. INDIGO FESTIVAL SODOBNIH IDEJ, MINI TEATAR, Ljubljana, Slovenija	1	100
26.10. KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	1	260
29.10. BARSKI LJETOPIS - ZIMSKA SCENA, DOM KULTURE, Bar, Drna Gora	1	400
25.12. KAMERNI TEATAR 55 Sarajevo, Bosna i Hercegovina	1	200
26.12. KAMERNI TEATAR 55 Sarajevo, Bosna i Hercegovina	1	200
UKUPNO 3	16	3180

Foto: Jelena Janković

*Premijera 26.09.2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017

Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović“ u Narodnom pozorištu (105’), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30’), gde se izvodi drugi deo komada (60’).

PREDSTAVA JE NAKON 51. BITEFA NA REDOVNOM REPERTOARU OBA TEATRA - SEZONA 2017/18.

Foto: Jelena Janković

Foto: Jelena Janković

NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU I BITEF TEATAR, Srbija

CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN¹⁶

Režija: Jernej Lorenci

Dramaturgija: Matic Starina

Igraju: Olga Odanović, Nataša Ninković, Nada Šargin, Hana Selimović, Branko Jerinić, Nikola Vujović, Bojan Žirović, Milutin Milošević, Slaven Došlo

Scenograf: Branko Hojnik

Kostimografkinja: Belinda Radulović

Kompozitorica: Karmina Šilec

Koreograf i asistent reditelja: Gregor Luštek

Scenski govor: Ljiljana Mrkić Popović

Fotografije: Sonja Žugić, Jelena Janković

Izvršni producenti: Jovana Janjić, Milorad Jovanović

Organizatorica: Natalija Ignjić

Inspicijentkinje: Sanja Ugrić Mimica, Maja Jovanović

Sufler: Gordana Perovski

Asistenti reditelja: Tara Manić, Jug Đorđević, Rastislav Čopić

Asistent kostimografa: Dunja Kostić

Asistent organizatora: Miloš Golubović

REČ SELEKTORA 51. BITEFA

Slično istraživanje glumačke umetnosti kao i u predstavi Biblija, prvi pokušaj, slovenački reditelj Jernej Lorenci sprovodi i u ovogodišnjoj festivalskoj koprodukciji Narodnog pozorišta u Beogradu i BITEF teatra, a koja će premijerno biti izvedena na festivalu. Ovog puta tekstualno polazište je srpska epska književnost srednjeg veka, u kojoj reditelja privlače različiti konkretni motivi. Na višem tematskom planu, njega posebno zanima arhetipska situacija, karakteristična za srpsku, ali i neke druge kulture: smenjivanje samo dve uloge, heroja i žrtve, bez mogućnosti identifikovanja s nekom uravnoteženom egzistencijalnom pozicijom. Scenska posebnost projekta nalazi se u tome što se njegov prvi deo igra na sceni „Raša Plaović“ Narodnog pozorišta, a drugi, posle prelaska publike u toku pauze iz jednog prostora u drugi, u BITEF teataru. Ovo izmeštanje nije produkcijski zahtev – zarad bolje vidljivosti oba koproducenta – već je potpuno opravdano rediteljskom idejom: smenjivanjem različitih perspektiva na dotičnu tematiku. (Ivan Medenica)

Jernej Lorenci rođen je 1973. u Mariboru. Već u srednjoškolskim je danima režirao prve predstave pod okriljem mariborskoga *Mrtvog gledališča*, pa nakon gimnazije u Mariboru upisuje studije režije na Akademiji za kazalište, radio, film i televiziju u Ljubljani gdje studira u klasi Mileta Koruna i Matjaža Zupančiča. Diplomirao je 1997. režijom Sofoklove *Antigone* te iste godine sudelovao u osnivanju Kazališne škole Prve gimnazije u Mariboru. Debitovao je u mariborskoj Drami s režijom Brechtova *Baala* 1996, nakon toga režirajući ističe se radom u gotovo svim slovenskim profesionalnim kazalištima, od čega treba izdvojiti Euripidove *Bakhe*, Molireova *Umišljenog bolesnika*, japansku NO-igri *Vetar u granama bora*, i Brook – Carierreov *Sabor ptica* u mariborskome SNG-u, Goldmanovu *Zimu jednog lava*,

Euripidovu *Medeju* i *Molierovog Don Juana* u celjskome kazalištu, *Očičene Sarah Kane*, *Podzemni blues* P. Hankea, *Mornara F. Pessoae*, *Pomahnitalu lokomotivu* Witkiewiczza, *Eshilovu Orestiju*, *Ilijadu* Homera u Drami ljubljanskoga SNG-a, *Majstora i Margaritu* M. A. Bulgakova, *Oluju* A. N. Ostrovskoga, *Shakespearovoga Otela* u ljubljanskome Mestnom gledališću, *Ep o Gilgamešu*, *Büchnerovu Dantonovu smrt* i *Svadbu Gombrowicza* u Mladinskome gledališću u Ljubljani, *Žabe ili priču o sirotome Lazaru* G. Strniše u Mestnem gledališću u Ptuj, *Kako uzeti njezin život* M. Crimpa, *Mrtvac dolazi po poljubac* S. Makarovič u Prešernovu gledališću u Kranju, *Gluckovu operu Orfej i Euridika* u ljubljanskoj Operi.

Režira i u Rijeci, Zagrebu, Trstu i Sarajevu, a oprobao se i kao umetnički direktor ptujskoga *Mestneg gledališča*.

¹⁶ Saradnja sa partnerima iz Srbije (Beograd), festivalska premijera (51. BITEF)

Za svoj rediteljski rad dobio je mnoge nagrade uključujući i *Nagradu Prešernova sklada* (2014), Nagradu Politike za najbolju režiju na BITEF-u (2013), *Borštnikovu nagradu* za režiju (2006, 2009. i 2012), Nagradu Zlatni smijeh za najbolju predstavu na 37. zagrebačkim Danima satire (2013), *Zlatni smijeh* za režiju na zagrebačkim *Danima satire* (2011), *Borštnikovu nagradu* za najbolju predstavu u cjelini (2002, 2012, 2013 i 2014.), *Šeligovu nagradu* za najbolju predstavu na *Tjednu slovenske drame* (2006), *Grand prix festivala Zlatni lav* u Umagu (2001), te mu je dodijeljena Nagrada publike za najbolju izvedbu na ljubljanskom festivalu *Ex Ponto* kao i nagrada za najbolju predstavu godine u Bosni i Hercegovini po izboru kritičara, teoretičara i teatrologa, nagradu Međunarodnog kazališnog instituta (ITI UNESCO) i druge.

Pedagoškim radom počinje se baviti 2006. kada postaje asistent, a godinu dana kasnije i docent na katedri kazališne režije na ljubljanskoj AGRAFT. U svojoj karijeri režirao je više od 40 naslova, paralelno delujući i kao dramaturg i scenograf. Hrvatska ga publika poznaje po predstavama *Gospodića Julija*, Strindberga (ZDK *Gavella*, 1998), *Ženidba* Gogolja (HNK *Ivana pl. Zajca*, Rijeka, 2001), *Revizor* Gogolja u koprodukciji Dubrovačkih ljetnih igara i Zagrebačkoga kazališta mladih (2010), te *Tartuffeu* Moliérea u ZKM-u (2013). Predstava *Lulu* prva je njegova režija u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu.

INTERVJU JERNEJA LORENCIJA DNEVNOM LISTU DANAS

Jernej Lorenci, slovenački pozorišni reditelj
Zašto volimo biti samo junaci ili samo žrtve?

Slovenački autor Jernej Lorenci, jedan od najznačajnijih pozorišnih reditelja u regionu, priprema svoju prvu beogradsku predstavu.
Piše: Marija Krtinić, Beograd, 11. jun 2017. godine

* Projekat Epika balkanika, osmišljen po motivima srpske epske poezije, koprodukcija je Drame Narodnog pozorišta u Beogradu i BITEF teatra, a premijera je planirana na jesen u okviru narednog 51. BITEFA. Na ovom festivalu publika je više puta imala prilike da pogleda projekte ovog autora - Oluja, Pomahnitala lokomotiva, Ilijada, od kojih su neki i nagrađivani na ovoj manifestaciji. Lorenci važi za jednog od najproduktivnijih slovenačkih reditelja, a među više od 40 potpisanih predstava (*Antigona*, *Medeja*, *Don Žuan*, *Otelo*), često se nalaze komadi inspirisani drevnim pričama i mitovima. Tako je na sceni SNG Drame u Ljubljani nedavno postavio Bibliju.

O mitu i njegovom uticaju na naše poimanje prošlosti i sadašnjosti u razgovoru za Danas govori Jernej Lorenci.

Epika balkanika biće vaša prva režija u Beogradu. O čemu je tačno reč – koja dela srpske narodne poezije će biti osnova predstave i koju pripovedačku nit ćete pratiti?

- *Konačni izbor ćemo napraviti zajedno s glumcima i suradnicima. Prvo želim čuti kako ti tekstovi zvuče, kakvu vrstu interpretacija omogućuju, koliko pobuđuju imaginaciju, koliko emociju. Ali siguran sam u određene teme koje me interesiraju: ljepota i snaga (stare) poezije, odnos između junaka i žrtve i zašto volimo biti samo junaci ili samo žrtve i koliko je tanka granica između te dve pozicije, koliko prošlost utječe na sadašnjost i zašto može postati (samo)ubilačka, i okrutnost i ljubav, naravno. Svakako će biti zanimljivo.*

Da li ćete se doticati epske poezije drugih naroda na Balkanu i različitih vizura istih junaka i događaja?

- *Nećemo. Ali igrat ćemo se sa opozicijama staro–mlado, žensko–muško, pojedinac–kolektiv, govor–pevanje, iluzija–aluzija.*

Da li to što ste Slovenac doživljavate kao prednost ili manu u radu na ovoj temi? U kojoj meri ste se ranije susretali sa balkanskim narodnim pesmama i mislite li da su i za vaše panslovenske korene one važne?

- *Kao Slovenac sam u velikoj prednosti, ali ta pozicija ima i brojne mane. Pošto ne znam kontekst tih priča, slobodniji sam i nezaražen, a istovremeno će kontekst na nekoj razini biti jednako važan kao sam tekst. U razumevanju konteksta će mi pomoći glumci i drugi, nadam se. To će biti moj prvi susret sa balkanskim narodnim pesmama, barem u praksi. I naravno, jako su važne, ne samo zato što sam Sloven. U narodnom blagu krije se neka čudna ljepota i neposrednost, ono ima snažan ritam koji sliči na ritam ljubavi i smrti.*

Srpska epika nije važna samo za srpsku književnost. Kroz nju se u Srbiji tumači istorija, oblikuje verski život, stvaraju političke ideologije... Šta o jednom narodu govore njegove narodne pesme?

- *Mogu govoriti o veličini i dugovječnosti nekog naroda, riznica su njegovog genotipa, daju osećaj pripadnosti, neku vrstu sigurnosti i zajedništva, a opet, s druge strane, mogu biti i izvor fašizma i zla.*

Šta se dešava ako mit doživljavamo kao neupitnu istinu, ako vekovima kasnije svoju prošlost i budućnost oblikujemo oko narodnih pesama?

- *Desi se katastrofa. Sva destruktivna društva se obavezno pozivaju na prošlost, ono stvarno, pa i mitsko. Onda se zbilja i mit pomešaju i sledi destrukcija.*

Vi ste se u svojim režijama često bavili mitovima – od Antigone, Medeje, Orestije, do Epa o Gilgamešu, Ilijade, pa čak i Biblije. Zašto vas zanimaju ove velike priče koju su temelj evropske civilizacije?

- *Ne znam tačno, ali već odavno sam opsjednut drevnim pričama, tim prvim dokumentima ljudskosti. U njima su predivna i divno bolna svjedočenja nepromenljivosti čoveka, njegovih htjenja i frustracija, traženja smisla, pokušaja prevazilaženja samoće, bildanje vlastitog ega, tema smrti i večnosti, ljubavi i mržnje itd., a sve te priče su ispisane na fenomenalne, skoro pa telesne načine. I onda me zanima koliko mogu postati naše, sadašnje, koliko utjecajne, a ne mislim intelektualno, više fizički, ritmički.*

Šta o savremenom evropskom društvu govore te drevne priče i njihovi junaci? Koliko one utiču na svest i moral modernog čoveka?

- Na svoj pesnički način govore o arhetipskim htjenjima čoveka nekad i danas. U htjenjima se nismo menjali: moć, čast, slava, bol, samoća, tuga, jad. Ali nitko ih ne čita, nitko sluša, skoro nitko. Od njih se uzima samo po potrebi, najčešće političkoj, vulgarnoj, nacionalističkoj. Tužno.

Mitovi nose i mitsko shvatanje vremena koje podrazumeva ciklični povratak jednog istog. Čemu se Evropa onda može nadati? Šta je čeka u njenoj budućnosti?

- Nemam pojma. Nekad se bojim. I često sam ljut. I puno toga ne razumem.

Šta su moderni mitovi? O čemu bi uz gusle pevao moderni evropski pesnik?

- Pevao bi o Hitleru i Če Gevari i Majklu Džordanu i padu Berlinskog zida, možda. Možda o antidepresivu i vijagri. Možda o CERN-u i Hablu. A sigurno bi pevao da ne bude tako prokleta sam.

CARSTVO NEBESKO IZ UGLA SLOVENCA Jernej Lorenci o inspiraciji srpskom epskom poezijom
Tatjana NJežić | BLIC

.....

Govoreći o bavljenju srpskom epskom poezijom, kazao je: „Uvek krećem kao da se zaljubljujem. Prvi motiv je pitanje instinkta, intuicije... nekad čak i nagona. To prethodi bilo kakvoj racionalizaciji koncepta, intelekta. Kad se dogodi ta iskra, onda je to to.”

Srpska epika iz vaše vizure?

- Srpska epska poezija, naravno, nije nepoznanica, ali nisam znao da Srbija ima takvu riznicu poezije. Možda je, uz Indiju, i svetski rekorder epske pesme. Neposrednost, čistota, kombinacija čežnje i vere, ljubavi i časti, nepokolebljivosti i snishodljivosti, intimno - javno, zbilja - mit. Pitanje odnosa pripovedanja i propovedanja, gde je granica, kada prvo postaje drugo...? Epska poezija je različito sagledavana u različitim kontekstima. Tražiću put između lepote poezije i istorijskih konteksta, lepote poezije i komunikacije sa sadašnjošću.

Pominjali ste da je jedna od njenih ključnih osa: odnos žrtva - heroj, junak - žrtva.

- Istorija je sastavljena od te dve krajnosti, kao da ništa drugo ne postoji, a ljudskost je uvek između. Stvarnost nikad nije jednoznačna ni jednostrana, nijedna ljudska odluka takođe... Uvek ima ono što izmiče, a mene upravo interesuje taj prostor izmicanja. Život nije crno-belo. Sve je u tome kako prihvatate poziciju življenja i stvaranja. Istorije takođe. A u tom odnosu ključna je nesigurnost.

Govoreći o pozorištu rekli ste da je ono mesto gde u procesu rada treba zastati?

- Živimo zarobljeni trčeci od jednog kredita do drugog. Bar je pozorište mesto gde se može malo zastati. Smiriti htenja, histeriju, pa i svoje ambicije i doživljaje. Etika u stvaralaštu! Koliko god da svojim radom hranim moje ja ono je uvek uslovljeno sa "ja" onih drugih.

.....

Kakav je odnos prema vremenu u kom živimo?

- Žao mi je što dominira osećaj velike nesigurnost, ali iz pogrešnih pobuda. Nije to nesigurnost u esencijalnom nego u egzistencijalnom smislu. Šteta. Čoveka je uvek strah, i mene, ali ako je strah banalan, onda je i čovek banalan. Ako je strah iniciran nečim dubokoumnijim, nastojanjem da se dokuči ta praznina o kojoj smo govorili... želim osećati taj, a ne ovaj banalni. Jer banalni strah ima banalne posledice, a banalne posledice su skoro uvek put u neku vrstu fašizma.

Broj igranja	9
U BITEF teatru	4
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2
Broj igranja – gostovanja van Srbije	3
Broj gledalaca	1962
U BITEF teatru I Narodnom pozorištu	972
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	440
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	550

1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
26.01.	1	243	21.04. III TEATARSKI FESTIVAL POZORIŠNO PROLEĆE, Šabac, Srbija	1	220
08.02.	1	243	27.05. 63. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, Srbija, Takmičarska selekcija, Srpsko narodno pozorište, Scena „Pera Dobrinović” (I deo) i Scena „Jovan Đorđević” (II deo)	1	220
08.03.	1	243			
17.04.	1	243			
UKUPNO 1	4	972	UKUPNO 2	2	440
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			23.05. MAKEDONSKI NARODEN TEATAR, Skoplje, Makedonija (Velika scena)	1	100
			31.05. 5. DRAMA FESTIVAL, Slovensko narodno gledališče, Ljubljana. Slovenija, I deo (Vekiki oder), II deo (Štihova Dvorana Cankarjevega Doma)	1	220
			29.08. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018 “Centar Ijeta”, Scena Atrijum Buća, Tivat, Crna Gora	1	240
			UKUPNO 3	3	550

HARETFAKT FOND I BITEF TEATAR
AUTORSKI PROJEKAT MIRJANE KARANOVIĆ

Julija¹⁷

Režija i izvođenje: Mirjana Karanović
Koreografija: Sonja Vukičević
Asistencija režije: Damjan Kecojević
Dizajn scene: Mia David
Dizajn kostima: Zora Mojsilović
Kompozicije: Draško Adžić
Dramaturgija: Nina Džuver
Produkcija: Janko Dimitrijević
Dizajn svetla: Djuralight
Odnosi s javnošću (Bitef teatar): Slavica Hinić, Vesna Bogunović
Foto: Jakov Simović
Šef tehnike (Bitef teatar): Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja (Bitef teatar): Maja Jovanović
Majstori svetla (Bitef teatar): Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona (Bitef teatar): Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić
Dekorateri (Bitef teatar): Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Goran Gavrančić
Garderoberka (Bitef teatar): Marta Narančić

Trajanje: 60'.

Premijerno izvođenje u BITEF teataru: 9. oktobar 2017. godine.
<https://www.youtube.com/watch?v=PbYwVpS88dl>

Savremenim čitanjem drame Augusta Strindberga, Mirjana Karanović postavlja pitanje gde je i šta radi gospođica Julija danas? Rediteljka nudi drugačiji i, u nekim segmentima, vrlo ličan odgovor na ovo pitanje.

Predstava počinje koreografskim rešenjem Sonje Vukičević u kojem Karanović uvodnih 10 minuta samo pleše na sceni: "Hodajući po rubu sećanja gospođica Julija preispituje ulogu koju igra u svom dosadašnjem životu. Od jedne do druge Julije prošlo je više od veka ali ona ostaje prva i poslednja karika u začaranom krugu nametnutih pravila i očekivanih ishoda", navodi se u autorskom osvrtu.

Julija se ne miri sa maskom koja joj je još davnih dana nametnuta. Ona ne pristaje na prosto sparivanje, ona ne pristaje na ništa manje od čiste ljubavi. Ona voli sebe da bi volela druge. Ona ne misli isto kao svi jer ne može. Zbog toga borba naučenog i instiktivnog postaje borba za život kakav voli da živi. Šta ostaje Juliji koja misli svojom glavom? Kako da preleti tolike reči koje joj se neprestano stvaljaju u usta i ostane gore, daleko iznad svega? Pored autorke Mirjane Karanović, na predstavi su radili: Sonja Vukičević, koreografkinja, Damjan Kecojević, asistent režije, Mia David scenografkinja, Zora Mojsilović, kostimografkinja, Draško Adžić, kompozitor, Nina Džuver, dramaturškinja, Djuralight, dizajn svetla. Predstava je nastala uz podršku Ministarstva kulture i informisanja i grada Beograda.

KRITIKA

Gde je i šta radi Julija danas?

.....

Ono što je neizostavno naglasiti kada govorimo o novoj „Juliji“ je neočekivana količina životne energije koja dominira scenom za koju je podjednako pored Mirjane Karanović kao akterke zaslužna i koreografkinja Sonja Vukičević. Zahtevan ritmično-dinamičan pokret dovodi glavnu glumicu u stanje slično transu u kom nesvakidašnji spoj Strindbergovog klasika i „dopisanog“ autorskog teksta deluje više nego prirodno. Julija u Mirjani i Mirjana u Juliji odišu nesvakidašnjom simbiozom ženske patnje i trpljenja kao ultimativne sudbine i svrhom života kao samozadovoljavajućim preživljavanjem. Fiktivni lik Julije pokušava da se suprotstavi moralnim okovima koje je stvorio njen društveni položaj isto kao što sasvim realni lik glumice Mirjane nastoji da negira amoralnost koja se često vezuje za glumačku branšu. Zanimljivi su ti uslovno rečeno muzički delovi predstave u kojima Mirjana Karanović pevuši dečijim glasom prilično vulgarne stereotipije vezane za glumački poziv žena u kojima se „podrazumeva“ da se uloge dobijaju preko kreveta. Minimalistička, funkcionalna scenografija Mie David u saglasju je sa turbulentnim dešavanjima unutar glavne protagonistkinje. Rampa koja se povremeno podiže i spušta na samoj sceni koja je u vidu vrlo jednostavne platforme, simboliše tu večitu borbu za slobodom i potrebom da se okovi konačno pokidaju. „Julija“ je predstava o buntovništvu, žudnji, talentu i lepoti. A najviše o onome što vezuje obe junakinje, i Juliju i Mirjanu – o strasti. Mima Gavrilov, 13.10.2017. <https://www.pancevo.city/blogoumna/tutu-gerila/sta-julija-danas/>

¹⁷ Saradnja sa partnerima iz Srbije (Beograd)

AUTORKE

MIRJANA KARANOVIĆ je rođena u Beogradu 28. januara 1957. godine. Glumu je diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 1984. godine ulogom u predstavi Veliko i malo Boto Štrausa.

Gotovo tri decenije profesionalno se bavi glumom na pozorišnim scenama Srbije i bivše Jugoslavije. Pored nastupanja na matičnoj sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta, igrala je na scenama Zvezdara teatra, Beogradskog dramskog pozorišta, BITEF teatra, Ateljea 212, Kamernog teatra 55, Centra za kulturnu dekontaminaciju i dr., a gostovala i u Splitu, Dubrovniku, Rijeci, Sarajevu, Novom Sadu, Subotici... Glumila je i u raznim neformalnim grupama i pozorištima, kao što su Pozorište u Pivari, KPGT i sl.

Na filmu je debitovala 1980. godine naslovnom ulogom u filmu Srđana Karanovića „Petrijin venac“. Svetsku slavu je stekla ulogom majke u filmu Emira Kusturice „Otac na službenom putu“. Filmsku karijeru gradila je uporedo sa pozorišnom, igrajući u filmovima najpoznatijih reditelja: Lordana Zafranovića („Pad Italije“, 1981), Gorana Markovića („Sabirni centar“, 1989), Srđana Karanovića („Petrijin venac“, 1980), Bore Draškovića („Život je lep“, 1985), Gorana Paskaljevića („Vreme čuda“, 1989, „Bure baruta“, 1998), Emira Kusturice („Otac na službenom putu“, 1985, „Underground“, 1995, „Život je čudo“, 2004), Živojina Pavlovića („Na putu za Katangu“, 1987), Predraga Antonijevića („Mala“, 1991), Miroslava Lekića („Bolje od bekstva“, 1993), Jasmile Žbanić („Grbavica“, 2006. Film je dobio Zlatnog medveda na Berlinskom filmskom festivalu), Darka Lungulova („Tamo i ovde“, 2009). Igrala je u brojnim TV serijama, među kojima su i umetnički najprestižnije „Otvorena vrata“, „Vratite se rođe“ i dr. Učestvovala u radionici za glumce i reditelje na Filmskom festivalu u Utrehtu (2010) i Pozorišnoj radionici na Pozorišnom festivalu u Bogoti (2010).

Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu bila je angažovana u zvanju asistenta u periodu od 1984. do 1987. godine; 2001. godine u zvanju vanrednog profesora na Akademiji umetnosti Beograd, a od 2007. godine kao redovni profesor. Dekan Akademije umetnosti bila je u dva navrata: od 2001. do 2003. godine, i od 2009. godine do danas.

Dobila je 2012. godine francuski Orden viteza umetnosti i književnosti.

Dobitnica je brojnih pozorišnih i filmskih nagrada internacionalnog karaktera:

- Četri godišnje nagrade JDP-a
- Dobitnica je nagrade za najbolju žensku ulogu u filmu „Vir“ na 42. Sofestu 2013. godine.
- Glumačka nagrada Teatar-festa „Petar Kočić“, za glavnu ulogu u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“ u Banjaluci, 2012.
- Nagrada „Veljko Maričić“ za najbolju žensku ulogu, za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, 18. Međunarodni festival malih scena u Rijeci, 2011.
- Nagrada „Marul“, za glumačko ostvarenje za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, „Marulićevi dani“, 2011.
- Nagrada „Žanka Stokić“ za glumačku ličnost koja je obeležila pozorišne i filmski život Srbije svojom stvaralačkom zrelošću i bogatstvom glumačkog izraza, Narodno pozorište, Beograd 2011.
- Grand prix 27. „Susreta pozorišta“ za najbolju žensku ulogu za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, Brčko, BiH 2011.
- „Zlatni lovorov vijenac za doprinos pozorišnoj umetnosti“, 50. festival MESS, Sarajevo, BiH 2011.
- Nagrada festivala „Dani Sarajeva“ 2010.
- Nagrada „Zlatni lovorov vijenac“ za ulogu Fedre u predstavi „Fedrina ljubav“, 48. festival MESS, Sarajevo, BiH 2009.
- Nagrada „Osvajanje slobode“ za afirmaciju principa ljudskih prava, pravne države, demokratije i tolerancije, Fond „Maja Maršićević - Tasić“ 2009.
- Nagrada „Konstantin Obradović“ za unapređenje kulture ljudskih prava za 2009.
- Nagrada na „Art film“ festivalu 2007.
- Nagrada za najbolju žensku ulogu u filmu „Grbavica“ na Briselskom Evropskom festivalu 2006.
- Statueta „Ćuran“ za najbolju ulogu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Specijalna nagrada za glumu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Nagrada „Zlatna maska“ za najbolju ulogu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Nagrada „Zlatni lovorov vijenac“ za najbolju glumicu festivala MESS-a 2004, u predstavama „Helverova noć i Molijer - još jedan život“, Sarajevo, 2004.
- „Velika Zlatna Arena“ za ulogu u filmu „Otac na službenom putu“, 1985.
- Nagrada „Grand Prix - Čele Kula“ za ulogu u filmu „Otac na službenom putu“, 1985.
- „Velika Zlatna Arena za najbolju žensku ulogu“ u filmu „Petrijin Venac“ 1980.
- Nagrada „Grand Prix - Čele Kula“ za ulogu u filmu „Petrijin Venac“, 1980.

NINA DŽUVER

Nina Džuver je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Usavršavala se u Berlinu gde je pohađala filmsku školu Met Film School, u okviru koje je snimila svoj prvi kratkometražni dokumentarni film „A Serb for a Day“. Član je saveta mladih Kolarčeve zadužbine.

Broj igranja	4
U BITEF teatru	3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1
Broj igranja – gostovanja van Srbije	
Broj gledalaca	392
U BITEF teatru	192
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	200
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

1. Broj igranja u BITEF teatru	3	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
23.01.	1	64	22.02. POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽE / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZAT, Subotica, Srbija	1	200
20.03.	1	45			
18.04.	1	83			
UKUPNO 1	3	192			
			UKUPNO 2	1	200
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			UKUPNO 3		

Premijera: 21. januar 2017. godine, BITEF teatar

BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJA I ART HUB – UDRUŽENJE ZA ISTRAŽIVANJE I PODSTICANJE IZVEDBENIH UMJETNOSTI SARAJEVO, BOSNA I HERCEGOVINA

Vuk Bošković (po motivima knjige eseja Viktora Ivančića „Radnici i seljaci”)

NOVO DOBA / A NEW AGE¹⁸

Između revolucije koja se nije desila i evolucije koja neće doći

Režija: Dino Mustafić

Scenografija: Petya Stoykova i Svetoslav Krastev Kokalov

Kostimografija: Lejla Hodžić; Kompozicija: Vladimir Pejčković

Igraju: Boris Isaković (B- Knjižar, suprug, otac, tajkun), Mirjana Karanović (M- profesorka, direktorka, supruga, majka), Ermin Bravo (E-konsultant), Snežana Bogičević (S- Stažistkinja, savetnica, ćerka) i Slaven Došlo (D- Analičar, radnik); Producentkinje: Tamara Pović i Jovana Janjić

Majstor scene: Ljubomir Radivojević

Majstori tona: Miroljub Vladić / Jugoslav Hadžić

Majstori rasvete: Dragan Đurković / Igor Milenković

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Foto: Tamara Antonović, Nenad Šugjić.

Trajanje: 105'.

<https://www.youtube.com/watch?v=i0mrPZ1TmRo>

Pred nama je zanimljivo scensko istraživanje mehanizma tranzicije koji je počeo u zločinu i donio profit odabranim. Takav moralni relativizam nije moguće preživjeti. Pojedinačno i kolektivno ostali smo zaglibljeni između revolucije koja se nije desila i evolucije koja neće doći. To stvara negativne emocije bijesa i mržnje, društvo bez demokratije, koje kreira svijet poslušnih pragmatika, ljude bez saosjećanja i poštenja. To je zastrašujući poslovni i politički ideal dželata i žrtve, potpisan i ovjeren od nove društvene elite.

Dino Mustafić

Izvor: Tanjug, 20 decembar 2016. g.

Sarajevski reditelj Dino Mustafić kaže da nije preveliki optimista kad je naša budućnost u pitanju, jer, kako navodi, nakon jučerašnjeg “crnog dana” u svetu ne vidi da nas bilo šta dobro čeka.

Mustafić, koji trenutno priprema u BITEF teatru predstavu “Novo doba” Vuka Boškovića, inspirisanu knjigom eseja Viktora Ivančića, kaže da globalna dešavanja poput jučerašnjih ne idu u prilog tome da nam dolaze bolja vremena.

Bio bih jako neiskren ako bih rekao da sam optimista koji vidi da ovaj svet ide ka nečem boljem. Ovaj intervju se dešava nakon jučerašnjeg jako crnog dana u svetu, nakon političkog atanteta, još jednog terorističkog akta, nakon upada u jednu versku zajednicu. Naprosto ništa globalno ne ide u prilog tome da možemo reći da nam dolaze bolja vremena, rekao je Mustafić Tanjugu.

On naglašava da ono što kao pojedinci možemo učiniti, to je da ne odustanemo sami od sebe.

Ova predstava dobrim delom govori o tome koja je cena tog odustajanja od svega, šta to znači, šta znači gubitak integriteta, da li je moguće ostati dosledan, konsekvantan i principijelan u našim životima, da li su ti kompromisi koje moramo napraviti zaista iznuđeni i šta nakon toga, objasnio je Mustafić.

I sam se pita šta nam jutro nakon tog kompromisa donosi, a onda kaže: Donosi nam mučninu, glavobolju, mnoštvo problema.

Primećuje da ponekad taj svet, koji je napušten, bez ideala, bez nade, utopije, deluje tako besperspektivno.

Ali važno je, preko priča koje delimo u pozorištu i koje možemo pogledati na filmu, da vidimo da još uvek postoje junaci koji nam mogu biti orijentiri za naše mikrosvetove, u kojima je važno čuti ili izgovoriti neke rečenice ili reči koje su skoro išezle iz vokabulara, kao što su hrabrost, poštenje, doslednost, naglasio je Mustafić.

¹⁸ Međunarodna saradnja

O REDITELJU:

DINO MUSTAFIĆ je diplomirao na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu, Odsjek za režiju, te Opštu književnost na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Režirao je u mnogim pozorištima i gradovima kao što su: Pariz, Sofia, Bratislava, Beograd, Zagreb, Ljubljana, Rijeka, Trst, Split, Maribor, Nova Gorica, Skoplje, Priština, Podgorica, Cetinje... Njegove predstave su igrane u Americi, Africi, Aziji, Evropi i izvodjene su na raznim jezicima. Osvajale su nagrade na mnogim domaćim i internacionalnim festivalima i gradovima kao što su: Meksiko Siti, Kairo, Aleksandrija, Rim, Firenca, Venecija, Madrid, Bogota, Beč, Toronto, Gvadalahara, Pariz, Nica, London, Štokholm, Istanbul, Sibiu, Varna, Vratsa, Blagoevgrad, San Hose, Budva, Rijeka, Udine, Zagreb, Novi Sad, Subotica, Nikšić, Beograd, Ljubljana, Skoplje, Bursa, Modena, Solun, Skien, Tirana, Elbasan, Ulan Bator, Kišinjev itd. Predstava Helverova noc, Kamernog teatra 55 je ušla u istoriju bosansko-hercegovačkog pozorišta kao najnagrađivanija predstava, sa čak dvadeset i tri internacionalna priznanja. Režirao je preko sedamdeset tekstova klasičnih i savremenih pisaca. Snimio je više dokumentarnih filmova, kao i dugometražni igrani film Remake (svetska premijera na Roterdam film festivalu, 2003), koji je prikazan na više od četrdeset međunarodnih festivala. Nagrađen je na festivalima u Minhenu i San Francisku. Od januara 2003. do decembra 2005. godine je bio umetnički direktor drame Narodnog pozorišta Sarajevo. Predavač je na ASU (Akademija scenskih umjetnosti) i SFA (Sarajevska filmska akademija). Nalazio se na čelu najstarijeg pozorišnog festivala u regionu, Internacionalnog festivala MESS, od 1997. do 2016. godine kojeg je obnovio nakon opsade Sarajeva sa svojim saradničkim timom. Osnivač je MESS Teatra – Scena Mess i MESS Dance Company.

IZ KRITIKA:

DNEVNIK, Igor Burić

„Ovo je pokušaj da se isprovocira diskusija na temu koja su nam umetnička sredstva potrebna i (ne)dozvoljena da na pravi način (zadovoljavajući) način govorimo o strahotama koje su nas zadesile.“

„Nije loše oprati pare, prevariti ženu, otići negde drugde, naleći na korporativnu rudu. Nije loše lagati za više ciljeve, prodati kolegu... Odnosno, loše je, ali čuti, dobro je, jer može biti gore. Da, može i hoće, upravo zbog takvog stava!“

POLITIKA, Ana Tasić

„Kroz lične drame aktera su izraženi horori trusnih društvenih promena, nemilosrdni izazovi našeg vremena koje je slomilo sisteme vrednosti, primoravajući ljude da zaborave na ljudskost u prinudnoj borbi za preživljavanje.“

„Predstava je snažna u ishodu zbog sugestivno odigranih i razorno prepoznatljivih situacija, brutalne savremenosti tema sa kojima se gledalac lako povezuje.“

NOVOSTI, Dragana Bošković

„Novo doba“ je zasnovano na ubitačnom dejstvu društvene tranzicije (sveopšteg muljanja) na ovdašnja (slaba) ljudska bića, razapeta između svojih nevelikih sposobnosti i enormnih apetita za moći i lovom...“

„Mirjana Karanović, moćna glumica, igrala je dve takve žene: menadžerku, koja ima i tajnu biografiju i strepi da se ona ne sazna, a “uzbunjivač” je, ali ne zbog istine, nego iz lične koristi, i drugu, profesorku bez velikih moralnih prohteva.“

„Boris Isaković, kao bahati političar i ratni zločinac i kao poniženi profa-knjižar, bio je, namerno, valjda, isti čovek, u dve životne uloge.“

NAGRADE:

22.05.2017.

20. TEATAR FEST PETAR KOČIĆ – NIJE KRIVO OGLEDALO, od 17 do 24. maja 2017. godine, Banja Luka, Republika Srpska. Predstava odigrana 22. maja 2017. godine.

Žiri u sastavu: Nataša Ivančević, Aleksandar Pejaković i Nebojša Bradić dodelio je predstavi dve nagrade:

- Nagrada za najbolju mušku ulogu dodeljena je Borisu Isakoviću.

Sasvim opravdano, jer je iskusni Isaković potpuno vladao scenom u predstavi "Novo doba", te svojim uvjerljivim transformacijama i malim bravurama pruži pravi primjer svojim mladim kolegama na sceni, ali i ispred nje.

- Vuk Bošković, autor teksta za pomenutu predstavu, dobio je Nagradu za najbolji dramski tekst.

... jer je na vrlo kvalitetan i dovoljno inovativan način uspio da ponovo zavrti ključna pitanja sa kojima se već dugo neuspješno suočavamo.

23.08.2017.

30. IZDANJE FESTIVALA BARSKI LJETOPIŠ, od 16. maja do 20. avgusta 2017. godine, Bar, Crna Gora. Predstava odigrana 22. jula 2017. godine.

Žiri u sastavu: Jelena Milošević – dramska spisateljica, Branko Ilić – glumac i Danilo Marunović – reditelj dodelio je dve nagrade predstavi "Novo doba":

- Nagradu za najbolju žensku ulogu dobila je Mirjana Karanović za uloge direktorke i majke
- Nagrada za najbolju mušku ulogu pripala je Borisu Isakoviću za uloge oca i tajkuna.

27. 11. 2017.

6. FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA – *LEPOTOM MENJATI SVET* (F. M. Dostojevski). Od 22. do 28. novembra 2017. godine, Aleksinac, Srbija. Predstava odigrana 24. novembra 2017. godine.

Žiri u sastavu: Zlata Numanagić, predsednica, Željko Hubač, član i Goran Ibrajter, član doneo je odluku

- Da se Nagrada za najboljeg glumca dodeli Borisu Isakoviću za uloge u predstavi „Novo doba” Vuka Boškovića, u režiji Dina Mustafića, a u izvođenju BITEF teatra iz Beograda i Udruženja za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti – ART HUB, Sarajevo, Bosna i Hercegovina. Odluka je doneta jednoglasno.

Jedan od najznačajnijih domaćih dramskih umetnika i ovoga puta je pokazao veliku sposobnost za glumačku transformaciju i uverljiv scenski izraz.

Broj igranja						4
U BITEF teatru						3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						1
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca						670
U BITEF teatru						370
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						300
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	
20. 01.	1	102	07.05. FESTIVAL JOAKIMOVI DANI Kragujevac, Srbija (Scena Joakim Vujić)	1	300	
21. 01.	1	161				
18. 03.	1	87				
UKUPNO 1	3	370	UKUPNO 2	1	300	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	
			UKUPNO 3			

22. juli 2017. godine, u okviru Festivala mediteranskog teatra
 PURGATORIJE 2017 - MI SMO CENTAR
 4. novembar 2017. godine, beogradska premijera, BITEF teatar
<https://vimeo.com/250366492>

BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU TIVAT

Po motivima istoimene drame
 Vilijama Šekspira / William Shakespeare

MAGBET / MACBETH

Predstava savremenog plesa

Koreografija: Miloš Isailović
 Kompozitor: Draško Adžić
 Dramaturgija: Jelena Kajgo
 Scenografkinja: Jasmina Holbus

Igrači/ce BITEF dens kopanije:

Dejan Kolarov
 Ana Ignjatović-Zagorac
 Tamara Pjević
 Miona Petrović
 Branko Mitrović
 Nataša Gvozdenović
 Jelena Bulatović

Kostimografija: Slavna Martinović
 Režija na predstavi: Luka Mihovilović
 Dizajn svetla: Jasmina Holbus, Luka Mihovilović
 Izvršna produkcija: Jovana Janjić i Vojislav Kaluđerović
 Foto i dizajn: Slavica Dolašević

BITEF teatar

Direktor: Miloš Latinović
 Izvršna produkcija: Jovana Janjić i Vojislav Kaluđerović
 PR i protokol: Slavica Hinić
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
 Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Garedroberka: Marta Narančić
 Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje 60'.

MAGBET

Plesna predstava Magbet, nastavak je repertoarske politike BITEF dens kompanije, koja ima za cilj da publici predstavi nove pravce razvoja plesnog teatra, kroz koreografske inscenacije velikih dela svetske književnosti. Do sada su realizovani Šekspirovo Otelo, Danteova Božanstvena komedija, Molijerov Don Žuan, Aristofanove Ptice...

Koreografija predstave Magbet poverena je mladom koreografu Milošu Isailoviću, koji je u BITEF dens kompaniji ostvario veliki broj izuzetnih igračkih uloga, a za svoju prvu koreografsku postavku Dunjaluk u produkciji BITEF teatra, dobio je nagradu Dimitrije Parlić.

I u ovoj plesnoj postavci, baziranoj na klasičnom dramskom konceptu, Magbet će biti samo idejno polazište za razvoj autorovog viđenja savremenog sveta, u kontekstu atmosfere koja vlada u ovom čuvenom Šekspirovom delu – to je mračni svet zavere, zločina, psiholoških devijacija, vlastoljublja, strasti...

Savremeno koreografsko tumačenje Magbeta nudi pregršt scenskih mogućnosti. Lik Ledi Magbet uvek je izazivao posebnu pažnju, a svakako vrlo je atraktivna i pojava tri veštice, koje će, kao i svi ostali likovi, biti vizuelno uklopljene u vanvremenski okvir, pružajući publici osećaj modernosti, savremenosti i nadasve univerzalnosti Šekspirovih ideja.

Jelena Kajgo, umetnička direktorka BITEF dens kompanije

REČ AUTORA:

Magbeta doživljam kao priču o unutrašnjoj borbi dvoje ljudi. Ljudi sa velikim ambicijama. Cela priča je prožeta ženskim principom, odlučnošću, ali i manipulacijom. Sve je dozvoljeno u borbi za presto, ili danas u borbi za vlast i visoku poziciju. I na kraju se plaća previsoka cena, kraljevstvo je dobijeno u krvi, ludilu i kajanju. Šekspir nas kroz priču o Magbetu upozorava da ko želi vlast pod svaku cenu nikad nema dobre namere, i spreman je na sve. I upozorava da pazimo na svoje želje i žudnje, jer nam se mogu ostvariti. A na vrhu ostajemo sami, tu duvaju jaki vetrovi, i na toj čistini vidi se sva naša prljavština.

Žiri Dvanaestog festivala Mediteranskog teatra Purgatorije 2017. u Tivtu, u sastavu Mani Gotovac, teatrolog, predsjednica žirija, Tanja Bošković, glumica, Zoran Živković, producent, nakon osam odgledanih predstava u zvaničnoj selekciji 30.08.2017. godine, u Tivtu, doneo je JEDNOGLASNU odluku o dodeli Specijalne nagrade za umetničko dostignuće na Dvanaestom Festivalu mediteranskog teatra Purgatorije 2017. godine pozorišnoj predstavi "Magbet" u produkciji BITEF teatra iz Beograda, Srbija i Centra za kulturu Tivat, Crna Gora.

"Inovacija predstave „Magbet“ Centra za kulturu Tivat i BITEF Dance Company BITEF teatra nije u tome što isključivo jezikom koreografije želi predstaviti publici velika djela svjetske književnosti. To isto istražuju i brojne slične kompanije u regiji, u svijetu. Inovacija ove izvedbe krije se u onome – kako koreograf Miloš Isailović neverbalnom komunikacijom propitkuje motive Šekspirove tragedije. On naime ne želi sve, ni puno, ni odmah. On se ne bahati u susretu s velikim djelom. On samo izabire priču o borbi dvoje ljudi prožetih bolesnom željom za moći. U svijetu koji je nestvaran, uslijed tolikog mraka, ludila i kajanja, u svijetu vještičjeg kuvanja krvi i zavjera. Isailoviću ograničenost govornom situacijom upravo pruža neograničene mogućnosti pri kreiranju onog mutnog, nerazjašnjivog, intuitivnog u nama, onog što se zbiva između noćne more i jutarnjeg buđenja. Time cijela ekipa „Magbeta“ stvara trenutak iznenadnog, očaravajućeg susreta, ali i susreta sa samima sobom, pa tako i s nama u gledalištu", napisala je u obrazloženju predsjednica žirija Mani Gotovac.

BIOGRAFIJE

MILOŠ ISAILOVIĆ - koreograf

Nagrade:

Rođen 1988. godine u Loznici. Tokom školovanja u Baletskoj školi Lujo Davičo, kao jedan od najdarovitijih učenika, dobija stipendiju na Baletskoj akademiji u Cirihi. Posle povratka iz Ciriha, diplomira u školi Lujo Davičo.

Od 2009. godine igrao je na sceni Narodnog pozorišta u Beogradu, a istovremeno je i član BITEF dens kompanije koja je nastala u okviru programa BITEF teatra

U Narodnom pozorištu je igrao je u baletima Uspavana lepota, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot..., zatim u predstavama Interval, Ko to tamo peva, Viva la Vida, Dama sa kamelijama, Lisabonska priča... U BITEF dens kompaniji igrao je u ... produkcijama Voljen, Otelo, Božanstvena komedija, Alfa Bojs, Kada bismo svi malo utihnuli, Yesterday, seti se da zaboraviš, Želeće mašine, Don Žuan, Ptice

Treća nagrada na međunarodnom takmičenju u Berlinu 2005. godine

Prva nagrada na međunarodnom takmičenju u Čezeni 2005. godine.

Državni šampion u modernom plesu Srpske Plesne Asocijacije

Dobitnik nagrade za najboljeg koreografa na Dens festivalu u Novom Sadu 2012. godine

Dobitnik nagrade za najboljeg mladog izvođača u Srbiji za 2012. godinu

Dobitnik nagrade Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, 2016. godine.

Od 2012. godine radi kao plesni pedagog u studiju Ris i sa polaznicima kreira komad Porodični portret izveden na sceni BITEF teatra.

Od 2014. godine uspešno vodi seminare i radionice u Hrvatskoj, Makedoniji, Rumuniji, Češkoj, Poljskoj, Americi, sa "York Circuit Debris" company iz Njujorka.

2015. godine kreira svoju prvu profesionalnu predstavu Dunjaluk u produkciji BITEF teatra i izvođenju BITEF dens kompanije.

Iste godine radi u Narodnom pozorištu u Mariboru, (SNG) i postaje asistent Edvarda Kluga, sa kojim kao solista realizuje balet Per Gint.

2016. godine realizuje predstavu Stranac, u koprodukciji Nacionalne fondacije za igru i Hartefakt fonda. Iste godine postavlja Per Ginta u Nacionalnoj Operi u Rigi i osvaja nagradu Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, koju dodeljuje Udruženje Baletskih Umetnika Srbije.

2017. godine kao asistent Edvarda Kluga postavlja balet Per Gint u Novosibirsku.

JASMINA HOLBUS je diplomirala Enterijer na Chelsea College of Art & Design u Londonu 1996. godine. Član je Udruženja književnika Srbije od 1993. godine i ULUPUDS-a od 2007. godine sa statusom samostalnog umetnika. Autorka je različitih umetničkih projekata, u arhitekturi, grafičkom dizajnu i u oblasti audio-video instalacija (Art Bienale, Barselona, 2005). Njeni radovi iz oblasti primenjene umetnosti su redovno selektovani i zastupljeni na značajnim grupnim izložbama u zemlji. Bila je Art direktorka (potpisujući pritom scenografiju, dizajn svetla i *video live acts*) na koncertima i muzičkim festivalima u Francuskoj, Švajcarskoj i u Srbiji. U pozorištu radi kao scenografkinja od 2003. godine. Do sada je izvedeno jedanaest predstava u njenoj scenografiji.

Sa Jugoslovenskim dramskim pozorištem saradivala je kao scenograf na predstavama *Pred penzijom* Tomasa Bernharda u režiji Dina Mustafića, *Banat* Uglješe Šajtinca u režiji Dejana Mijača, kao i na predstavama u režiji Miloša Lolića *Druga strana* Dejana Dukovskog, *Sanjari* Roberta Muzila (predstava je dobila nagradu Grand Prix Mira Trailović na BITEFU – 2009. godine), *Otelo* Viliijama Šekspira. Adaptirala je scenografiju Vladislava Lalickog *Buba u uhu* u režiji Ljubiše Ristića. Sa Lolićem je saradivala i na predstavama *Velika bela zavera* Dimitrija Vojnova, *Muška stvar F.K. Kreca* (Atelje 212), *Bog je DJ* (Malo pozorište „Duško Radović“). U Srpskom narodnom pozorištu bila je scenograf predstave *Zojkin stan* Dejana Mijača. Na džez koncertima *Bojan Zulfiarpašić* Sextet-a u Sava Centru i Sinagogi u Novom Sadu dobitnica je Godišnje nagrade ULUPUDS-a za scenografiju. Književnim radom bavi se od 1990. godine. Do sada je objavila devet knjiga poezije u izdanju izdavačkih kuća: Prometej, Prosveta, Rad i Plato. Poezija joj je publikovana i u književnoj periodici.

KRITIKE:

Ana Tasić

Kritika je objavljena u Politici 27.7.2017

Zarobljenost u okovima vlasti

Premijera plesnog „Magbeta” u Tivtu

Tivat – U okviru festivala „Purgatorije”, u Atrijumu Buća Centru za kulturu je premijerno izveden „Magbet”, koprodukcija „Purgatorija” i BITEF teatra. Ova predstava koreografa Miloša Isailovića, u izvođenju plesača BITEF dens kompanije, donela je uzbudljivo plesno tumačenje Šekspirove političke tragedije (dramaturgija Jelena Kajgo). Na minimalistički utvrđenoj sceni, prekrivenoj diskretno sijajućim celofanom, i ovičenoj neonskim svetlima, sedam igrača bez reči predstavlja Šekspirovu pripovest o krvavom putu do vlasti (scenografija Jasmina Holbus). Igru vodi zlokobna, mračna, ceremonijalna atmosfera, izgrađena stilom igre, vizualnošću, muzikom. Ambijentalnost prostora je u tom pogledu takođe vrlo važna – staro kameno zdanje i arhaični stubovi oko scenskog prostora pojačavaju smisao tamnih slutnji. Treba pomenuti i slučajno, nerezirano, letenje slepih miševa u par navrata na premijeri, koje se savršeno uklopilo u košmarnu osećajnost.

Akteri su obučeni u istančano stilizovane, prevlađujuće crne kostime, takođe perfektno uklopljene u gotičku atmosferu škotske tragedije (kostimografija Slavna Martinović). Muzika kompozitora Draška Adžića jedan je od ključno važnih sastojaka igre, ona presudno učestvuje u građenju tamne osećajnosti, mreže pohlepe, zločina, ludila. Muzika sablasno vodi igrače, noseći u sebi i preteće zvuke čangrljanja lanaca, okova. To jako, uznemirujuće osećanje klaustrofobije i pretnje, povremeno produbljuje i avetinjski blješteća neonska svetla.

Miloš Isailović sugestivn je kao Magbet, ledenog lica i telesnih pokreta. Često je skrhan sumnjama koje iščitavamo iz njegovog fizičkog izraza, naročito u solo scenama, na primer u uvodnom prizoru. On se tu vrti u krug, simbolički zatvoren u svetu nezajažljive gladi za vlašću, izgubljeno tražeći izlaz iz te začaranosti, zaglavljenosti. Značenje Magbetovih preispitivanja i nesigurnosti izvlačimo i iz duo scena sa njegovim dvojnikom maskiranog lica (Dejan Kolarov), možda alter egom, izvorom lomova u glavi povodom izbora puta zločina. Važno simboličko značenje na tom putu ka prestolu imaju i veštice, Nataša Gvozdrenović, Ivana Savić-Jacić, Tamara Pjević. Shvatamo ih kao projekcije Magbetove podsvesti, halucinacije, odraz želja za vlašću i divljačkih sklonosti ka zločinima. One se neprestano šnuvaju oko Magbeta, zagonetno prete iz prikrajka, zavodeći ga slatkim i otrovnim iluzijom moći. Branko Mitrović igra kralja Dankana, takođe odlučnog, čvrstog izraza lica. Svi likovi ispoljavaju ledenost, nežnije emocije se ne oslobađaju. To shvatamo kao izraz ideje da u krvoločnoj borbi za moć nema mesta suptilnosti. Jedna od najmaštovitijih scena u predstavi je Magbetova borba sa Dankanom, ostvarena kroz igru senki. Akteri izvode ples smrti sa leve strane scene, jedva da ih direktno vidimo. Za to vreme se na centralnom prostoru, na zidine, odražavaju krupne senke njihovih tela u borbi. Simbolika senki je vrlo jaka, razumemo ih kao znak relativizacije ljudskog položaja na zemlji, iluzije moći. Kako je starogrčki pesnik Pindar napisao, čovek je san senke, prolazan na ovom svetu, privremen, kao i njegova vlast.

Ana Tasić

Kritika je objavljena u Politici 27.7.2017.

Ana Ignjatović-Zagorac kao Lejdi Magbet takođe je vrlo ekspresivna. Njena androgina pojava verodostojno odražava odsustvo ženstvenosti, ključno važne za taj Šekspirov lik. Otkinuta od principa ljubavi i kreativnosti, isušena od „mleka ljudske dobrote”, neutoljivo je žedna vlasti i znatno odlučnija od Magbeta. U predstavi je jasno prikazana narušenost tradicionalnih odnosa među polovima, Lejdi je preuzela dominaciju. To je slučaj u njihovoj ljubavnoj sceni, gde ona u vrišteće crvenoj, osvajačkoj haljini leži na Magbetu, u aktivnom položaju, kontrolora, vladara. Blisko značenje se ostvaruje i na kraju, nakon Magbetovog ubistva Dankana, kada je on polomljen grižom savesti. Ona ga tada ruši na pod, preuzimajući ponovo kontrolu. Posle toga polako, ritualno odlazi u utrobu kamenog zdanja. Na tom hipnotičkom putu je veštice šibaju kosom po golim leđima, ostavljajući krvave tragove. Ovom izvanredno upečatljivom scenom se predstava završava. Lejdi nestaje u tmini, simboličkoj tamnici. Povratka sa puta umrjanog krvlju nema, sloboda je zauvek izgubljena, osvojena vlast je ništa.

Broj igranja					9
U BITEF teatru					3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					2
Broj igranja – gostovanja van Srbije					4
Broj gledalaca					1350
U BITEF teatru					301
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					340
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					700
1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
20. 01.	1	102	30. 01. NARODNO POZORIŠTE UŽICE, Srbija	1	240
21. 01.	1	161	10. 07. Dom omladine, Beograd, Srbija, u okviru Svetskog kongresa Međunarodne federacije za pozorišna istraživanja (IFTR): „Pozorište i migracija – pozorište, nacija i identitet između migracija i nekretanja”	1	100
18. 03.	1	87			
			UKUPNO 2	2	340
UKUPNO 1	3	301	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			20. 07. XIII Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2018: Festival plesnog teatra Tivat, Ljetnja pozornica, Crna Gora	1	50
			26. 07. 69. Dubrovačke letnje igre, Terasa tvrđave Revelin, Hrvatska	1	350
			28. 07. 32. festival Budva Grad Teatar: „Kad se mesec pojavi...” („Krvave svadbe”, F. G. Lorka), između crkava, Stari grad Budva, Crna Gora	1	150
			25. 09. NARODNO POZORIŠTE SARAJEVO, BIH	1	150
			UKUPNO 3	4	700

Stanica Servis za savremeni ples i BITEF teatar

NEMA NADE / HOPELESSNESS¹⁹

Autori i izvođači: Igor Koruga i Maja Pelević

Dramaturgija: Ana Dubljević i Jasna Jasna Žmak

Zvuk: Darja Janošević

Muzika: Rihard Wagner

Realizacija scenografije: Ljubomir Radivojević

Produkcija: Ksenija Đurović, Ana Vuković i Ana Fotev

Tehnička realizacija: Ljubomir Radivojević, Dragan Đurković i Miroljub Vladić

Fotografija: Vladimir Opsenica

Hvala: Udruženje „Živimo zajedno” i Dejan Kozić, Lira Vega za pesmu „Nema nade”, Džonson, Olga Dimitrijević, Milan Marković Matthis, Bojana Denić, Boris Buden, Slavoj Žižek, Strogi centar, Magacin u Kraljevića Marka 4 i Jovana Janjić

Predstava se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije

Premijera: 23. decembra 2017. godine, BITEF teatar, Srbija

<https://youtu.be/l8qvRVx-bVo>

Nakon nekoliko zajedničkih uspešnih pozorišnih saradnji, koreograf Igor Koruga i dramaturškinja Maja Pelević po prvi put kao koautori saraduju na predstavi "Nema nade". Nastavljajući da se bave perspektivama savremene političnosti koje su istraživali i u prethodnim samostalnim projektima, autore u ovoj predstavi interesuje da ispituju lične i medijske narative koji oblikuju naše ophođenje sa svetom u kojem su iscrpljene sve mogućnosti borbe i promene. Umesto fabrikovanja lažnih mogućnosti izbora i simuliranja utopijskih perspektiva, Koruga i Pelević postavljaju pitanje kako afirmativno prihvatiti stanje beznadežnosti u kome su ukinute sve prilike za kolektivnu emancipaciju. Kako se obračunati sa kontinuiranom ironizacijom istorijskih revolucija i neprestanim uništavanjem pokušaja onih savremenih? Šta ako je beznadežnost jedina konstanta savremenog sistema? Postoji li, između očajavanja i odustajanja, treći put za suočavanje s njom? I šta kada se ona napokon iscrpi?

MAJA PELEVIĆ

Rođena 13.02.1981. u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2005. i doktorirala na Interdisciplinarnim studijama na Univerzitetu Umetnosti u Beogradu 2012. Članica projekta Nova drama.

Izvedene drame: ESCape, Ler, Budite Lejdi na jedan dan, Beograd-Berlin, Pomorandžina kora, Ja ili neko drugi, Skocidevojka, Hamlet Hamlet eurotrash (sa Filipom Vujoševićem), Fake Porno i Fakebook (grupa autora) Možda smo mi Miki Maus, Čudne ljubavi, Posledice i Potpuno skraćena istorija Srbije (sa Slobodanom Obradovićem)

Sa Milanom Markovićem je 2012. uradila projekat Oni žive – u potrazi za nultim tekstem. 2013. napisala, režirala i izvela u BITEF teatru dramu Posledice i 2015. režirala je Moje nagrade Tomasa Bernharda u Narodnom pozorištu u Beogradu. 2016. zajedno sa Olgom Dimitrijević uradila je predstavu Sloboda je najskuplja kapitalistička reč. Dobitnica je nagrada: Borislav Mihajlović Mihiz za dramsko stvaralaštvo, Slobodan Selenić za najbolju diplomsku dramu, nagrada konkursa Sterijinog pozorja za originalni dramski tekst Možda smo mi Miki Maus, Sterijine nagrada za najbolji dramski tekst Pomorandžina kora, 2010. Živi i radi u Beogradu i Bečićima.

IGOR KORUGA je umetnik u oblasti izvođačkih umetnosti (ples i koreografija). Član je organizacije Stanica Servis za savremeni ples u Beogradu, Udruženja baletskih umetnika Srbije, kao i regionalne mreže i platforme za savremeni ples – Nomad Dance Academy. Kao izvođač, koreograf, pedagog i dramaturg, saradivao je lokalno, regionalno i u inostranstvu sa različitim umetničkim organizacijama i institucijama: Dansens Hus Stockholm, Hebbel am Ufer (HAU) Berlin, Uferstudios Berlin, TanzQuartier Beč, Rosas danst Rosas i PARTS Brisel, BITEF teatar Beograd, Teorija koja hoda (TkH), Institut za umetničku igru u Beogradu (docent, 2015-2017) itd. Radio je kroz nekoliko mreža za savremeni ples u okviru evropskog programa za kulturu– LifeLongBurning (LLB), Departures and Arrivals (DNA), APAP itd. Angažovan je u okviru regionalnih projekata „Arhiviranja savremenoplesnih praksi na Balkanu” i „Generator – platforma za razvoj pozorišta i plesa za decu”. Ko-autor je i realizator edukativnog programa za ples „Puzzle” na lokalnoj nezavisnoj plesnoj sceni Bio je član uređivačkog tima IX i X Kondenz festivala savremenog plesa i performansa u Beogradu. Aktivan je u okviru lokalnih i regionalnih inicijativa za razvoj kulturnih politika za savremeni ples i izvođačke umetnosti. Autor je više predstava, među kojima se isituču Samo moje (2016), Impasse (2015), Na traci (2014), Expose (2013), Temporaries (2012).

Igor je diplomirao na studijama iz etnologije i antropologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu, kao i na odseku Solo/Dance/Authorship na Univerzitetu umetnosti i edukativnom plesnom centru (HZT) u Berlinu. Bio je stipendista plesnih edukativnih programa Nomad Dance Academy i DanceWeb, kao i Kancelarije gradonačelnika Berlina. Dobitnik je nagrada Festivala koreografskih minijatura i Infant festivala, kao i godišnjih nagrada evropske asocijacije za obrazovanje mladih i Nacionalne organizacije za retke bolesti. www.igorkoruga.com

¹⁹ Saradnja sa nezavisnom scenom

STANICA je inicijativa umetnika i kulturnih radnika u oblasti savremenog plesa i izvođačkih umetnosti u Srbiji, pokrenuta 2005. godine. Od početka, rad je bio usmeren na jačanje umetničke zajednice, njeno strukturisanje i prepoznatljivost, te integrisanje u sistem kulture u Srbiji, na Balkanu i na međunarodnom planu.

Jedan od najvažnijih ciljeva Stanice je da se obezbede pristojni profesionalni uslovi rada za sve aktivne učesnike umetničke scene u Srbiji i u balkanskom regionu, a kroz programe edukacije, profesionalnog razvoja, produkciju, promociju, zagovaranje i kulturnu politiku.

Broj igranja				1	
U BITEF teatru				1	
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca				144	
U BITEF teatru				144	
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
24. 04.	1	144	30. 01. NARODNO POZORIŠTE UŽICE, Srbija		
			UKUPNO 2		
UKUPNO 1	1	144	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			UKUPNO 3		

5. POSEĆENOST PROGRAMA

POSEĆENOST PROGRAMA	2017.	2018.
- ukupan broj posetilaca (gledalaca) sa uporednim podatkom u odnosu na 2017. godinu	32.289	37.178

UKUPAN BROJ PROGRAMA = 95

UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA = 1039

UKUPAN BROJ GLEDALACA = 37.172

NAPOMENA

BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA NA MANIFESTACIJI: 52. BITEF, ČIJI JE PRODUCENT BITEF TEATAR JE ISKAZAN U IZVEŠTAJU O MANIFESTACIJI, KOJI SE SE PREDAJE ODVOJENO GRADU BEOGRADU

Struktura posećenosti programa u odnosu na vrstu programa izražena u procentima	broj gledalaca	%
programi ustanove	34872	93.8%
programi ustanove van matičnog prostora	20600	55.42%
- u Srbiji	10480	28,19%
- van Srbije	10120	27.23%
projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u ustanovi kroz gostovanja drugih ustanova u BITEF teatru	4048	10.89%
projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u saradnji sa BITEF teatrom	2600	6,99

5. FINANSIRANJE

	Prihodi	Programski troškov	Zarade i solid. pom.za zaposl.	Redovni materijalni i stalni troškovi	Investicije i investiciono održavanje opreme	UKUPNO troškovi
Struktura prihoda						
1. Budžetska sredstva	84.191.114,38					84.089.114,38
- Grada	65.091.114,38	38.000.000,00	17.338.200,34	9.750.914,04		65.089.114,38
- Republike	19.000.000,00	19.000.000,00				19.000.000,00
- AP Vojvodine						
2. Ostali izvori	31.218.433,80					30.919.433,80
- donacije*	11.299.193,30	11.006.193,30				11.006.193,30
-sponzori	4.818.554,52	4.818.554,52				4.818.554,52
- prihod od realizacije programa (ulaznice, članarine i dr. programi)	1.279.167,78			1.273.167,78		1.273.167,78
- prihod od usluga	1.420.714,60			1.420.714,60		1.420.714,60
- ostali sopstveni prihodi	12.400.803,60			12.400.803,60		12.400.803,60

* ukoliko su u pitanju inostrane donacije dostaviti kopije prevedenih ugovora i iskorišćenost sredstava u 2018.g

**6. IZVEŠTAJ O VREDNOVANJU RADA BITEF TEATRA
U 2018. GODINI**

6.1. NAGRADE

JAMI DISTRIKT

Internacionalni teatarski festival – Lica bez maski / Faces without Masks, koji je održan od 12. do 16. aprila 2018. godine u Skoplju (Makedonija).

Tri nagrade:

GRAND PRIX za najbolju predstavu
Nagradu za najbolju režiju (Kokan Mladenović)
Nagradu za najbolju glumicu (Nina Nešković)

Odluka je doneta od strane žirija u sastavu: Nina Nikolić, direktorka i predsednica članova žirija: Darie Rizove, glumice i Dragana Nikolovskog Lukana, dramskog pisca.

63. Sterijino pozorje

Žiri 63. Sterijinog pozorja u sastavu: Maja Mirković, kostimografkinja, predsednica Žirija, Tanja Šljivar, dramska spisateljica, Branislava Ilić, dramaturškinja i dramska spisateljica, Ksenija Krnajska, rediteljka i Novak Bilbija, glumac, nakon što je video devet predstava u takmičarskoj selekciji, koje su bile održane od 26. maja do 2. juna 2018. godine, na završnoj sednici, održanoj 2. juna 2018, doneo je sledeću odluku

Predstava Jami Distrikt osvojila je čak sedam Sterijinih nagrada: za najbolju predstavu, tekst savremene drame (Milena Bogavac), režiju (Kokan Mladenović), glumačka ostvarenja (Jelena Graovac i Nina Nešković), kostimografsko ostvarenje (Ivana Nestorović), kao i nagradu iz Fonda „Dara Darinka Čalenić“ najbolju mladu glumicu (Isidora Simjonović).

14. Pozorišni festival u Arandelovcu, koji je pod sloganom „Teatar u nama“, održan od 02. do 06. novembra, u organizaciji Centra za kultura tog grada „Jami distrikt“

Prema oceni publike i stručnog žirija najbolja predstava - Jami distrikt

Stručni žiri u sastavu Dušanka Stojanović Glid, dramska umetnica, Zoran Maksimović, teatrolog i kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine, i dr Ivan Zlatković, književnik jednoglasno je doneo odluku kao i arandelovačka publika

Festival prvoizvedenih predstava u Aleksincu:

Nagrade stručnog žirija i publike:

- Nagrada „Olga Ivanović“ za najbolju glumicu koju su ravnopravno podelile sve tri glumice ovog komada: Isidora Simijonović, Nina Nešković i Vanja Nenadić.
- Kokanu Mladenoviću pripala je nagrada za najbolju režiju,
- a Mileni Bogavac nagrada „Slobodan Selenić“ za najbolji tekst.

- Stručni žiri festivala u sastavu: Milivoje Mladenović, predsednik, Slobodan Savić i Goran Ibrajter dodelio je predstavi i nagradu za najbolju predstavu uopšte

„Jami distrikt“ je, prema oceni publike i stručnog žirija najbolja predstava

CARSTVO NEBESKO – EPIKA BALKANIKA

63. Sterijino pozorje,

Žiri 63. Sterijinog pozorja u sastavu: Maja Mirković, kostimografkinja, predsednica Žirija, Tanja Šljivar, dramska spisateljica, Branislava Ilić, dramaturškinja i dramska spisateljica, Ksenija Krnajska, rediteljka i Novak Bilbija, glumac, nakon što je video devet predstava u takmičarskoj selekciji, koje su bile održane od 26. maja do 02. juna 2018. godine, na završnoj sednici, održanoj 02. juna 2018, doneo je sledeću odluku

Koprodukcija BITEF teatra i Narodnog pozorišta u Beogradu, *Carstvo nebesko*, u režiji Jerneja Lorencija, osvojila je šest nagrada: za glumačko ostvarenje (Bojan Žirović), originalnu scensku muziku (Karmina Šilec), scenski pokret (Gregor Luštek), kao i Specijalnu Sterijinu nagradu za dramaturgiju (Matic Starina). Važno je napomenuti da je ova predstava rađena kao festivalska produkcija BITEFA i Narodnog pozorišta i da je imala svoju premijeru na 51. BITEFu 2017. godine. Takođe, žiri Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Srbije doneo je jednoglasnu odluku da Sterijinu nagradu Okruglog stola kritike za najbolju predstavu dodeli ostvarenju *Carstvo nebesko*, dok je reditelj Jernej Lorenci dobio nagradu novosadskog lista *Dnevnik za umetničko ostvarenje*.

PROSTOR ZA REVOLUCIJU

Isidora Stanišić je dobitnica nagrade Udruženja baletskih umetnika Srbije – UBUS: “Dimitrije Parlić”, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. za predstavu “Prostor za revoluciju”, u produkciji BITEF teatra.

Ovogodišnja dobitnica nagrade “Dimitrije Parlić” za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. je Isidora Stanišić za predstavu “Prostor za revoluciju”, u produkciji BITEF teatra.

Obrazloženje:

“Predstava je kompletna u svim svojim segmentima, u koreografskom, umetničkom, i dramaturškom smislu, ona komunicira sa publikom, a opet je stalno iznenađuje maštovitim i originalnim rešenjima koreografkinje i njenog umetničkog tima.

Ono što daje poseban kvalitet predstavi jeste humor koji je redak u plesnim predstavama, a kojim ova predstava obiluje”.

Nagradu dodeljuje UBUS, Udruženje Baletskih Umentika Srbije.

Nagrada Dimitrije Parlić je najprestižnija nagrada u oblasti baletske umetnosti u našoj zemlji i dodeljuje se za najbolje koreografsko ostvarenje premijerno izvedeno u toku jedne pozorišne sezone, kao i domaćim koreografima za celokupan koreografski opus

BELGRADE EDT CULTURE, <https://bgedtculture.blogspot.com/p/blog-page.html...>)

Prema oceni bloga najbolja beogradska predstava sezone je **CARSTVO NEBESKO – EPIKA BALKANIKA** (BITEF teatar i Narodno Pozorište Beograd) dok je Bojan Žirović proglašen najboljim u sporednoj muškoj ulozi.

Prema oceni bloga najbolja savremena plesna predstava je **MAGBET** (BITEF teatar i CZK Tivat), dok je Miloš Isailović ocenjen kao najbolji mladi koreograf.

6.1. ČLANSTVO U POZORIŠNIM ASOCIJACIJAMA:

IETM - International Network for Contemporary Performing Arts

NETA – New European Theatre Action

SFA – Serbian Festival Association

EFA – European Festival Association

ASSITEJ - Association for Children and Young People.

